

Satire i forhandling af fordomme om andethed

– et studie i programmet 'Adam & Noah'

Speciale af Anne Kristiansen
Dansk – Aalborg Universitet – Sommer 2016

S T A N D A R D F O R S I D E
T I L
E K S A M E N S O P G A V E R

Udfyldes af den/de studerende

Prøvens form (sæt kryds):	Projekt	Synopsis	Portfolio	Speciale X	Skriftlig hjemmeopgave
---------------------------	---------	----------	-----------	---------------	---------------------------

Uddannelsens navn	Kandidatuddannelsen med dansk som centralt fag	
Semester	10. semester	
Prøvens navn (i studieordningen)	Kandidatspeciale	
Navn(e) og fødselsdato(er)	Navn	Fødselsdato
	Anne Kristiansen	20-03-1989
Afleveringsdato	31. Maj 2016	
Projekttitel/Synopsistitel/Speciale-titel	Satire i forhandling af fordomme om andethed - Et studie i programmet Adam & Noah	
I henhold til studieordningen må opgaven i alt maks. fylde antal tegn	192.000	
Den afleverede opgave fylder (antal tegn med mellemrum i den afleverede opgave) (indholdfortegnelse, litteraturliste og bilag medregnes ikke)*	180.943	
Vejleder (projekt/synopsis/speciale)	Louise Brix Jacobsen	
Jeg/vi bekræfter hermed, at dette er mit/vores originale arbejde, og at jeg/vi alene er ansvarlig(e) for indholdet. Alle anvendte referencer er tydeligt anført. Jeg/Vi er informeret om, at plagiering ikke er lovligt og medfører sanktioner. Regler om disciplinære foranstaltninger over for studerende ved Aalborg Universitet (plagiatregler): http://plagiat.aau.dk/GetAsset.action?contentId=4117331&assetId=4117338 Dato og underskrift		

- Vær opmærksom på, at opgaven ikke er afleveringsberettiget, hvis den overskrider det maksimale antal tegn, som er angivet i studieordningens prøvebeskrivelse. Du/I har dermed brugt et eksamensforsøg.

Indholdsfortegnelse

ABSTRACT	1
INTRODUKTION	3
Målsætning og problemformulering	4
Afgrænsning og genstandsfelt	4
Teori & Metode	5
Specialets opbygning	7
DEL 1 ADAM & NOAH: SATIREN OG ANDETHEDEN	9
Stuart Hall om Andethed	9
Satireprogrammet Adam & Noah	13
En ny fortælle teknik	16
<i>Fiktionalitet og fikionalisering</i>	17
Adam & Noah: Et fiktionstvetydigt værk	18
Afsenderintentionalitet	20
<i>Muligheden for Selvfremstilling</i>	20
<i>Samtids- og samfundskritik</i>	23
<i>En ny fortælleform</i>	25
Modtagerens fortolkning	26
Andre fiktionstvetydige værker: Jyden & Jyde-man	27
Satirens elementer	28
Analyse af satiren hos Adam & Noah	30
<i>Et karikeret billede</i>	31
<i>Multietnolekt som en sproglig markør</i>	33
<i>Værdikulturelle fordomme</i>	34
Den sociale satire	35
<i>Elitær og egalitær satire</i>	37
<i>Dobbeltheden hos Adam & Noah</i>	39
Humorens fænomenologi	40
<i>Superiority theory (Overlegenhedsteori)</i>	41
<i>Incongruity theory (Inkongruensteorien)</i>	42
<i>Relief theory (Forløsningsteorien)</i>	42

<i>Humor og den sociale kontrakt</i>	43
DEL 2 DE SOCIALE MEDIER OG MULIGHEDEN FOR SELVFREMSTILLING	48
Det ændrede mediebillede	48
<i>Sociale medier</i>	49
Adam & Noah på sociale netværkssider og indholdsfællesskaber	50
<i>Modtagerens mulighed for påvirkning</i>	51
<i>Facebook: en platform til selvfremstilling</i>	53
<i>Nye platforme</i>	55
En tendens på sociale medier	57
Sociale medier som led i en identitetsforhandling	58
Interaktivitet og deltagelsesadfærd: at interagere med "publikum"	58
<i>Er den nye deltagelsesadfærd positiv eller negativ?</i>	61
Nye muligheder for selvfremstilling	62
<i>At spille en rolle: Erving Goffman</i>	62
<i>Rollerne ændres: Joshua Meyrowitz</i>	63
<i>Den offentlige og private karakter hos Adam & Noah – Middle region</i>	65
Nye teknologiske muligheder	69
DEL 3 PERFORMATIVITET SOM TRANSFORMATIV STRATEGI	70
Kønnets regerende Dronning: Judith Butler	71
<i>Et opgør med de normative forestillinger</i>	72
Adam & Noahs performative identitet	73
<i>En performance, der bekræfter fordommene</i>	73
<i>Forhandling af fordomme om andethed</i>	74
<i>Subjektspositioner</i>	76
En samfundsmæssig optik	77
<i>Race og racialisering i Danmark</i>	78
Performative talehandlinger: Social censur Hate Speech	80
<i>Adam & Noah i et modsvar til Hate speech</i>	81
<i>Normative identitetsforestillinger om jyder: en forhandling af fordomme</i>	84
KONKLUSION	86
KILDELISTE	88
Empirisk materiale	92

Illustrationsliste	94
Bilagsmateriale: Transskription af udvalgte videoer.....	96
Bilag 1: Danske forældre er underlige!.....	96
Bilag 2: Klogskab på Fisketorvet – Hvordan bliver man dansker?.....	97
Bilag 3: Adam & Noah SF Satire	108
Bilag 4: Hvad sker der for valgresultatet danskere??.....	109
Bilag 5: Adam & Noah - Danser Sådan Her (Musikvideo).....	110
Bilag 6: Vi ved hvordan man stopper flygtning med at komme til Danmark!.....	113
Bilag 7: Hallo dansker! Få lige nogle flere børn! Jo flere jo nemmere!.....	114
Bilag 8: Adam & Noah viser Novopoleco stamstederne	116
Bilag 9: Husk at Lars Løkke også har det hårdt!!! #holdudlars.....	127
Bilag 10: Hallo danskere tag jer lige sammen!!! I er alt for bløde!!!.....	129
Bilag 11: Vi laver klogskab til jer igen! Brevkasse #2	130
Bilag 12: Dyrekort!? Slap af keder i jer eller hvad?	138
Bilag 13: TV: 5 minutters lyn-interview - Se Adam & Noah svare på alt	139
Bilag 14: Tillykke Dronning Margrethe! Vis noget respekt danskere!!!.....	144
Bilag 15: Jyde-man: Bytur?	145
Bilag 16: Jyden i trafikken.....	146
Bilag 17: Jyden kommer til Nordjylland!!!.....	147
Bilag 18: I ødelægger det for folk som mig.....	148

ABSTRACT

Based on the satire program Adam & Noah, this thesis seeks to explore how the characters that Adam and Noah represent can be part of a negotiation of the preconceptions of “otherness” in Denmark. Thus, otherness becomes a continuous theme in the thesis.

Otherness is to be understood through stereotypes that symbolize the uneven distribution of power in a society, where people of different ethnicity are excluded in relation to the identity norms that ethnic Danes represent. Accordingly, there are expectations of how people of different ethnicity should behave in relation to prevailing prejudices. However, Adam & Noah fail to comply with this expectation doubly by presenting themselves both as people of different ethnicity and as Danes. In this way, by wearing society's stigmatizing prejudices with a humorous and satirical perspective, they are able to poke fun at Danish prejudices of people of different ethnicity. They are able to do so, as they employ a fictionalization strategy that mixes reality and fiction in such a manner that generates doubt in the recipient, about what is real and what is fiction. In this way, fictionalization becomes a rhetorical strategy that works within the story but also goes beyond its fictional realms where it affects reality. In this context, it can generate a transformative action in relation to prejudices about otherness.

When the fictionalization strategy has favorable conditions, it is likely due to the satire program Adam & Noah being created on and for the social media. Due to a change in media perceptions, the social media has become a particularly favorable platform in connection with the fictionalization. The reasons are the recipient's increased interactivity together with the increased tendency to mix private characters up with public characters. In this context, Adam & Noah have the opportunity to deliberately blur more private information about themselves, which is part of the hesitation generated by the fictionalization, and thus enabling the social media to present them in a certain way. In this way, the social media partake in pushing the boundaries for what is possible from a technological perspective but also from the perspective of a self-portrayal strategy. In this connection, Adam & Noah have the opportunity to use a new means of narrating. A means that goes beyond the story and becomes a part of a rhetorical strategy, in relation to the negotiation of preconceptions about otherness.

When Adam and Noah employ a certain self-representation that via a fictionalization strategy has a transforming effect on preconceptions about otherness, then this can be identified as a

performative act. Through performative actions, it is possible to create a settlement with the normative ideas, created in the interaction between culture and nature. Through a particular efficiency, Adam & Noah are able to construct the normative identity perceptions in a new and different way. This is made possible by the cracks that occur from the repeated citation of the prejudices that, for example, relate to people of different ethnicity. In this way, the satire program Adam & Noah is an important part of the debate on otherness that currently prevail in Denmark. By the use of satire and fictionalization, they create an environment for a certain performative identity. From this position, they can facilitate a more positive image of people with different ethnicity and thus help to transform prejudices about otherness in Denmark.

INTRODUKTION

ADAM & NOAH, Danmarks ghetto-svar på 'Kongerigets klogeste', deler i denne bog gavmildt ud af deres store visdom, af deres dybe undren og af deres flækkede råd (Adam og Noah, 2015, omslag).

Når satireparret Adam og Noah toner frem på tv'et eller computerskærmen med ordene: "Hva' sker der dansker"? Vi har lagt mærke tjil en tjing ikk' os'" (Adam & Noah, 15.04.2015: 0.00 – 0.03), så er det med stor undren over danskerne. Adam & Noah skaber satire på de flere forskellige medieplatforme om den danske levevis med udgangspunkt i deres baggrund som personer af anden etnisk herkomst. Det er således fra denne baggrund, at de kan være med til at udfordre den gængse normalitetsforestilling om personer af anden herkomst, når de deler ud af gode råd og klogskab til danskerne: "Såå et råd fra os tjil danske forældre" (Ibid.: 0.37 – 0.40). Adam & Noah er på rekordtid blevet et populært fænomen på især de sociale medier, hvilket kan hænge sammen med, at de skaber en ny måde at fortælle på, og dermed anvender en ny måde at angribe debatten om andethed på.

Dette udformes desuden ved, at de i videoerne blander virkelighed og fiktion ind i iscenesættelsen af dem selv som personer af anden etnisk herkomst på en sådan måde, at det kan være svært for modtageren at skelne, hvad der er deres sande identiteter, og hvad der er fiktivt. I videoerne anvendes altså en fikcionaliseringsstrategi, hvor de satiriske figurer Adam & Noah bygger på en overdreven, stereotypisk karikatur af etniske danskeres fordomme om personer af anden etnisk herkomst. I udførelsen af disse blandes fiktion og virkelighed på en måde, der er med til at skabe en undren og tøven hos modtageren. Den uafgørlighed som Adam & Noah skaber igennem fikcionalisering, kan således være et led i en retorisk strategi i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed.

I forbindelse med denne fikcionaliseringsstrategi har de sociale medier en særlig relevans, hvilket skyldes, at materiale skabt til og på sociale medier har en særlig spreadability –altså en evne til at fx et budskab spredes hurtigt og til mange mennesker. Det er essentielt i forbindelse med muligheden for at forandre og forhandle fordomme om andethed. Fiktionaliteten og den sociale medieplatform bliver således to grundvilkår i skabelsen af en performativ identitet, hvorfra de skaber en position, der kan være med til at rykke ved de gængse normalitetsforestillinger om personer af anden etnisk herkomst.

Målsætning og problemformulering

Specialet handler om satire skabt på sociale medier, og herunder de muligheder og konsekvenser fiktionisering som strategi kan have i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed. Jeg vil altså undersøge, hvordan de sociale medier kan give særligt gunstige forhold i forbindelse med fiktionisering i forhold til at iscenesætte en bestemt identitet. I forlængelse af dette vil jeg undersøge, hvordan fiktioniseringen kan virke ind i skabelsen af en performativ identitet, hvorfra Adam & Noah kan skabe en forhandlingsposition, der i forlængelse af retoriske strategier kan fungere i samspil med en forhandling af fordomme om andethed. Dette har ledt mig frem til følgende problemstilling:

Hvordan benytter Adam & Noah satire og fiktionitet i et samspil, der kan anvendes som retorisk middel i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed, og hvilken betydning har den anvendte platform for denne forhandling.

Afgrænsning og genstandsfelt

Specialets primære genstandsfelt er dansk satire skabt til og på sociale medier fra 2015 og frem til i dag (2016). Selvom genstandsfeltet tidsmæssigt er begrænset, findes der en stor mængde empirisk analysemateriale. Ud af dette afgrænsede felt bliver satireparret Adam og Noah bærende eksempler i forsøget på at vise fiktioniseringens potentiale især i forbindelse med mit fokusområde på andethed og forhandling af fordomme om personer af anden etnisk herkomst.

Satireparret Adam og Noah vælges på baggrund af deres store popularitet på de sociale medier, hvor de hurtigt er blevet et fænomen, med over 200.000 følgere på Facebook og over 55.000 abonnenter på Youtube. I forlængelse af denne popularitet er deres satiriske koncept også udvidet til flere medieplatforme, som fx tv, hvor DR2 i efteråret 2015 sendte 10 korte programmer ved navn *Hva' sker der danskere*. Derudover har de også lavet en bog i samarbejde med forlaget PolityPress *Adam og Noah – Klogskab til danskere* samt en live-tournée, hvor de i starten af 2016 turnerede hele Danmark rundt og optrådte med deres liveshow *Adam & Noah "Hva' sker der*

dansker?” tour. Således har Adam & Noah på meget kort tid skabt en del satirisk materiale, som vil danne baggrunden for dette speciale. Jeg vil dog især have fokus på deres satiriske og selvproducerede videoer skabt til og på de sociale medieplatforme, Facebook og Youtube, men med udblik til stort set alt materiale, de har været en del i. Herudover vil jeg også inddrage værkeksternt materiale som fx interviews, artikler, deres individuelle facebooksider osv. Disse værkeksterne tekster inddrages i forbindelse med en undersøgelse af, hvordan satireduen ønsker at fremstille figurerne Adam og Noah i en medietekstuel sammenhæng.

Herudover vil jeg løbende perspektivere til lignende tendenser, som fx satireprogrammet *det slører stadig*, der også tager udgangspunkt i andethed og problemstillinger i forhold til at være person af anden etnisk herkomst end dansk, og de kan således fungere som et komparativt element. Adam & Noah indskrives sig også i en tendens på sociale medier, der grundet et paradigmeskift har givet mulighed for, at den almindelige person kan skabe egenproducerede satiriske videoer. I den sammenhæng findes en stor mængde satiriske videoer om andethed i forskellige afskygninger, hvorfor jeg desuden vil perspektivere til de satiriske figurer *jyden* og *jyde-man*, som illustrerer andethed i forbindelse med regionale forskelle.

Teori & Metode

Specialets udgangspunkt er altså andethed og i den forbindelse kommer satireprogrammet Adam & Noah til at fungere som det primære genstandsfelt. Med dette udgangspunkt vil jeg anvende flere teoretiske og metodemæssige tilgange, der skal danne grundlag for at undersøge, hvorvidt Adam & Noah kan være et led i en forhandling af fordomme om andethed.

Stuart Halls *The Spectacle of the Other* skal danne teoretisk baggrund for begrebet om andethed samt være led i en undersøgelse af, hvordan andetheden kommer til udtryk i Adam & Noahs satireprogram. Udover andethed, bliver fikcionalitet også et gennemgående begreb i specialet. I den sammenhæng vil jeg således have dannet baggrund for en forståelse af, hvordan Adam & Noah kan anvende fikcionalisering som strategi. Til det formål vil jeg tage udgangspunkt i Louise Brix Jacobsens m.fl. *Fiktionalitet* samt Richard Walsh' *Fiktionalitetens retorik*. Her vil jeg se på, hvordan Adam & Noah via et sammenstød mellem virkelighed og fiktion kan skabe en undren og tøven hos modtageren i forhold til deres virkelige personligheder; hvem de er bag den satiremæssige, fiktive baggrund. Fikcionaliseringen giver altså mulighed for en sløringsstrategi,

der kan gribe ud i virkeligheden og dermed have indflydelse i en forhandling af fordomme om andethed. Det satiremæssige aspekt, som Adam & Noah repræsenterer, kan desuden spille sammen med denne fikcionaliseringsstrategi, fordi satiren ligeledes indeholder en virkelighedsreference. I den sammenhæng bliver det også vigtigt at undersøge, hvorledes Adam og Noah placerer sig i den danske satiretradition. Til det formål tages udgangspunkt i Hanne Bruuns *Dansk tv-satire*, der skal give et teoretisk udgangspunkt for at undersøge satiren i samspillet med fikcionalitetsbegrebet. Derudover vil jeg også undersøge forholdet mellem afsender, værk og modtager i sammenhæng med et humorteoretisk perspektiv, og her danner tekster af Simon Critchley, Michael Billig og Christa Lykke Christensen det teoretiske udgangspunkt. På den måde vil det igennem et fænomenologisk udgangspunkt undersøges, hvorledes humoren virker hos Adam & Noah samt give et indblik i den satiremæssige tendens de repræsenterer.

I forlængelse af dette bliver de sociale medier en platform, der kan give særlige gunstige forhold til en fikcionaliseringsstrategi. Til at belyse dette, vil jeg tage udgangspunkt i synspunkter fra Kaplan & Haenleins artikel *People of the world, unite!*, Stig Hjarvards *Det selskabelige samfund*, Nancy K. Bayms *Personal Connections in the Digital Age* og José van Dijck med artiklen *The Culture of Connectivity*. Ved hjælp af disse teoretikere vil jeg således belyse, hvordan de sociale medier har gennemgået en forandring, der kan have betydning i forhold til en fikcionaliseringsstrategi. Her vil jeg blandt andet undersøge, hvordan de sociale medier giver nye muligheder for interaktivitet og deltagelsesadfærd som en konsekvens af de nye teknologiske muligheder. Derudover vil jeg, med udgangspunkt i Erving Goffmans *The Presentation of Self in Everyday Life* og Joshua Meyrowitz' *No sense of place*, undersøge, hvordan de sociale medier giver mulighed for at skabe en bestemt selvfremstilling. På den måde vil jeg have skabt en baggrund for at diskutere, hvorledes Adam & Noah anvender selvfremstilling, som et led i en strategi, der iscenesætter deres figurer, og hvordan det i samspil med en fikcionaliseringsstrategi kan virke som et retorisk middel i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed.

Adam & Noah kan således via fikcionalisering skabe en retorisk strategi, der kan være et led i en transformation af fordomme om andethed og således kan de være med til at udfordre normative identitetsforestillinger om personer af anden etnisk herkomst. I den sammenhæng vil jeg ved hjælp af en samfundsmæssig optik skabe en indsigt i, hvordan de normative identitetsforestillinger i forbindelse med andethed ser ud i dagens Danmark, og her vil jeg især tage udgangspunkt i Peter Herviks artikel *Race, "race", racialisering, racisme og nyracisme*. Således vil jeg have skabt en baggrund for at undersøge, hvordan satireprogrammet Adam & Noah kan være med til at skabe et

opgør med de normative identitetsforestillinger, der hersker om personer af anden etnisk herkomst. I den sammenhæng vil jeg tage udgangspunkt i Judith Butlers kønsteori, hvor jeg inddrager pointer fra værkerne *Kønballade* (Sex and Gender) og *Excitable speech*. Butlers kønsteori har altså pointer, der er sammenlignelige med debatten om andethed, og således fungerer hendes teori som et godt udgangspunkt til at forklare, hvordan Adam & Noah skiller sig ud fra normalitetsforestillingerne. På den måde skal Butlers teori danne baggrund for en undersøgelse af, hvordan Adam & Noah ved hjælp af et særligt performativt aspekt har mulighed for at iscenesætte sig selv på en bestemt måde, samt hvordan de herigennem kan skabe performative talehandlinger, der kan være med til at transformere og give et modsvar til danskernes fordomme om andethed.

Specialets opbygning

Tesen om hvordan en fikcionaliseringsstrategi i samspil med en social medieplatform kan fungere som retorisk middel i en forhandling af fordomme om andethed i satiremæssig sammenhæng, udfoldes i tre kapitler. Disse vil løbende bygges op med nye teoretiske aspekter og på den måde arbejde sig mod en besvarelse af problemformuleringen.

I det første kapitel, *Adam & Noah: satiren og andetheden*, vil jeg give et indblik i andethed som begreb, samt undersøge hvordan denne kommer til udtryk i satireprogrammet. Dernæst vil jeg introducere begrebet fikcionalitet og således skabe en baggrund for, hvordan Adam & Noah kan anvende en fikcionaliseringsstrategi som et led i forhandlingen af fordomme om andethed. Derudover vil jeg også undersøge satiren som genre, samt hvordan Adam & Noah placerer sig i den danske satiretradition. I den sammenhæng vil jeg også undersøge, det humormæssige udgangspunkt hos Adam & Noah, og hvilken betydning dette har i samspillet med fikcionalitet.

I specialets andet kapitel, *De sociale medier og muligheden for selvfremstilling*, vil jeg give et teoretisk indblik i, hvordan mediebilledet ser ud i dag. Med udgangspunkt i dette vil jeg således have dannet baggrund for at undersøge, hvilke nye muligheder de sociale medier giver; både teknologisk, men også i forhold til social interaktion og selvfremstilling. Jeg vil altså undersøge, hvordan mediernes nye muligheder kan virke sammen med en fikcionaliseringsstrategi, og hvordan dette virker i forhold til en forhandling af fordomme om andethed.

I specialets tredje og afsluttende kapitel, *Performativitet som transformativ strategi*, vil jeg undersøge, hvordan Adam og Noah anvender en særlig selvfremstillingsstrategi i forhandlingen af

normative identitetsforestillinger. Jeg vil i den sammenhæng starte med at skabe en indsigt i, hvordan de normative identitetsforestillinger i forbindelse med andethed ser ud i dagens Danmark. Dernæst vil jeg undersøge, hvordan Adam & Noah kan anvende en særlig performativ identitet og herfra skabe performative handlinger, der kan have en særlig virkning i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed. Det performative aspekt skal forstås i forlængelse af både en fiktionaliseringsstrategi, men også en satirisk modus, der begge kan have en indvirkning på det budskab som skabes. Derudover skal det også ses i lyset af, at de sociale medier kan være en gunstig platform i forhold til at sprede et budskab og således være en vigtig faktor i forhandlingen af fordomme. På den måde bliver dette sidste kapitel også et opsamlende kapitel, der giver en indsigt i, hvordan de forskellige begreber, som løbende introduceres i specialet spiller sammen i forhandlingen af fordomme om andethed.

DEL 1 ADAM & NOAH: SATIREN OG ANDETHEDEN

Andethed bliver et gennemgående begreb i specialet, der kort fortalt skal beskrive og markere forskellen mellem ”dem” og ”os”. Altså, hvordan nogle inkluderes i et fællesskab mens andre ekskluderes. Derfor kan begrebet om andethed findes i flere forskellige kulturmæssige sammenhænge, både i forhold til udlændingebatten, der tager udgangspunkt i forskellen mellem *personer af anden etnisk herkomst* og *etniske danskere*, men også i fx regionale forskelle i Danmark, hvor der fx kan være tale om forskellen på københavnere og jyder. I dette første kapitel vil jeg tage udgangspunkt i, hvordan satiren skildrer denne andethed, samt hvilke muligheder satiren giver i forbindelse med en fikcionaliseringsstrategi.

Stuart Hall om Andethed

Men den stakkels ælling, som sidst var kommet ud af ægget, og så så fæl ud, blev bidt, puffet og gjort nar af, og det både af ænderne og hønsene. “Han er for stor!” sagde de alle sammen, og den kalkunske hane, der var født med sporer og troede derfor, at han var en kejser, pustede sig op som et fartøj for fulde sejl, gik lige ind på ham og så pludrede den og blev ganske rød i hovedet. Den stakkels ælling vidste hverken, hvor den turde stå eller gå, den var så bedrøvet, fordi den så så styg ud og var til spot for hele andegården (Andersen, u.d.).

Ovenstående citat er fra H. C. Andersens kendte eventyr om den grimme ælling. Eventyret handler netop om ikke at passe ind i den gængse normalitetsforestilling, og i den sammenhæng bliver den grimme ælling, som jo egentlig er en svane, fremmedgjort af de andre dyr på gården, fordi den ikke passer ind. H. C. Andersens eventyr fra 1844 illustrerer således, hvordan andethed er et emne, der tager udgangspunkt i, hvordan noget eller nogen afviger fra den gængse normalitetsforestilling.

Andethed handler altså om at være anderledes og at skille sig ud fra mængden, altså hvordan noget afviger fra majoritetens normgivne tilstande. I artiklen *The spectacle of the other* beskriver den britiske kultursociolog, Stuart Hall, andethed som: ”people who are racially and ethnically different from the majority population” (Hall, 1997: 230). Han tilføjer desuden, at andethed og forskellighed kan være symboliserende: ”Difference signifies. It ’speaks’” (Ibid., s. 230), og her

henviser han til, hvordan forskellighed kan være iøjnefaldende. Forskelligheder kan opstå igennem modsætninger, hvilket er i overensstemmelse med en strukturalistisk tankegang, der fokuserer på, at sproglige tegn skal forstås i relation til andre tegn. Ferdinand de Saussure, der i starten af 1900tallet indledte hele den strukturalistiske strømning, argumenterer for, at mening opstår igennem modsætninger: ”’*difference*’ matters because it is essential to meaning; without it, meaning could not exist” (Ibid., s. 234). Modtageren ved fx kun, hvad sort betyder, fordi den står i modsætning til hvid. På den måde kan andethed forklares ved hjælp af modsætninger; en modsætning mellem ”dem” og ”os”. I forlængelse af dette taler Hall om *typer* i modsætning til *stereotyper*. Hall beskriver i forlængelse af den engelske professor i filmvidenskab Richard Dyer, at mennesket opnår mening gennem typifikation. I følge Dyer inddeles typer i bestemte klassifikationssystemer: ”We understand the world by referring individual objects, people or events in our heads to the general classificatory schemes into which – according to our culture – they fit” (Ibid: 257). I forlængelse af Dyer mener Hall, at vi typificerer ud fra de *roller* en bestemt person udfører, den bestemte *gruppe* han eller hun er en del af og den *personlighed*, som personen bibringer. I modsætning hertil trækker stereotyper på disse let genkendelige træk ved en type, men overdriver og simplificerer efterfølgende disse:

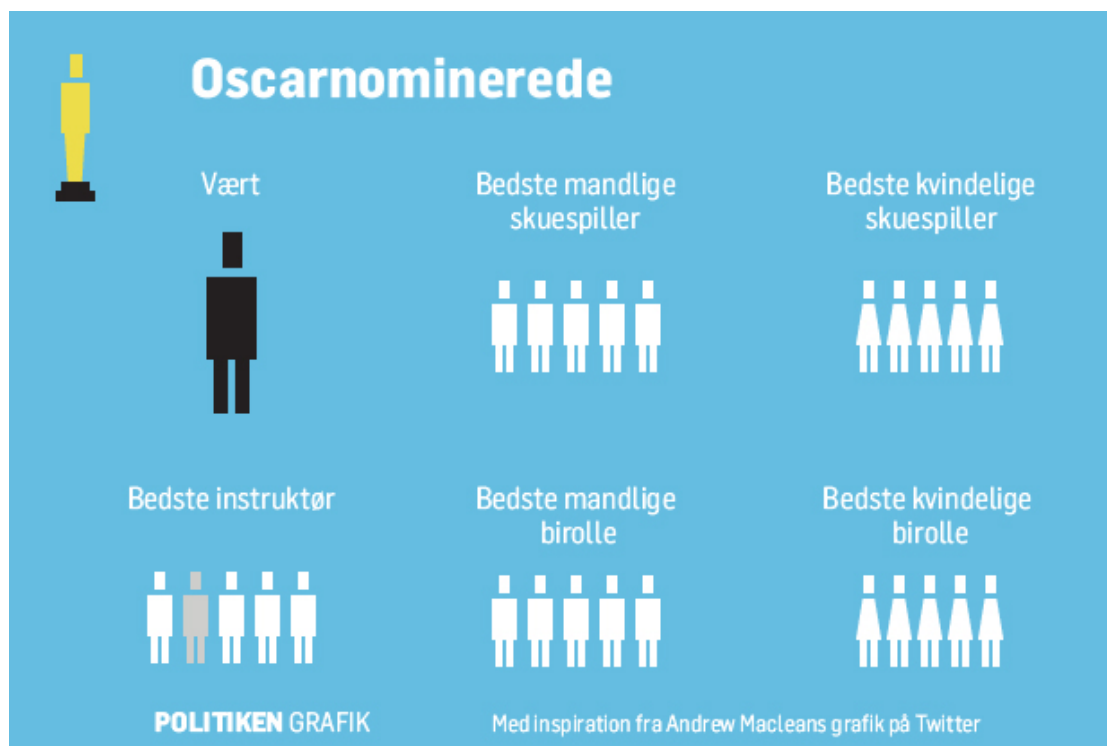
Stereotypes get hold of the few ’simple, vivid, memorable, easily grasped and widely recognized’ characteristics about a person, *reduce* everything about the person to those traits, *exaggerate* and *simplify* them, and *fix* them without change or development to eternity (Hall, 1997: 258).

Stereotyper spiller på den måde en rolle i at skabe opdelingen mellem ”dem” og ”os” og er ifølge Hall også med til at opretholde en social og symbolsk orden: ”It sets up a symbolic frontier between the ’normal’ and the ’deviant’, [...], the ’acceptable’ and the ’unacceptable’, what ’belongs’ and what does not or is ’Other’, between ’insiders’ and ’outsiders’, Us and Them” (Ibid., s. 258). Opdelingen mellem ”dem” og ”os” skaber derfor en splittelse mellem det normale og det unormale; det acceptable og det unacceptable: ”It then *excludes* or *expels* everything which does not fit, which is different” (Ibid., s. 258). I den sammenhæng argumenterer han for, at *typer* betegner de personer, som lever efter samfundets regler, mens *stereotyper* betegner de personer, som de sociale regler og normer er designet til at ekskludere. På den måde kan det at stereotypisere også fungere som en ekskluderingsstrategi, der henviser til en ulighed i forbindelse med magt: ”*stereotyping tends to occur where there are gross inequalities of power*” (Ibid., s. 258). Med det

mener han, at stereotyper opstår, når der er en ulige magtfordeling i samfundet, hvor fx en gruppe mennesker kan være underlagt en magt som består i stereotypiske fordomme, der kan udelukke og ekskludere dem: "It classifies people according to a norm and constructs the excluded as 'Other'" (Ibid. s. 259). Dette kan også henvise til Halls argument om, hvordan hvide mennesker igennem tiden har defineret sorte mennesker, som henholdsvis underordnede og primitive:

First was the subordinate status and 'innate laziness' of blacks – 'naturally' born to, and fitted only for, servitude but, at the same time, stubbornly unwilling to labour in ways appropriate to their nature and profitable for their masters. Second was their innate 'primitivism', simplicity and lack of culture, which made them genetically incapable of 'civilized' refinements (Hall, 1997: 244).

Hall tilføjer desuden, at disse stereotypiske karakteristika af sorte mennesker stadig hænger ved i en forståelse og opfattelse af disse. Og det er endda på trods af, at der fx i filmmæssig sammenhæng har været forsøg på at forandre de stereotypiske forståelser ved fx at inddrage sorte mennesker i de populærkulturelle genrer som krimi og action, hvor de før blot var henvist til forskellige subgenrer. Filmene er dog oftest udformet som en slags hævn-film, hvor: "audiences relishing the black heroes' triumphs over 'Whitey', loving the fact that they're getting away with it!" (Ibid.: 271). I forlængelse af dette skal det også tilføjes, hvordan der ved Oscaruddelingen i år (Januar 2016) var stort fokus på, hvordan ingen sorte personer var nomineret i de vigtigste kategorier og der blev således talt om den hvide Oscar (Hjort, 2016). Problemet blev desuden tydeliggjort ved, at det var en sort person der figurerede som vært og igennem hele showet satte han således på komisk vis fokus på forskellen mellem sort og hvid. Fordelingen af nominerede kan ses i følgende illustration:

Ill. 1: Fordeling af oscarnomineringer til oscaruddelingen 2016. Screenshot fra Politiken.

Billedet illustrerer, hvordan stort set alle de nominerede med undtagelse af én er hvide. Dette symboliserer således, hvordan stereotyper kan være svære at udfordre, men i nogle tilfælde i stedet blot underbygger magtforholdet mellem den hvide og den sorte; mellem ”dem” og ”os”, hvilket Hall også understøtter: ”To reverse the stereotype is not necessarily to overturn or subvert it. Escaping the grip of one stereotypical extreme [...] may simply mean being trapped in its stereotypical ‘other’” (Hall, 1997: 272).

Dette magtforhold i forbindelse med andethed skal desuden ses i kølvandet på den debat, der har floreret i forskellige medier om andethed, og hvordan denne debat, omhandler en etnisk minoritet, der oftest er gjort til genstand for danskernes fordomme om disse. Peter Hervik, der er professor i migration har i artiklen *Race, ”race”, racialisering, racisme og nyracisme* givet et indblik i denne diskurs og beskriver racisme som: ”en ideologi og diskriminerende handling, der er baseret på en underordnende racialisering af en bestemt gruppe mennesker i samfundet, og som samtidig bruges til at anfægte deres tilstedeværelse i landet og begrænse adgang til fællesgoder” (Hervik, 2015: 12). Denne racisme skal desuden ses i forlængelse af, at der i Danmark i starten af 00’erne herskede

en kulturdebat¹ om indvandrere og flygtninges ret og pligter i Danmark. En debat, der blev reduceret til en simpel idé om at være for eller imod bestemte befolkningsgrupper og deres kultur. Hervik argumenterer i den sammenhæng for, at de personer, der er genstand for debatterne bliver racialiseret (Ibid.: 12).

På baggrund af denne debat om andethed samt racialisering i Danmark bliver satireprogrammet Adam & Noah særligt relevant. Det skyldes, at de repræsenterer andetheden og tydeligt viser den kulturelle magtforskel, der er imellem personer af anden etnisk herkomst og etniske danskere. Men satireprogrammet Adam & Noah er også relevant, fordi det er med til at udfordre de fastlagte stereotyper, og på den måde kan de muligvis være med til rykke den gældende magtfordeling og racialisering, der hersker i Danmark. Det skal dog pointeres, at Adam & Noah blot er et satirisk indslag blandt mange på Facebook og Youtube samt andre medieplatforme, der kan udfordre den gængse diskurs om andethed. Andethed er et bredt favnende begreb, og dækker som sagt ikke kun diskussionen om den etniske dansker i modsætning til personer af anden etnisk herkomst. Diskussionen om ”dem” og ”os” kan også anfægtes inden for regionale sammenhænge, som fx i kampen mellem jyder og københavnere, hvilket er en pointe, som jeg vil perspektivere løbende til i specialet.

Satireprogrammet Adam & Noah

I artiklen *Adam & Noah er Danmarks nye Facebook-stjerner*, bragt i Euromand d. 1. juni 2015, omtales satireduoen således:

Når komikerduoen Adam & Noah kommenterer Danmark er det med den udefra kommendes befriende skæve blik. Selvironisk. Men også med et pænt mål af latterliggørelse af vores første verdensland og dets virkelighed. Danskerne, de elsker dem for satiren. Så meget at makkerparret nu også har fået deres eget Tv-program på DR 2, ”Hvad sker

¹ En debat, der hænger sammen med den ”kulturkamp”, den daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen lancerede i 2001, hvor interessebaseret politik erstattes af en værdipolitik: ”Nu handler det ikke længere om, hvordan midlerne i samfundet skal fordeles, men om hvilke normer og værdier, der skal gælde” (Hervik, 2015: 11).

der, dansker”, er klar med en Danmarks-tour og en ny bog, mens mere end 190.000 følger dem på Facebook (Christensen, 2015).

Artiklen markerer altså den store popularitet, som programmet har fået på forskellige medieplatforme; både på sociale medier, i tv, litteratur og liveshows. På disse forskellige platforme tager Adam og Noah på satirisk vis danskerne under lup, og emner som det danske sprog, danske traditioner og dansk opdragelsesstil samt politiske positioner har allerede fået en overhaling. Satireduoen skaber satire over den danske kultur og levevis ved at fokusere på den andethed, de bærer i sig. Andetheden kommer især til udtryk ved en stereotypisk karikatur, der bygger på de fordomme, som etniske danskere har om personer af anden etnisk herkomst. Ifølge den nudanske ordbog henviser etnisk til noget som: ”nationalt, kulturelt el. racemæssigt hører til en bestemt befolkningsgruppe i et samfund” (Becker-Christensen, et. al., 2005: 288). Når en person er af anden etnisk herkomst end dansk vil det altså sige, at der findes nogle nationale, kulturelle eller racemæssige sammenhænge som afviger fra den fastsatte norm i Danmark. Den andethed de kommer med, som personer af anden etnisk herkomst, giver dem baggrund for at skabe ”klogskab til danskere”, som de selv udtrykker det jf. titlen på deres bog:

Ill. 2: Udsnit fra forsiden af Adam & Noahs bog, *Klogskab til danskere*.

På den måde kan Adam & Noah være med til at skubbe til den magtfordeling, der normalt ligger i den stereotype fremstilling. Det har de mulighed for, fordi de står i en forhandlingsposition mellem to kulturer. På den ene side er de en del af den danske kultur, hvilket illustreres igennem en grundig viden om danske normer og regler. På den anden side har de også rødder i et andet land, der har en kultur, som oftest adskiller sig meget fra den danske, og det er netop ud fra den baggrund, at de har mulighed for at få øje på, kommentere og skabe satire over forskellene mellem

de forskellige kulturer. Deres baggrund som personer af anden etnisk herkomst bevirker desuden, at de oftest rammes af en stigmatisering i samfundet, der gør dem opmærksomme på, at de, som personer af anden etnisk herkomst, ikke på samme måde kan være en del af den danske fællesskabsfølelse – de bliver ekskluderet som ”den anden”. Denne udstilling, som ”den anden” tydeliggøres ved en stereotypisk fremstilling, der bygger på danskernes fordomme, om hvad det vil sige at være person af anden etnisk herkomst. På den måde anvender de også denne stereotypiske fremstilling til at illustrere den etniske danskers fordomsfulde forståelse af personer af anden etnisk herkomst. Adam & Noah illustrerer således en dobbelthed, som både en del af den danske befolkningsgruppe, men også som personer af anden etnisk herkomst, og derved kan de ved hjælp af selvironi gøre grin med danskerne samtidig med, at de påtager sig den samfundsmæssige stigmatisering, og taler ud fra den position.

De to figurer Adam & Noah må på baggrund af deres karikerede og stereotypiske træk formodes at være fiktive figurer. Disse figurer er skabt på virkelighedens fordomme og forestillinger om personer af anden etnisk herkomst, og på den måde blander de både virkelige og fiktive elementer i deres videoer. Dette kommer til udtryk ved, at Adam & Noah som fiktive karakterer bevæger sig rundt blandt den gængse befolkning i den virkelige verden med deres mobiltelefon som kamera. I nogle tilfælde inddrager de desuden tilfældige folk de møder på vejen, hvilket fx kan ses i videoen *Vi laver klogskab til jer igen! Brevkasse #2*. Her spørger de to tilfældige piger, hvad meningen med livet er: ”**Noah**: Hvad er meningen med livet? **Piger**: Hygge, **Noah**: Hygge... Er du gal et dumt spørgs... svar mand!” (Adam & Noah, 19.07.2015). Mødet med de to piger kan ses i følgende screenshot:

Ill. 3: Hvad er meningen med livet? Screenshot af *Vi laver klogskab til jer igen! Brevkasse #2*

De blander altså virkelighed og fiktion på en måde, der skaber en sløring af, hvad der virkeligt og hvad der er fiktivt i forhold til deres virkelige identiteter. Denne sløring kan således fungere som en retorisk strategi i forhandlingen af fordomme om andethed, og i forlængelse af dette vil jeg i det følgende vil gå dybere ind i, hvordan fikcionaliteten kommer til udtryk i Adam & Noahs satireprogram.

En ny fortælle teknik

Når satireduoen Adam & Noah blander virkelig og fiktion i deres videoer, så kan det hænge sammen med satirens genremæssige forhold, der netop dækker over virkelige begivenheder eller hændelser og genren indeholder på den måde en referentiel funktion, der knytter sig til virkeligheden (Bruun, 2011: 24). Men det kan også hænge sammen med, at Adam & Noah netop blander virkelighed og fiktion, som en del af en strategi, der adresserer en samtids- og samfundskritik, og dette tydeliggøres således igennem en bestemt selvfremstillingsstrategi. I den sammenhæng er der brug for et begreb, der kan beskrive netop, hvordan de blander virkelighed og fiktion, og her vil jeg anvende begrebet fikcionalitet. I forlængelse af det vil tage udgangspunkt i Adam & Noah som et fiktionstvetydigt værk samt de muligheder som afsender- og

modtagerforholdene giver i forhold til at formidle et bestemt budskab. Jeg vil altså undersøge, hvordan fikcionalitet kan fungere som en retorisk strategi

Fiktionalitet og fikcionalisering

Louise Brix Jacobsen m.fl. har i bogen *Fiktionalitet* defineret begrebet fikcionalitet, som: ”en egenskab ved (fortrinsvis narrativ) kommunikation (visuel, skriftlig, mundtlig m.m.), som en afsender kan signalere, at kommunikationen besidder, og som en modtager kan antage, at kommunikationen besidder” (Jacobsen, et al., 2013: 29). Fiktionaliteten indeholder således to handlinger imellem afsender og modtager og disse kan kaldes fikcionalisering:

Fikcionalisering fungerer som et signal om, at det fortalte ikke i nogen umiddelbar forstand beskriver det værende og virkeligheden, som den foreligger, men derimod beskriver det mulige, det ikke-værende, det potentielle, det fremtidige, det overdrevne osv. Fikcionalisering adskiller sig i denne opfattelse fra andre kommunikative handlinger. Fx fra den sande talehandling ved ikke at omtale virkeligheden, som den er, og fra løgnet ved ikke at skjule, men tværtimod signalere, at virkeligheden ikke omtales, som den er (Jacobsen, et al., 2013: 29).

Fikcionalisering kendetegner dermed den skabende handling, hvor afsenderen kan udsende et signal om, at værket eller dele af budskabet indeholder egenskaben fikcionalitet. Hvis fikcionaliseringen skal fungere, afhænger det også af, at modtageren godtager, at værket eller dele af budskabet er fikcionaliseret. Dermed handler fikcionalisering også om evnen til at kunne forestille sig noget, som ikke er en del af virkeligheden: ”Det er evnen til at forestille sig, hvordan noget *kunne* være eller *kan* blive eller *ville have* været, eller simpelthen blot: *ikke er*. Det er evnen til fikcionalisering” (Jacobsen et. al., 2013: 8).

Ifølge Richard Walsh, der med bogen *Fiktionalitetens retorik* (The Retic of Fictionality) er grundlæggende for mange af pointerne i bogen *Fiktionalitet* (Ibid., s. 33), så er det særlige ved fikcionaliteten, at det kan anvendes som en retorisk ressource: ”jeg opfatter fikcionalitet som en distinktiv retorisk ressource, der fungerer direkte som en del af en seriøs kommunikations pragmatik” (Walsh, 2013: 9). I den sammenhæng bliver begrebet yderligere interessant, fordi det

har fokus på den fikcionaliserende afsenders mål, og dermed ser på den retoriske mulighed i budskabet. Det retoriske perspektiv i fikcionaliteten implicerer således en optagethed af kommunikationen mellem modtager og afsender: ”Fikcionalitet er en egenskab ved en tekst, som en afsender kan signalere, og som en modtager kan antage, at den besidder” (Jacobsen et. al., 2013: 29). Fikcionalitet opstår altså, når modtageren antager, at budskabet eller dele af budskabet er fikcionaliseret og i den sammenhæng kan fikcionalitet fungere som en kommunikativ strategi, der kan virke som en retorisk ressource. Fikcionalisering kan således have en transformativ karakter, hvor fikcionalitetens retoriske mål kan fungere som en handling, og dermed muligvis påvirke virkeligheden (Ibid.: 7). Fikcionalisering skal altså forstås som et redskab, hvormed det er muligt at gøre noget med virkeligheden fx i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed.

I satireprogrammet Adam & Noah anvender makkerparret netop det, jeg her vil karakterisere som en fikcionaliseringsstrategi, der går ud på, at de i satireprogrammet inviterer modtageren til at opfatte dele af kommunikationen som fikcionalitet i forsøget på at forhandle fordomme om andethed. Fikcionaliseringen forstærkes yderligere af, at satireprogrammet kan karakteriseres som et fiktionstvetydigt værk, og hvad dette betyder, vil jeg komme ind på i det følgende.

Adam & Noah: Et fiktionstvetydigt værk

Igennem skolesystemet er vi opdraget til at skelne mellem faglitteratur og skønlitteratur, og på den måde er vi skolet til at skelne mellem, hvornår noget er virkeligt, og hvornår noget er opdigtet. Når vi opdeler mellem virkelighed og fiktion, er det altså socialt tillært. Fiktion er ifølge Nudansk Ordbog: ”noget som ikke modsvares af noget i den virkelige verden, men som er opdigtet” samt en ”kunstnerisk fremstilling af virkeligheden i litteratur el. på film” (Becker-Christensen, et al., 2005: 311). På den måde defineres fiktion som en genre, der adskiller sig fra fakta. Inden for de seneste år er der dog opstået stadig flere fiktionstvetydige former, der handler om, at forskellige genremæssige formater, som fx dokumentar, fiktioner, roman og selvbiografi blandes i forskellige medietekster (Jacobsen, et al., 2013: 47). Fiktionstvetydighed handler altså om, at et værk hverken kan karakteriseres som fiktion eller fakta:

At karakterisere et værk som ”fiktionstvetydigt” henviser til det forhold, at afsenderen af værket anvender en form for udsigelse, der bevidst inddrager fikcionalisering som et af sine retoriske virkemidler, men som i

sin helhed hverken lader sig kategorisere som tilhørende enten fiktion eller ikke-fiktion (Jacobsen, et al., 2013: 48).

I den sammenhæng anvender afsenderen fikcionalisering som et retorisk virkemiddel, der skal efterlade modtageren i en produktiv og kritisk tøven og således skabes en zone af uafgørlighed, som modtageren skal forhandle i forhold til: ”I de fiktionstvetydige værker ses i stedet en tydeliggjort samtidighed, der er udtryk for en afsenderstrategi, hvis mål er at holde modtageren i en aktiv forhandlingsposition” (Ibid.: 50).

I forbindelse med en mediekontekstuel sammenhæng tilbydes en række tilrettelagte paratekster², der også har betydning for forståelsen af det pågældende værk. Tidligere har der i fx litteraturteorien været tradition for at læse værket autonomt: ”dvs. som afgrænsede entiteter, hvis kompleksitet i sig selv er aflæselig og rigelig i forhold til en analyse” (Jacobsen, et al., 2013: 50). Denne autonomi udfordres i dag, fordi værker oftest udgives i sammenhæng med en række paratekster, som fx interviews, foromtale, anmeldelser, blurbs på omslag etc. (Ibid.: 50), og på den måde får konteksten øget betydning for værket. Der kan altså argumenteres for, at værket indgår i en kontekstualisering, hvilket henviser til det faktum, at det pågældende værk oftest cirkuleres i forskellige mediesammenhænge både før og efter en eventuel udgivelse: ”værket lever simpelthen videre i forskellige medieformater og konteksten bliver en uomgængelig del af værket” (Ibid. s. 51). I forlængelse af dette kan afsenderen anvende konteksten i skabelsen af det fiktionstvetydige værk, hvilket skyldes at: ”fiktionalitetsdiskursen kan udspille sig i en række forskellige kontekster og på flere forskellige medieplatforme” (Ibid.: 51). I den sammenhæng kan paratekster have afgørende betydning, fordi de bidrager til det signal et værk udsender i forhold til, om der er tale om enten fiktion eller fakta. Paratekster kan således udsende tvetydige signaler i forhold til et værks fiktionsstatus. Dette kommer til udtryk ved, at modtageren grundet paratekstlige sammenhænge kan lege med tanken om, at værket ikke er fiktion, på trods af at værket helt ukompliceret kan kategoriseres sådan (Ibid.: 51). Hos Adam & Noah illustreres det når de fx i videoen *Klogskab på Fisketorvet – Hvordan bliver man dansker?* eller i interviewet med Metro Express TV: *5 minutters lyn-interview – Se Adam & Noah svare på ALT*, inviterer modtageren til at opfatte de pågældende situationer i videoerne som faktuelle interviewsituationer, på trods af at

² Paratekster er ifølge den franske litteraturkritiker Gerard Genette de tekstlige sammenhænge, der omgiver teksten, som fx titlen, forfatterens navn, forside og omslaget på fx bog. Han mener således, at det er igennem paratekster, at teksten præsenteres og giver mulighed for at styre modtageren i en bestemt retning i forbindelse med opfattelse af teksten (Genette, 1991: 261).

modtageren udmærket er klar over, at der er tale om fiktion. På den måde kan de via paratekster udsende tvetydige signaler om, hvorvidt der er tale om fiktion eller ej. Forståelsen af værket skabes i en kontekstuel sammenhæng, som grundet en fikcionaliseringsstrategi hverken lader sig begrænse af den pågældende genre eller medie, og dette kan således udnyttes i forbindelse med at skabe en tvetydighed i værket. (Ibid.: 51)

I forlængelse af ovenstående karakteristik af fiktionstvetydige værker vil jeg nu undersøge forholdet mellem afsender, værk og modtager. I den sammenhæng vil jeg undersøge, hvordan Adam & Noah anvender fikcionalisering, samt hvordan de benytter sig af det fiktionstvetydige som en retorisk kommunikationsstrategi, der kan virke i sammenhæng med en forhandling af fordomme om andethed. Derudover vil jeg undersøge, hvad modtageren ”vinder” ved at opfatte kommunikationen eller dele af værket som fikcionaliseret. Jeg vil altså undersøge afsenderens intention i forbindelse med en fikcionaliseringsstrategi, men også hvordan denne kan fortolkes af modtageren.

Afsenderintentionalitet

Afsenderen af satireprogrammet Adam & Noah er personerne bag de fiktive karakterer, som Adam & Noah repræsenterer. Der kan argumenteres for, at de via afsenderpositionen anvender fikcionalitet til at skabe en helt ny fortælleform, hvorfra de har mulighed for at skabe en bestemt selvfremstillingsstrategi. Herved danner de baggrund for at rette en kritik mod samtiden og det omgivne samfund, men også mod de etablerede genreformater.

Muligheden for Selvfremstilling

Det karakteristiske ved satireprogrammet Adam & Noah er som sagt, at satireduen i høj grad blander virkelighed og fiktion på en sådan måde, der kan gøre afsenderen i tvivl om, hvorvidt de er konstruerede personer eller ej. Dette kommer til udtryk ved, at de bevæger sig rundt i det virkelige danske samfund og inddrager almindelige og tilfældigt udvalgte personer i deres videoer. Det kan fx ses i videoen *Klogskab på Fisketorvet – hvordan bliver man dansker?*, hvor de spørger forskellige personer om, hvad det vil sige at være dansker: ”**Noah:** Eow, Bro. Må jeg spørge dig om noget? [...] Hvordan bliver man rigtig dansker? **Mand 1:** [...] Det ved jeg sgu ikk’. Ved ooog

integrere sig i landet, **Adam**: Åhh, tjotal kloghed” (Adam & Noah 15.09.2015: 0.54 – 1.08). Følgende eksempel illustrerer netop dette sammenstød mellem virkelighed og fiktion:

Ill. 4: Hvordan bliver man rigtig dansker? Screenshot af *Klogskab på Fisketorvet*.

Når de på den måde blander virkelighed og fiktion, kan der argumenteres for, at de anvender fikcionaliseringen som en bestemt selvfremstillingsstrategi i formidlingen af deres figurer, som henholdsvis Adam & Noah. Således antages det altså, at Adam og Noah er konstruerede figurer, hvilket fx kan begrundes med deres overdrevne, karikerede og stereotypiske væremåde, der kan være en invitation til at anskue dem som fiktive.

På den måde tager Adam & Noah igennem karikatur og stereotyper danskernes fordomme på sig, og skaber en selvfremstilling, der kan forhandles både kritisk og produktivt ud fra deres position som personer af anden etnisk herkomst. På den måde kan de anvende den dobbelthed, de bærer i sig. Dobbeltheden eksemplificeres fx ved valget af navnene, Adam & Noah, der hver især repræsenterer både den kristne og islamiske religion. I islam kan Adam & Noah være navnene på profeter og efter islamisk tro gives profeter en speciel mission af Gud (Allah) om at vejlede menneskeheden: ”Profeter overbragte Guds bud og vejledning til menneskeheden, og var rollemodeller for, hvordan troen skal udleves” (Islamdk, u.d.). I symbolsk forstand kan Adam &

Noah også sammenlignes med profeter, hvis mission er at sprede klogskab til den danske befolkning, som illustreres fordomsfulde i deres tilgang til og forståelse af personer af anden etnisk herkomst. Navnene kan dog også repræsentere to store bibelske personligheder. Her er Adam ifølge skabelsesberetningen den første mand sammen med kvinden Eva, der er moderen til alle mennesker (Lindhardt, u.d.). Noah er kendt fra beretningen om Noas ark: ”Da gud blev vred over den syndige menneskehed, besluttede han at sende en syndflod ud over hele verden. Kun Noa fik lov at redde sig selv og sin familie ved at bygge en ark” (Kienitz, u.d.). Noas ark kan således i symbolsk forstand henvise til, hvordan også Adam & Noah i deres satireprogram forsøger at bygge en ark, der skal være bindeled mellem etniske danskere og personer af anden etnisk herkomst. Ved at bygge denne ark, kan de altså skabe et bindeled og dermed undgå syndfloden, som her består i racialiseringen. I introen til DR2’s programserie med Adam & Noah *Hva’ sker der danskere* illustreres det også, hvordan de kan fungere som bindeled mellem de forskellige kulturer, når de omtales som: ”det tryghedsskabende bindeled” (Herrik, 2015: 0,19).

Navnene repræsenterer på den måde en dobbelthed, som også kommer også til udtryk i mange andre sammenhænge i deres videoer. Fx i sproget, der både bærer præg af typiske multietniske ord og vendinger, som Yallah (Adam & Noah, 15.04.2015: 0.42 – 0.43), men også typiske standarddanske vendinger som ”eller sådan noget” (Ibid.: 0.08 – 0.12). Dette sproglige aspekt vil jeg uddybe lidt senere i specialet (jf. afsnittet, *Multietnolekt som sproglig markør*). Dobbelttheden består også i, at de laver ”klogskab”, der skal være med til at omvende danskernes fordomsfulde og racistiske tilgang til personer af anden etnisk herkomst, men omvendt er deres holdninger til danskerne også præget af fordomme, som det fx kan ses i videoen *Vi laver klogskab til jer igen! Brevkasse #2*:

”**Noah:** Loui, det er ikk’ et fedt spørgsmål det der, for det betyder, at du’ racistisk svin, (**Adam:** jaaer) Og nej, vi har ikke noget imod asiater, (**Adam:** Neej) hvorfor sku vi? (**Adam:** jaaer), Bro, det er sådan et rigtigt dansker-sted det her (**Adam:** Jaaer), se der er danskere over det hele, sådan nogle hvide mennesker” (Adam & Noah, 19.07.2015: 3.40 – 3.57).

Her illustreres det altså, hvordan noget kan være typisk dansk og viser således, hvordan de også har fordomme om den etniske dansker. Dobbelttheden kan dermed symbolisere, hvordan de både repræsenterer og er en del af en etnisk minoritetsgruppe som person af anden etnisk herkomst, men samtidig er en del af den majoritet som den etniske dansker repræsenterer. På den måde kan de via

en kritisk tilgang fokusere på danskernes fordomsfulde forståelse for personer af anden etnisk herkomst, og dermed kan de også rent produktivt være med til at skabe en ny forståelse om andethed og således udfordre den gængse opfattelse. Adam & Noah kan på de sociale medieplatforme karakteriseres som populærkulturelle fænomener. Det er således fra denne position, at de ved hjælp af en fikcionaliseringsstrategi kan udsende et signal om, at det de formidler ikke beskriver virkeligheden, som den er, men i højere grad inviterer modtageren til at opfatte verden, som den kunne være eller kan blive, dog uden at modtageren kan sige præcis, hvornår der fikcionaliseres (Jacobsen, et al., 2013: 8). Det er med udgangspunkt i denne position, at de også har mulighed for at adressere en bestemt samtids- og samfundskritik.

Samtids- og samfundskritik

Adam & Noah anvender fikcionaliseringen til at adressere en samfundskritik, der retter sig både mod politiske sammenhænge, men også til at latterliggøre forskellige samfundstendenser. Dette kan lade sig gøre fordi fikcionaliseringen giver mulighed for at: ”kritisere, drille og sågar ydmyge, uden det får fx retslige konsekvenser” (Jacobsen, et al., 2013: 72).

Adam & Noah tager tydelige politiske standpunkter i deres videoer med udgangspunkt i deres position som personer af anden etnisk herkomst. Her bliver det fx tydeligt, at de har en langt mere negativ holdning til partier med en stram udlændingepolitik, som fx Dansk folkeparti er kendt for, og det kommer fx til udtryk i videoen, *Adam & Noah: SF | Satire*:

Noah: Hvad sker der for SF (**Adam:** Ja, mand), Socialistisk Folkeparti.
(**Adam:** Jaaer, scalistisk (udtaler det forkert)) Ja, hvad laver de? De lige nu... de kører kampagne med Dansk Folkeparti (**Adam:** ja, mand), Hvad er det for noget? (**Adam:** Ja, hvad er det for noget?). Det er sgu da fjenden. Det er den helt anden side af skalaen jo! (**Adam:** Jaaer, I er helt forkerte)
(Adam & Noah, 08.06.2015: 0.02 – 0.18).

Videoen er en del af den valgsatire, som Adam & Noah skabte sammen med DR1 i forlængelse af folketingsvalget i sommeren 2015. I videoerne kommenterer de på de forskellige partiers politik, både sagligt og usagligt. Efter valget producerede de desuden en video, hvor de ytrede en bekymring i forhold til valgresultatet, der netop resulterede i et flot valg til Dansk Folkeparti. I

videoen *Hvad sker der for valgresultatet danskere???*, skaber de netop satire over denne problemstilling: ”**Noah**: Hva’ sker der dansker’? (**Adam**: Jaaer), Hva’ er der galt? Vi troede godt I kunne lide os, og sådan noget (**Adam**: Jaaer), og så sker det der valg (**Adam**: Jaaer), det er sgu da underligt! (**Adam**: Jaaer). Det anden største parti (henviser til Dansk Folkeparti)” (Adam & Noah, 19.06.2015: 0.06 – 0.22). Bekymringen ledsages i videoen af en kropsholdning, der udstråler frygt, mens de kigger sig over skulderen efter mulige ”fjender”, hvilket illustreres i følgende screenshot fra videoen:

Ill. 5: Nervøsitet i forbindelse med folketingsvalg 2015. Screenshot af *Hvad sker der for valgresultatet danskere???*

På den måde anvender de denne video til at kommentere på og kritiserer den debat, der flourer i Danmark om personer af anden etnisk herkomst, som også omtales af Peter Hervik (Jf. afsnit om *andethed*). Herudover anvender de også fiktionaliseringen som en strategi i forbindelse med en kritik og latterliggørelse af forskellige samtidstendenser, hvilket fx kan ses i debatten om dyrekort i foråret 2015: ”**Noah**: Der er gået to uger mand, I snakker stadig om dyrekort, (**Adam**: Jaa), Kom over det, det sgu da lige meget [...] er I helt flækket, mand? Har I ikke andet at lave eller hvad?” (Adam & Noah, 14.05.2015: 0.07 – 0.22). På den måde anvender de deres position som

populærkulturelle fænomener, der er skabt igennem fiktionisering til at tage standpunkt i en samfundsdebat og kommentere på ligestyldigheden i de problemstillinger, som optager danskerne. Med udgangspunkt i deres baggrund som personer af anden etnisk herkomst kan disse ligestyldige problemstillinger ligeledes implicit henvise til, at der er langt vigtigere problemstillinger i verden at tage hensyn til, som fx krig og sult eller integration af personer af anden etnisk herkomst end fx dyrekort m.m.. Når de ved af en bestemt selvfremstilling adresserer en samtids- og samfundskritik er det således med udgangspunkt i en ny måde at fortælle på.

En ny fortælleform

Som det er beskrevet i det ovenstående anvendes fiktioniseringen til at skabe en bestemt selvfremstilling og ud fra denne position bliver det muligt at kommentere på og kritisere det danske samfund og de tendenser, som opstår her. Når de, som et led i en fiktionisering blander deres fiktive karakterer som Adam & Noah med en virkelig samfundsdebat, kan der argumenteres for, at de anvender en helt ny måde at fortælle på.

Dette underbygges ved, at de optræder på mange forskellige platforme og på den måde blander forskellige genremæssige forhold i deres videoer, fx i form af interviews, satire og dokumentarmæssige islæt. Denne sammenblanding henviser Noah på satirisk vis til i videoen *Adam & Noah laver klogskab til danskere*: ”**Noah**: Til alle dem derinde fra tv, dem der laver nyheder og sådan noget. Vi kommer og tager jeres arbejde, mand (**Adam**: Hihi, jaaer), Det rigtig, Bro. Det er jo nemt nok det her!” (Adam & Noah, 12.07.2015: 1.24 – 1.32). Adam & Noah optræder på flere forskellige platforme og disse arbejder således sammen i fremstillingen af deres karakterer. Det kommer til udtryk ved, at de på de forskellige platforme, men også i værkeksterne sammenhænge som fx i interviews, ikke træder ud af rollen som henholdsvis Adam & Noah, og det kan også være et led i fiktioniseringsstrategien. Dette kommer fx til udtryk i et interview med magasinet Gaffa, hvor de på spørgsmål, der vedrører deres personlige baggrund svarer således:

Ill. 6: Personlig oplysninger om Adam & Noah. Udsnit af finalesiden i Gaffa.

Nederst på billede kan det ses, hvordan de på komisk vis svarer på spørgsmålene, men uden at afsløre noget om deres virkelige identitet. Det er netop eksempler som disse, der efterlader modtageren med en kritisk tøven og som kan være en del af den førnævnte selvfremsstillingsstrategi – noget de har mulighed for, fordi de anvender en ny måde at fortælle på, der tager udgangspunkt i fiktionisering samt udnytter den sociale medieplatforms muligheder. Derudover kan der også argumenteres for, at de implicit retter en kritik mod etablerede genrer som fx dokumentaren og interviewgenren, idet de påpeger en skrøbelighed i forbindelse med modtagerens evne til at overskue, hvad der er i overensstemmelse med virkeligheden.

Modtagerens fortolkning

Når der anvendes en fiktioniseringsstrategi kan det føre til en anden form for tilskueraktivering, fordi tilskueren konstant sættes i en tøvende position. På den måde vil modtagelsen af satireprogrammet Adam & Noah skabe en forhandling af værket, der sættes i samspil med modtagerens viden om samtiden og de gældende kulturelle diskurser. Hvis modtageren ikke betragter Adam & Noah som ren og skær fiktion, men som et værk, der benytter sig af fikcionalitet, giver det nye muligheder i analysen af værket: ”Behandler man værker og kulturfrembringelser som disse under termen ”fiktion”, afskærer man sig som modtager fra at analysere, hvordan og hvorfor de *også* henviser til virkeligheden og bruger referentielt stof” (Jacobsen, et al., 2013: 47). I den sammenhæng kan det for modtageren give mulighed for at opdage, hvordan Adam & Noah tager del i debatten om andethed. Det bliver således tydeligt, at Adam & Noah har fokus på, hvordan magten er ulige fordelt blandt etniske danskere og personer af anden etnisk herkomst; at

der er stor forskel på ”dem” og ”os”, og det er netop denne tendens, de forsøger at udfordre, når de ligestiller sig selv med etniske danskere igennem den føromtalt dobbelthed. Dette underbygges endvidere, hvis modtageren jævnfører sin viden med den omkringliggende kontekst, da det kan skabe et større udbytte af fortællingen, fordi de dermed er med til at tydeliggøre problemstillingen om andethed i en samfundsmæssig kontekst.

I forlængelse af dette kan det konkluderes, at det kan være fatalt, hvis modtageren er alt for værkintern og ikke forholder sig til, at dele af værket kan være fiktioniseret og dermed indskrives sig i samfundsmæssig kontekst. Når værker som Adam & Noah er fiktionstvetydige giver det altså afsenderen mulighed for at skabe en form for virkelighedsintervention igennem en fiktioniseringsstrategi. I den sammenhæng kan fiktionisering i fiktionstvetydige værker udgøre en vigtig del i en retorisk strategi, netop fordi den gør afsenderen i stand til at sige noget om virkeligheden, som ellers ikke ville have været muligt, hvis der var tale om enten fakta eller fiktion i generisk forstand. Afsenderen kan således anvende fiktionisering i forbindelse med et transformativt potentiale, netop fordi den kan virke ud over værket og i den sammenhæng skabe en transformerende handling, der kan anvendes i forbindelse med en forhandling af fordomme om fx andethed (Jacobsen, 2012: 161). Dette kan hænge sammen med, at modtageren i forbindelse med fiktionisering er i en konstant forhandlingsposition mellem værk og virkelighed og på den måde skabes bestemte forestillinger hos modtageren, om hvorledes virkeligheden kunne se ud. Adam & Noah anvender denne forhandlingsposition til at skabe forestillinger om en virkelighed, der er præget af færre fordomme og mere forståelse for personer af anden etnisk herkomst samt den baggrund de kommer fra. På den måde forsøger de altså at udfordre danskernes fordomme om personer af anden etnisk herkomst: ”Prøv, vi gør ikk’ noget dansker’ (**Adam**: Neej), Det ikk’ fordi vi vil stjæle noget fra jer” (Adam & Noah, 27.03.2016: 0.11 – 0.19).

Andre fiktionstvetydige værker: Jyden & Jyde-man

Adam & Noahs fiktionstvetydige værk er desuden en del af en tendens, der er opstået på især de sociale medier, hvor fiktion og virkelighed blandes i korte videoer. Her kan *jyden*³ og *jyde-man*⁴

³ Daniel Hoffe er manden bag *jyden* og kan følges på Facebook og Youtube under navnet Hoffetv.

Facebook: <https://www.facebook.com/HOFFEtv/?fref=ts>

Youtube: <https://www.youtube.com/user/DANIELHOFF>

⁴ Mark le Fevré er navnet bag *jyde-man* og kan følges på Facebook under samme navn:

<https://www.facebook.com/marklefevrekomik/?fref=ts> og på Youtube under navnet denmarklefevre:

<https://www.youtube.com/user/marklefevre30>

nævnes som eksempler, der figurerer på de sociale medieplatforme, ligesom Adam & Noah. Jyden og jyde-man tager, på samme måde som Adam & Noah, udgangspunkt i en andethedsdiskurs, der dog i højere grad betegner regionale forskelle frem for etniske forskelle. I videoerne skaber de på humoristisk vis et billede af en jyde, der bygger på de fordomme og stereotyper, der hersker i det danske samfund om jyder. Det kan fx ses hos jyde-man, der i videoen *Bytur?* taler om, hvordan jyder tager i byen: ”**Jyde-man:** Så er det på Crazy Daisy med shots og fadbamser” (le Fevré, 20.12.2015: 0.21 – 0.26). Samtidig skabes ligeledes en afstand og en modsætning til københavnere, som det fx kan ses i Daniel Hoffes video, *jyden i trafikken*: ”**Jyden:** Københavnerkørsel! Det er pisse langsom. Bare 40 kilometer i timen. Hold kæft det er kedelig [...] Jeg savner Jylland” (Hoffe, 19.01.2015: 0.06- 0.28). Men ligesom hos Adam & Noah anvender de også deres populærkulturelle position til at forhandle nogle af de fordomme, der kan herske om jyder. Dette kommer fx til udtryk, når Daniel Hoffe er med i en kampagne om at stoppe spritkørsel blandt nordjyder: ”**Jyden:** der er statistikker der siger, at alle makkere i Nordjylland, de bare vælter rundt i deres små Golf 3’ere, når de er pisse fulde! Prøv lige at hør her: Det er ikke særlig feed” (Hoffe, 23.09.2015: 0.21 – 0.29). Igennem en fiktioniseringsstrategi kan han således sende nogle bestemte budskaber til modtageren som ellers ikke ville være muligt på samme måde, hvis det blev opfattet som fakta eller fiktion. På den måde kan disse forskellige videoer skabt til og på sociale medier via en fiktioniseringsstrategi virke ud over værket og muligvis have en transformerende betydning i forhold til en forhandling af fordomme. Fiktioniseringen giver på den måde nye muligheder, der ikke er set på samme måde før, en tendens der især bliver muliggjort på baggrund af de sociale medier, hvilket jeg vil komme ind på senere (jf. kap 2, *De sociale medier og muligheden for selvfremsstilling*). Fælles for disse fiktionstvedtydige værker, der sætter fokus på andetheden er desuden, at de anvender humor, som en del af en selvfremsstillingsstrategi, og det er i forlængelse af det, at jeg nu vil beskrive satiren og dens elementer.

Satirens elementer

Satire er: ”en udtryksform hvor man på en vittig måde gør grin med personer el. sociale el. politiske forhold” (Becker-Christensen, et. al., 2005: 984) Satiren er, hverken en ”ren” fiktionsgenre eller en ”ren” fakta genre. Det skyldes, at den i flere sammenhænge kommenterer på virkelige begivenheder og personer uden for teksten, og på den måde kan satiren både manifestere sig som en (fiktions)genre og som en kommunikativ stil eller modus i diverse fiktionsgenrer: ”Referencen

til virkeligheden, det normative og forandringsintentionen via latterliggørelse karakteriserer det satiriske” (Bruun, 2011: 23). Satiren bygger altså på en reference til virkeligheden, der tager udgangspunkt i det normgivne samfund og som via latterliggørelse fordrer en forandring. Men hvis dette skal lade sig gøre og gå op i en højere enhed, er det vigtigt, at både afsender og modtager forstår den reference, som satiren tager udgangspunkt i og latterliggør. Satiren er derfor afhængig af modtagerens viden og afspejler på den måde en relation mellem afsender, kontekst og modtager.

For at undersøge det karakteristiske ved satiren, vil jeg tage udgangspunkt i den tyske litteraturforsker, Klaus Schwinds tre elementer *det personlige element*, *det sociale element* og *det æstetiske element*. Disse skal illustrere, hvordan satiren hos Adam & Noah ved hjælp af både en virkelighedsreference, et normativt aspekt og en forandringsintention belyser andetheden. Selvom Schwinds teoretiske udgangspunkt er næsten 30 år gammelt og egentligt rettet mod litterære sammenhænge, så er hans argumenter på mange måder stadig gældende for satirens generelle karakteristika også i sammenhæng med andre platforme.

Det personlige element er kendetegnet ved en kritisk brod, hvor en irritationsreaktion fra afsenderen kan indikere foragt i forhold til virkelighedens begivenheder, personer eller institutioner, således at det satiriske kan fungere som en slags ventil: ”Teksten giver indtryk af at være præget af en afsenders personlighed og af en aggressivitet, som er rettet mod et objekt, der eksisterer uden for tekstens eget univers” (Bruun, 2011: 22). Ud over det personlige element tilknyttes også et socialt element, som netop fokuserer på de socialt konstruerede normer. Det vil sige, at der i satiren kan spores både en social normtilknytning, men også en normformidling, der betyder, at satiren har en interesse i at forandre det den angriber og dermed: ”har satiren en tendens til at fremstå som udhængende, disciplinerende og korrigerende” (Ibid.: 22-23). Det sidste element i Schwinds terminologi handler om formidlingen af satiren: ”Satirens kritiske, sociale og normative modus skabes ved hjælp af sproglige og æstetiske virkemidler” (Ibid.: 23) Det æstetiske handler altså om, hvorfor og hvordan satiren i det hele taget virker, samt hvordan dens kritiske brod skal serveres for tilskueren, så det fremstår sjovt. Jeg vil i det følgende analysere Adam & Noah med udgangspunkt i Schwinds elementer, men jeg vil også løbende inddrage andre relevante teoretikere, som kan underbygge Schwinds teoretiske baggrund.

Analyse af satiren hos Adam & Noah

Som det også blev omtalt i fikcionalitetsafsnittet, så er den kritiske brod hos Adam & Noah rettet mod samfundets syn på andethed; altså forskellen mellem etniske danskere og personer af anden etnisk herkomst. Der er altså tale om en forskel mellem ”dem” og ”os”, hvor ”dem” henviser til udefrakommende, og således kan have en ekskluderende betydning. Forskellen mellem ”dem” og ”os” tydeliggøres i Adam & Noahs satireprogram ved hjælp af æstetiske og sproglige virkemidler. Hanne Bruun, som er lektor i kommunikation og kultur, understreger i den sammenhæng også, at: ”Satire er ikke noget ’i sig selv’; satire er afhængig af æstetiske virkemidler, og i den forstand er satire afhængigt af, hvilke tegnsystemer det mediemæssige grundlag beror på og giver af form- og indholdsmæssige muligheder” (Bruun, 2011: 25). Adam & Noah anvender altså æstetiske virkemidler til at sætte fokus på andetheden, hvilket fx kommer til udtryk, når de starter videoerne med ordene: ”Hvad sker der dansker?” og senere: ”Er I helt flækket eller hvad?” (Adam & Noah, 14.05.2015: 0.00 – 0.08). Når de på den måde henvender sig til danskerne, distancerer de samtidig sig selv fra betegnelsen som dansker. Dette underbygges desuden med pronomenet *I*, der henviser til: ”de personer som den talende henvender sig til” (Becker-Christensen, et. al., 2005: 518) og viser altså, at de henvender sig til en gruppe mennesker uden for teksten, som de ikke selv er en del af. Hvis de ville fortælle, at de var en del af denne gruppe mennesker, ville de sandsynligvis anvende pronomenet *vi*: ”den talende og den gruppe på hvis vegne han el. hun taler” (Ibid.: 1285). Forskellen mellem ”dem” og ”os” bliver yderligere eksemplificeret, når de sammenligner iagttagelserne om danskerne med: ”Der hvor vi kommer fra” (Adam & Noah, 03.11.2015: 0.14-0.16).

Adam & Noah anvender netop denne skarpe opdeling mellem ”dem” og ”os”, når sætter de fokus på den sociale og symbolske orden, der hersker i Danmark om andethed. De udfordrer dog den sociale orden ved at indoptage den stigmatisering, som de påsættes fra samfundet og herved skaber de en position, de kan forhandle ud fra. Dette tydeliggøres fx, når de kommer med forskellige råd og opfordringer til danskerne: ”Så danskere, et råd fra os til jer: Bliv ligesom os!” (Adam & Noah, 03.11.2015: 0.55 – 0.57). På den måde udfordrer de, hvad der er acceptabelt og ikke-acceptabelt at gøre for personer af anden etnisk herkomst og kan således være med til at forhandle de fordomme og den stigmatisering, der hersker om personer af anden etnisk herkomst i Danmark.

Et karikeret billede

De gængse forestillinger om andethed udfordres hos Adam & Noah ved hjælp af et æstetisk element. Til det formål tages udgangspunkt i Stuart Halls begreber om typer og stereotyper (Jf. afsnit om *andethed*). Adam & Noah fremstiller i den sammenhæng danskerne som regelrette typer, der følger normerne i samfundet: ”Danskere er alt for skolede. Jeg sværger, danskere står klokken 3 om natten og venter på, at det bliver grønt i fodgængerfeltet. Gå over med dig mand!” (Adam & Noah, 2015: 110). Personer af anden etnisk herkomst er i højere grad fremstillet gennem et karikeret og stereotypisk billede, der bygger på danskernes fordomme om personer af anden etnisk herkomst, som: ”uregerlige og provokerende gæster i landet, og som nægter at nedtone deres anderledeshed” (Hervik, 2015: 5). Der skal dog tages højde for, at hos Adam & Noah er forestillingen om ”dem” og ”os” vendt om, hvilket vil sige, at de ser danskeren som ”den anden”. På den måde udstiller de altså både danskeren og sig selv på stereotypisk vis ved at skabe satire over de fordomme, som personer af anden etnisk herkomst kan have om danskere, men omvendt også tage udgangspunkt i danskernes fordomme om personer af anden etnisk herkomst. Satirens brod er således dobbelt.

Det stereotypiske billede kommer først og fremmest til udtryk i det visuelle møde med Adam & Noah, hvilket fx repræsenteres ved en tøjstil, der er kendetegnet ved stort, sort tøj, kasket og hue. Et stereotypisk billede, som de også har skabt et logo i forbindelse med:

Ill. 7: Logo af Adam & Noah, Screenshot fra *Danskere vs. Bros* #2

De visuelle karakteristika afspejler en stereotypisk, kulturel forskel, der bygger på, at personer fra mellemøstlige lande (som Adam & Noah) er vant til højere temperaturer, end dem der findes i fx skandinaviske lande. Og netop temperaturforskellen er omdrejningspunktet i Adam & Noahs video *Vi ved hvordan man stopper flygtninge med at komme til Danmark*, hvor de giver politikerens Inger Støjberg gode råd i forhold til at undgå flygtningestrømmen i Danmark: ”**Noah:** Bare send dem vejrudsigten for den her uge. (**Adam:** Hihi, jaaer mand, Det’ helt flækket og regner! ” (Adam & Noah, 09.07.2015: 0.20 - 0.24). Herudover adresserer Noah også den stereotypiske, kulturelle forskel med et billede fra sin ferie:

Ill. 8: Noah på ferie. Screenshot fra Noah Klogskabs facebookside.

I teksten til billedet har Noah netop fokus på, hvordan han grundet varmen har smidt sin hættetrøje, men at han selvfølgelig har beholdt huen på (den er jo en del af hans image, som vi så i logoet længere oppe), herudover pointerer han, at det er en HVID T-shirt han har taget på (Klogskab, 2016). Her italesætter han således det stilmæssige aspekt, der er med til at karikere de stereotypiske træk og samtidig illustrerer han den store forskel, der er på farverne sort og hvid. Som beskrevet er det ifølge strukturalister netop igennem forskelle, at mening opstår (Hall, 1997: 234) og her bliver det altså tydeligt, hvordan den hvide T-shirt distancerer sig og bliver forskellig fra den sorte hættetrøje. Denne forskel kan i symbolsk forstand illustrere forskellen mellem ”dem” og ”os”.

Multietnolekt som en sproglig markør

Ud over det visuelle udtryk, så er sproget også en stor del af det æstetiske element og bliver i denne sammenhæng et virkemiddel og en indikator, der er med til at skabe forskellen mellem etniske danskere og personer af anden etnisk herkomst. Hos Adam & Noah kommer dette til udtryk ved den såkaldte multietnolekt, som er:

[...] karakteriseret ved brugen af ord fra tyrkisk, arabisk og andre indvandrersprog og ved at have en anderledes udtale og nogle gange også en anderledes grammatik end områdernes traditionelle socio- og dialekter. Fælles for dem er, at sprogbrugen genkendes af omgivelserne og af brugerne selv som en særskilt sprogstil, der specielt associeres til unge med indvandrerbaggrund (Jørgensen & Quist, 2008: 114).

Multietnolekt er altså en selvvalgt sociolekt, som de kan ”tænde” og ”slukke” for, alt efter sammenhængen: ”Der er altså for fleres vedkommende tale om en sprogstil, som man bruger sammen med kammerater, og som man kan fralægge sig i andre sammenhænge, hvor det er passende” (Ibid.: 115). I forlængelse af dette bliver multietnolekten blot endnu en stilmarkør, der skal illustrere andetheden og forskellen mellem ”dem” og ”os”. Multietnolekten kommer til udtryk på forskellig vis, men først og fremmest ved en fonetisk taleforskel fra det standarddanske. Et eksempel på dette kan ses, når de i udpræget grad, nærmest konsekvent anvender j efter t: ”Vi har lagt mærke **tjil** en **tjing**” (Adam & Noah, 15.04.2015: 0.02 – 0.04). I samme video henviser videoteksten desuden til, at modtageren kan: ”Følg med på Youtube www.youtube.dk” (Ibid.), hvor der i hyperteksten også bliver tilføjet et j efter t’et i Youtube. På den måde udviser Adam &

Noah en bevidsthed om, hvordan de anvender sproget og det multietniske islæt. Et andet aspekt ved sproget, som kendetegner den multietniske dialekt, er et grammatisk aspekt, hvor de anvender ligefrem ordstilling, mens standarddansk har omvendt ordstilling: ”Prøv at hør! Der hvor vi kommer fra, vi får ornlige mange børn” (Adam & Noah, 03.11.2015: 0.13-0.16). Jørgensen & Quist taler i den sammenhæng om, at ligefrem ordstilling med tiden muligvis kan vinde frem og etablere sig som en sproglig norm i det danske sprog.

Herudover anvender de også ord fra forskellige sprog, som et multietnolektisk træk. I videoen *Danske forældre er underlige!* blander de ord fra dansk, arabisk og tyrkisk. De anvender fx ordet *para* (Adam & Noah, 15.04.2015), som er tyrkisk og betyder: ”penge” (Borup & Sufi, 2014: 86), *habibi* som er arabisk og betyder: ”en ven/veninde, en elsket” (Ibid.: 50) og *yallah*, som også er arabisk og betyder: ”Skynd dig” (Ibid.: 124). De anvender også multietnolektiske ord i deres bog *Klogskab til danskere*. Fx skriver de allerede på første indholdsside: ”Hvorfor vasker i jer ikke i götten?” (Adam & Noah, 2015: 4). Ordet *göt* er tyrkisk og betyder: ”røv” (Borup & Sufi, 2014: 48). Lidt senere i bogen spørger de også danskerne: ”Hvorfor siger i det samme khara?” (Adam & Noah, 2015: 16). *Khara* er arabisk og betyder lort (Rena, 2003). Ordet er endnu ikke optaget i den ordbog over ghettodansk, som Thomas Gadin Borup og Ali Sufi lancerede i 2014, og det illustrerer, hvor hurtigt dette felt udvikles. Det bemærkelsesværdige ved multietnolekten er, at de forskellige sprog i høj grad blandes. Adam & Noah anvender både tyrkiske, arabiske og danske udtryk. Anvendelsen af multietniske udtryk kan således være en del af en strategi, hvor de forsøger at sløre personlige informationer for modtageren, fx: deres oprindelsessted; deres rødder og deres virkelige identitet. I forlængelse heraf må det konkluderes, at det multietnolektiske, sproglige islæt anvendes både for at illustrere en etnisk identitet, men også for at vise, hvordan de med dette sproglige islæt er en del af en social gruppe, hvor: ”de udtrykker den multietniske erfaringsverden, som er deres hverdag” (Jørgensen & Quist, 2008: 117). Det skal dog understreges, at de anvender det som en strategi, da vi har en fornemmelse af, at de også kan tale standarddansk i situationer, der kræver det, hvilket netop er karakteristisk for multietnolekt.

Værdikulturelle fordomme

Andetheden og forskellen mellem ”dem” og ”os” markeres desuden igennem et karikeret og stereotypisk billede af de værdikulturelle fordomme, som etniske danskere kan have om personer af anden etnisk herkomst. Det kan fx handle om familiemæssige forhold, som det illustreres i

videoen *Hallo dansker! Få lige nogle flere børn! Jo flere jo nemmere!*, der handler om den fordom, at personer af anden etnisk herkomst oftest får mange eller flere børn end danskere. Familiestrukturen illustreres også i videoen *Adam og Noah viser Novopleco stamstederne*, hvor Adam og Noah inviterer Novopleco⁵ på madstedet Kebabish, netop fordi de ikke selv laver mad: ”**Noah**: Bro, og vi laver ikke mad! **Novopleco**: Skal vi ikke lave mellemøstlig mad?, **Noah**: Vi kan ikke finde ud af lave mad Bros, det er vores mor der laver mad” (Adam & Noah, 11.10.2015: 0.50 – 0.57). Citatet henviser til den fordom, at der ikke er samme ligestilling blandt personer af anden etnisk herkomst, og at de lever på gamle forestillinger om kønsroller. Når de vælger at fremstå på denne måde kan det skyldes, at de ønsker at fremstille et stereotypisk billede af personer med anden etnisk herkomst og dermed illustrere og tydeliggøre andetheden som den kritiske brod. Fremstillingen af personer af anden etnisk herkomst er dog så karikeret og nærmest latterliggørende, at den samtidigt henviser til det latterlige aspekt i danskernes fordomme og uvidenhed om personer af anden etnisk herkomst.

Typer og stereotyper anvendes altså, som æstetiske virkemidler til at illustrere forskellen mellem ”dem” og ”os” – altså mellem etniske danskere og personer af anden etnisk herkomst dog uafhængigt af, hvem der repræsenterer hvad. Nu er spørgsmålet blot om satiren hos Adam & Noah har en interesse i at ændre det den udstiller, altså om den er disciplinerende, udhængende eller korrigerende. Det spørgsmål handler især om, hvem satirens kritiske brod er rettet mod, hvilket jeg vil undersøge i det følgende.

Den sociale satire

Michael Billig, der er professor i sociale videnskaber, har med bogen *Laughter and ridicule*, sat fokus på, hvordan latterliggørelse kan være socialt dannende: ”Without the possibility of ridicule, social behaviour would be in danger of becoming impossibly rigid. Accordingly, the social practice of ridicule is necessary for the maintenance of social life” (Billig, 2005: 200). Billig taler endvidere om, at latteren kan være disciplinerende, da den fungerer som en rettesnor, der får folk til at forstå de sociale spilleregler. Han opdeler i den sammenhæng humoren i en *disciplinerende humor* og en *rebelsk humor*:

⁵ Novopleco er to drenge, der laver humoristiske videoer om deres dagligdag på Youtube: <https://www.youtube.com/user/NovoplecoDrengene>

Disciplinary humour mocks those who break social rules. Rebellious humour mocks the social rules, and, in its turn, can be seen to challenge, or rebel against, the rules. Disciplinary humour contains an intrinsic conservatism, while rebellious humour seems to be on the side of radicalism (Billig, 2005: 202).

Den disciplinerende humor forsøger altså at opretholde den sociale orden ved at latterliggøre de personer, som bryder de sociale normer og regler. Et eksempel på dette kan ses i tv-programmet Dybvaaad, hvor komikeren Tobias Dybvad latterliggør reality stjerner, fordi de med en bestemt opførsel netop bryder de socialt etablerede regler og normer for, hvordan det er normalt at opføre sig på tv. Den rebelske humor derimod forsøger at udfordre og gøre oprør imod den sociale orden ved at latterliggøre de fastsatte regler og normer. Dette er i høj grad, hvad Adam & Noah udøver i deres satireprogrammer, når de fx udfordrer danskernes holdning til personer af anden etnisk herkomst. Det kommer til udtryk, når de kommenterer og sætter spørgsmålstegn ved danskernes sociale spilleregler, som fx ved måden danskerne hilser på (Adam & Noah, 2015: 8), de danske højtider (Ibid.: 44), den danske opdragelsesstil (Ibid.: 52) og helt generelt latterliggør det faktum, at danskerne er regelrette og følger de samfundsgivne normer (Ibid.: 110). Deres position, som personer af anden etnisk herkomst, giver dem netop muligheden for at latterliggøre danskerne og reglerne i det danske samfund, fordi de via deres position har mulighed for at se danskerne udefra, hvilket de også selv henviser til i et interview med Politiken: ”Alle de ting, vi siger? Det er kun dansker’, der ikke ved det” (Schmidt, 2015).

Som beskrevet tidligere indeholder Adam & Noah også en dobbelthed: de er både danskere, men også personer af anden etnisk herkomst. De er altså danskere, som er opvokset i den danske kultur: ”Bro, vi er fra Danmark” (Adam & Noah, 11.10.2015: 0.19-0.20), men de har samtidig andre etniske rødder end dansk. Derfor kan der argumenteres for, at personer af anden etnisk herkomst end dansk kan føle sig splittet mellem to nationaliteter, kulturarv og etnicitet. De føler sig danske, men bliver ofte ramt af den stigmata som samfundet opstiller, hvilket illustreres igennem de stereotypiske fordomme, som Adam & Noah tager udgangspunkt i. Dette kan skyldes, at spørgsmålet om etnisk race bevæger sig i en gråzone, der kan være svært at definere, hvilket Adam & Noah tager udgangspunkt i, i videoen *Klogskab på Fisketorvet – hvordan bliver man dansker?* I videoen møder de en pige, der har svært ved at definere sin etniske identitet:

Noah: Er du helt dansk? **Pige:** Nej, **Noah:** Hvor er du fra? **Pige:** Serbien.
Noah: Halvt/Halvt eller bare sån helt serber? **Pige:** Helt. **Noah:** Født her?
Pige: Ja, **Noah:** Så er du dansker? **Pige:** Ja, meh... men ikke dansk...
baggrund. **Noah:** Forvirret tjype. (Adam & Noah, 13.09.2015: 3.48- 4.04).

Den serbiske pige fra dette eksempel er ligeledes illustreret i det følgende i et screenshot af videoen:

Ill. 9: Er du helt dansk? Screenshot fra *Klogskab på Fisketorvet*.

Elitær og egalitær satire

Dobbeltheden, som Adam & Noah repræsenterer udtrykkes således i, at de også angriber sig selv, når de skaber satire over den danske levevis. Dette kan hænge sammen med, at satiren involverer: ”en modtagers oplevelse af både egen normative, sociale og psykologiske status og placering i et samfundshieraki” (Bruun, 2011: 30). I forlængelse af dette arbejder Leif Ove Larsen, der er professor i informations- og medievidenskab, med to stilarter inden for satiren; den *egalitære satire* og den *elitære satire*. Den egalitære satires brod er rettet mod den politiske, økonomiske og kulturelle magt, og det er dermed en satire, der sparker opad i samfundet (Ibid.: 30). Den elitære satires brod derimod er rettet mod dem, der kritiserer magten og de iboende regler, det er altså en

satire, der sparker ned ad og rammer den enkelte menige samfundsborger, som oftest repræsenterer minoriteter og svage grupper i samfundet (Ibid.: 30).

Satirens brod hos Adam & Noah er både egalitær og altså rettet mod den politiske magt i Danmark, som det fx kan ses i videoen *Husk at Lars Løkke også har det hårdt!!! #holdudlars*, hvor de ved hjælp af ironi og latterliggørelse tager udgangspunkt i, at der skal laves en indsamling til Lars Løkke, så han kan fastholde sin levestandard i forbindelse med ekstra udgifter til flygtninge (Adam & Noah, 02.09.2015: 0.39-0.44). Dette underbygges endvidere i hashtagget #holdudlars, der ifølge Gade/Dansk ordbogen bl.a. kan henvise til: ”En humoristisk latterliggørelse af en umiddelbart ligegyldig udfordring” (Borup & Sufi, 2014: 54). Adam & Noah sparker dermed opad i deres satire og angriber den politiske elite i Danmark, selveste statsministeren. De gør dette ved at sammenligne ham med magtesløse flygtninge og derved latterliggøre hans position som en grisk og grådig person. I den sammenhæng kan der argumenteres for, at Adam & Noah netop identificerer sig med de magtesløse i denne fremstilling. Herudover er den satiriske brod hos Adam og Noah også elitær og altså rettet mod den menige samfundsborger – og her tænkes altså både på den etniske dansker som majoritet, men også den etniske minoritetsgruppe. I videoen *Danske forældre er underlige!* lyder det således:

Noah: Vi får meget forskellige ting fra vores forældre (**Adam:** Jaaer), Fordi når danske børn, ikk’ os, når de skal vaske op eller sådan noget, så får de 25 kroner, eller sådan noget. (**Adam:** Jaaer), de får deres lommepenge (**Adam:** Jaaer), eller så siger, forældre til dem. ”øhm, kom hjem og lige, du skal lige slå græs. Du får 50 kroner” (**Adam:** Jaaer), Os? Vi får at vide: ”Habibi, hvis du ikke slår græs, du får en flad” (**Adam:** Jaaer mand!) ”Hvis du ikke vasker op, du får en box” [...] Det er helt forskellige tjing, vi får (**Adam:** Jaaer), Danske forældre er underlige (Adam & Noah, 15.04.2015: 0.04-0.29).

I videoen angriber de den danske måde at opdrage på, og de mener tydeligvis, at den er for blød, men samtidig viser de også, hvordan danskerne har fordomme om, hvor unuanceret opdragelsesstilen er hos personer af anden etnisk herkomst. Dermed kan der argumenteres for, at Adam & Noah i forbindelse med en anvendelse af den elitære satire både fordrer en selvkritisk, men også selvbekræftende tilgang til satire. Dette kommer til udtryk ved, at de på trods af en

selvkritisk tilgang, der tager udgangspunkt i danskernes fordomme om dem, også tager afstand til den etniske dansker og den norm, som de repræsenterer.

Dette er ligeledes tilfældet for modtageren, og på den måde deler Adam & Noah modtagerne i to grupper. På den ene side er der de personer, som kan identificere sig med og finder selvbekræftelse i majoritetens gruppe; den etniske dansker, og på den anden side er der de personer, som kan identificere sig med og finder selvbekræftelse i den etniske minoritetsgruppe; personer af anden etnisk herkomst. Adam & Noah repræsenterer begge grupper, og det er altså heri, at dobbeltheden opstår, for når de angriber den etniske dansker, så angriber de samtidig sig selv. Derudover kan det diskuteres om, det stereotypiske og fordomsfulde billede på den etniske minoritet er et angreb på den svage minoritetsgruppe eller nærmere et angreb på den uoplyste etniske dansker og dennes fordomsfulde tilgang til personer af anden etnisk herkomst. Denne dobbelthed er ifølge Hanne Bruun en tvetydighed i den satiriske brod, som netop kendetegner nyere satire: ”Trods satirens interesse for magtkritik er der i programtraditionen en tvetydighed indbygget i den satiriske brod, således at både magthavere og magtfulde institutioner rammes, samtidig med at den menige dansker rammes” (Bruun, 2011: 49).

Dobbeltheden hos Adam & Noah

I forlængelse af ovenstående kan der argumenteres for, at satirens kritiske brod både har en direkte korrigerende og disciplinerende effekt, hvilket også kan ses, når de fx åbenlyst opfordrer danskere til at ændre nogle forskellige kulturmæssige vaner: ”**Noah:** Så et råd fra os tjil danske forældre: Giv jeres børn en flad, (**Adam:** Jaaer), Færdig! (**Adam:** Slå dem!), ja ja” (Adam & Noah, 15.04.2015, 0.38-0.43). På den måde angriber satiren også den etniske dansker på en hånende måde, der skal illustrere deres manglende og uoplyste viden om personer af anden etnisk herkomst. Dobbeltheden opstår altså igennem modsætninger, som jeg vil uddybe ved hjælp af en diskursanalyse.

Diskursanalyse bygger videre på den strukturalistiske sprogteori, der anser sprog som en form for handling, der ”konstituerer viden, identiteter og sociale relationer frem for som en kanal, der blot formidler information som underliggende sindstilstande og adfærd eller fakta om verden” (Kolstrup, 2014: 115). Det betyder altså ifølge en strukturalistisk antagelse, at de ord eller formmæssige aspekter, der anvendes i en given sammenhæng bærer en betydning i sig: ”[...] vores

måde at tale på organiseres i *diskurser*, som skaber *repræsentationer* af virkeligheden, der aldrig bare er spejlinger af en allerede eksisterende virkelighed” (Ibid.: 115). På den måde kan der argumenteres for, at diskurser er konstituerende kræfter i konstruktionen af virkeligheden. Adam & Noahs forsøger via deres satiriske karakterer at vende det negative billede af personer af anden etnisk herkomst ved at skabe et billede, der stadig bygger på danskernes fordomme, men samtidig forsøge at omvende disse til en mere positiv diskurs. Et eksempel på dette kan være, hvordan de omtaler personer af anden etnisk herkomst som brune og ikke sorte: ”Tror du jeg sælger det hvide eller sån’ noget? (HA!) Fordi jeg er brun og på toilettet, måske skal jeg bar’ skide eller sån’ noget?” (Adam & Noah, 27.03.2016: 0.24 – 0.29). På den måde kan de blødgøre den ellers skarpe opdeling mellem etniske danskere og personer af anden etnisk herkomst, som henholdsvis sort og hvid. Dette kommer desuden til udtryk i flere sammenhænge, hvor de oftest taler i positive vendinger om personer af anden etnisk herkomst, som et folkefærd, der er tætte på hinanden, der deler med hinanden, og som er der for hinanden (Adam & Noah, 27.03.2016: 0.38 – 0.50). På den måde forsøger de at skabe et positivt billede af personer af anden etnisk herkomst; et billede der beskriver dem som kærlige, tætte og uselviske. Dette positive billede skabes i kontrast til de fordomme, som den etniske dansker har om personer af anden etnisk herkomst, der består i, at de er farlige, kriminelle og underlige (Ibid.: 0.20 – 0.50). På den måde males et billede af danskerne som bange og fordomsfulde i forhold til denne ”anden”, som Adam & Noah repræsenterer. Således kan der ved hjælp af diskursive termer argumenteres for, at Adam & Noah er med til at åbne op for og synliggøre en diskussion om andethed – en diskussion, der er mere kompleks end først antaget. De kan således åbne op for en ny måde at omtale personer af anden etnisk herkomst på, der kan være med til at ændre det negative billede, som i høj grad er skabt af medierne.

Når Adam & Noah på satirisk vis tager udgangspunkt i debatten om andethed, er det dog vigtigt at påpege, hvordan disse satiriske fortællinger kun lader sig gøre, fordi de beror på en fælles forståelsesramme hos afsender og modtager. Det er netop dette aspekt, jeg ønsker at undersøge i det følgende afsnit om humorens fænomenologi.

Humorens fænomenologi

En fælles forståelsesramme er utroligt vigtig i forbindelse med humor, hvilket illustreres i følgende eksempel af den østrigske filosof, Ludwig Wittgenstein:

What is it like for people not to have the same sense of humour? They do not react properly. It's as though there were a custom amongst people for one person to throw another a ball which he is supposed to catch and throw back; but some people, instead of throwing it back, put it in their pocket. (Wittgenstein, 1980: 83).

Wittgenstein tager således udgangspunkt i, hvordan hele pointen kan gå tabt, hvis mennesker ikke har en fælles forståelsesramme i forbindelse med humor. Simon Critchley, der er engelsk filosof, uddyber ligeledes i sin bog *On humour. Thinking in action*, at: "Joking is a game that players only play successfully when they both understand and follow the rules" (Critchley, 2002: 4). Critchley taler altså om, hvordan der findes sociale spilleregler i forbindelse med humor, der kan forklare hvorfor nogen finder noget sjovt, mens andre ikke gør. Han taler således om en fælles forståelsesreference og henviser til en social kontrakt mellem afsender og modtager:

There is a tacit social contract at work here, namely some agreement about the social world in which we find ourselves as the implicit background to the joke. There has to be a sort of tacit consensus or implicit shared understanding as to what constitutes joking 'for us', as to which linguistic or visual routines are recognized as joking. (Critchley, 2002: 4).

Han taler altså om en fælles forståelsesramme i forhold til den sociale verden og de normer, der omgiver denne til at danne baggrund for en forståelse af, hvad der konstituerer humor. I den sammenhæng vil jeg gå dybere ind i, hvad der konstituerer humoren, og derfor vil jeg tage udgangspunkt i de tre humorteoretiske perspektiver, som er accepteret og anerkendt af adskillige humorteoretikere (Critchley, 2002 & Carroll, 2014). Disse er: superiority theory (overlegenhedsteori), Relief theory (forløsningsteori) og Incongruity theory (inkongruensteorien), og de vil blive gennemgået i det følgende.

Superiority theory (Overlegenhedsteori)

Overlegenhedsteorien handler kort fortalt om, at modtagerne finder noget sjovt i forbindelse med en følelse af overlegenhed over andre: "That is, according to Hobbes, laughter results from perceiving infirmities in others which reinforce our own sense of superiority" (Carroll, 2014: 8).

Modtagergruppen hos Adam & Noah er som sagt opdelt i to grupper; den etniske dansker og den etniske minoritet, og det kan også betyde, at det er forskelligt, hvad den enkelte gruppe finder komisk. Her kan der argumenteres for, at den etniske dansker finder satireprogrammet Adam & Noah komisk i forbindelse med en overlegenhed over etniske minoriteter, som repræsenteres igennem stereotyper. På den anden side, kan der argumenteres for, at den etniske minoritet finder Adam & Noah sjovt grundet en overlegenhed over den uoplyste og fordomsfulde etniske dansker.

Incongruity theory (Inkongruensteorien)

Inkongruensteorien går ud på, at der opstår en inkongruens mellem, hvad modtageren forventer, der sker, og hvad der egentlig sker: "According to the incongruity theory, what is key to comic amusement is a deviation from presupposed norm – that is to say, an anomaly or an incongruity relative to some framework governing the ways in which we think the world is or should be" (Carroll, 2014: 17).

Denne inkongruens er meget karakteristisk for satireprogrammet Adam & Noah, fordi de udfordrer de fordomme og forventninger, der er til personer af anden etnisk herkomst. I den sammenhæng er det vigtigt at kende det kongruente; altså de forskellige fordomme og forventninger for at kunne tale om det inkongruente: "Comic amusement, according to the incongruity theory, presupposes that the audience has a working knowledge of all the congruities – concepts, rules, expectations – that the humour in question disturbs or violates" (Ibid.: 27). Som nævnt i afsnittet om andethed, så er personer af anden etnisk herkomst oftest forbundet med nogle stereotypiske fordomme, der bygger på danskernes fremmedfrygt. Adam & Noah opbygger netop satiren omkring disse stereotypiske fordomme, men overrasker så og skaber inkongruens, når de også karakteriserer sig selv som danskere.

Relief theory (Forløsningsteorien)

Forløsningsteorien tager udgangspunkt i, hvordan komik eller latter kan forklares som en befrielse eller forløsning af en nervøs energi, der ellers bliver brugt på at opretholde et rationelt ydre og undertrykke irrationelle og trivielle følelser:

Herbert Spencer regarded laughter as a discharge of nervous energy which occurs when the mind, taken unawares, is led from consciousness of something large (grave or at least serious) to something small (silly or trivial). Presumably, when this happens, the nervous energy stored up to grapple with serious matters is displaced or vented into laughter, and thereby flushed out of the system (Carroll, 2014: 38).

I forhold til Adam & Noah kommer denne forløsning til udtryk ved, at de åbner op for og giver lov til at grine af noget, som ellers er tabubelagt. De har fokus på et tabubelagt emne; nemlig andetheden og igennem små hverdagsfortællinger med satiriske virkemidler giver de mulighed for, at modtageren kan ventilere disse undertrykte og tabublagte følelser igennem latter.

Ved hjælp af de forskellige humorteorier bliver det altså muligt at forklare, hvordan satireprogrammet Adam & Noah kan karakteriseres som komik, samt hvad det er, de kan, når de fanger så mange mennesker med deres satiriske videoer på Facebook. Således skaber de forskellige tilgange til humor et teoretisk grundlag for det, som den amerikanske filosof Noël Carroll betegner, som komisk morskab: ”Comic amusement – the state to which humour gives rise” (Ibid.: 55). Men for at den komiske morskab opstår, er det altså vigtigt, at der er en konsensus mellem afsender og modtager (jf. Critchleys pointe om en social kontrakt).

Humor og den sociale kontrakt

I forbindelse med humor og den sociale kontrakt anvender Hanne Bruun begreberne *setup* og *pay-off*, som netop handler om, hvordan både modtager og afsender deler og forstår den reference, som satiren skaber (Bruun, 2011: 23). Forenklet set, så fungerer satiren altså kun, hvis modtageren forstår budskabet: ”Kort sagt kommer satiren ideelt set med et *setup*, men det er modtagerne, der skal være med til at skabe det *pay-off*, teksten ønsker” (Ibid.: 23). I den sammenhæng kan der argumenteres for, at det er vigtigt med en fælles kulturforståelse i forhold til opfattelsen af humor. Dansk humor kan altså misforstås i andre kulturer, hvilket fx Muhammed-tegningerne⁶ er et grelt eksempel på. Her blev det tydeligt, at den danske humor er anderledes og mere løssluppen end den mellemøstlige humor. Den forhenværende statsminister Anders Fogh Rasmussen kommenterede

⁶ Muhammed-tegningerne var 12 satiriske tegninger af profeten Muhammed, der blev bragt i Jyllands-Posten d. 30.09.2005 som en del af en artikel om ytringsfrihed.

netop på disse kulturelle misforståelse i forbindelse med humor ved sin nytårstale i 2006: ”Vi har i Danmark en sund tradition for at stille kritiske spørgsmål til alle autoriteter, hvad enten de er politiske eller religiøse. Vi bruger humor. Vi bruger satire. Ja, vi har i det hele taget et lidt afslappet forhold til autoriteterne” (Rasmussen, 2006). Eksemplet understreger, hvordan den kulturmæssige baggrund kan have betydning i forhold til en humormæssig forståelse, samt hvor grueligt galt det kan gå, når afsender og modtager ikke anvender de samme spilleregler i forbindelse med humor. På den måde brydes den sociale kontrakt og der kan opstå misforståelser. Dette illustreres endvidere i tidligere satireprogrammer der ligesom Adam & Noah har fokus på andetheden, men disse er i modsætning til Adam & Noah blevet beskyldt for at være krænkende i forhold til islam. Et eksempel på dette kan være satireprogrammet *det slører stadig*, der havde premiere på DR2 i starten af 2013. Her tager fire kvinder af anden etnisk herkomst på satirisk vis udgangspunkt i de fordomme, der hersker om specielt kvinder af anden etnisk herkomst. Disse fire kvinder illustreres i det følgende via et screenshot fra introen til *Det slører stadig*:

Ill. 10: Det Slører Stadig. Screenshot fra intro til *Det slører stadig*.

Disse fire kvinder blev efterfølgende ramt af hård kritik fra seerne, der netop mente, at programmet var krænkende i forhold til islam:

DR2s satireprogram ”Det slører stadig”, der bliver lavet af en gruppe unge indvandrerkvinder, får en hård medfart af enkelte kritikere på programmets Facebookside, der mener at programmets sketches om tørklæder, burkaer og unge indvandreres omgangsformer gør grin med islam. (Lindberg, 2013).

Producenten bag satireprogrammet *Det slører stadig* mente, at programmet blev misforstået, at seerne ikke forstod det bagvedliggende budskab: ”Vi gør ikke grin med tørklæder. Hensigten var at gøre grin med opfattelsen af tørklædet og de fordomme folk har om piger som bærer tørklæde, siger Mora Rahgozar” (Ibid.). Dette kan altså hænge sammen med, at modtageren ikke forstår det setup, som teksten skaber og derfor ikke bibringer med det tiltænkte pay-off. I modsætning hertil er de to figurer i satireprogrammet Adam & Noah i højere grad blevet omtalt som et integrerende mellemlid og som samfundsstyrkende rollemodeller. Dette tydeliggøres i følgende screenshot fra introen til Adam & Noahs satireprogram *Hvad sker der danskere?*, som blev sendt på DR2 i efteråret 2015:

Ill. 11: Samfundsstyrkende rollemodeller. Screenshot fra intro til *Hvad sker der danskere*.

Spørgsmålet er nu, hvorfor humoren hos Adam & Noah kan virke integrerende, mens den hos *Det slører stadig* nærmest virker modsat. For at besvare dette spørgsmål vil jeg vende tilbage til de tre

humorteoretiske perspektiver: overlegenheds-, inkongruens- og forløsningsteorien. Her kan der argumenteres for, at satiren hos Det slører stadig ikke indeholder samme dobbelthed, som hos Adam & Noah. Hos Det slører stadig er der stort fokus på stereotypiske og parodierende fremstillinger af personer af anden etnisk herkomst, og det kan betyde, at etniske danskere føler sig overlegne og dermed opnår komisk morskab ved at grine ad stereotyperne og parodierne, mens etniske minoriteter i højere grad vil føle sig trådt på, som det også fremgik af kritikken i Berlingske Tidende (Lindberg, 2013). Inkongruensen består hos Det slører stadig i, at personer af anden etnisk herkomst laver grin med sig selv igennem stereotyper og parodier, der bygger på fordomme. Dette er netop ikke forventeligt taget i betragtning af, hvordan Mellemøsten håndterede Muhammedtegningerne. Satiren hos Det slører stadig virker muligvis kun forløsende for etniske danskere, der får mulighed for at grine af noget, der ellers er tabubelagt, men det virker ikke forløsende den anden vej for etniske minoriteter, og det kan altså være her, at det går galt. I den sammenhæng kan der også henvises til den fælles forståelsesramme i og med, at satiren her er skabt i danske kulturrammer, hvor der hersker et bestemt forhold til humor: ”Brandes hævder, at den som ikke forstår spøg, forstår ikke dansk” (Kragh, 2005: 204). Det kan derfor henvises til, at dansk humor ikke nødvendigvis virker i sammenhæng med etniske minoriteters humormæssige baggrund. Critchley skriver i forlængelse heraf: ”In order for the incongruity of the joke to be seen as such, there has to be a congruence between joke structure and social structure – no social congruity, no comic incongruity” (Critchley, 2002: 4). Satireprogrammet Adam & Noah vidner dog om, hvorledes grænserne for humor konstant rykkes. Christa Lykke Christensen, der er lektor i medier, erkendelse og formidling, argumenterer i artiklen *Når humoren sætter grænser* for, hvilken betydning humor har i forhold til at rykke grænser: ”Humor vil derfor altid aktualisere en grænseproblematik. Den fungerer som en social reguleringsmekanisme i forhold til både at skabe, opretholde, overskride og nedbryde sociale grænser” (Christensen, 2009: 65). På den måde kan humor også udgøre et vigtigt led i forhold til en forhandling af fordomme om andethed, netop fordi den kan være med til at åbne op for tabubelagte emner og derved skabe nye grænser for, hvad der er muligt at tale om.

Ud over de humorteoretiske perspektiver, som beskrevet tidligere, så kan Adam & Noahs satiremæssige succes også hænge sammen med det faktum, at de anvender de sociale medier som platform. Det kan skyldes, at de sociale medier og medieringen i det hele taget har gjort det muligt at grine af noget, som ellers ikke er ’tilladt’ at grine af (Ibid.: 66). I forlængelse af dette vil jeg nu fortsætte undersøgelsen af, hvordan de sociale grænser skabes, brydes og overskrides ved at give

et indblik i, hvordan den sociale medieplatform kan arbejde sammen med humor og fikcionalitet i forhandlingen af fordomme om andethed.

DEL 2 DE SOCIALE MEDIER OG MULIGHEDEN FOR

SELVFREMSTILLING

I forlængelse af at satireprogrammet Adam & Noah er skabt til og på en social medieplatform, så vil jeg i det følgende afsnit undersøge, hvilken betydning denne platform kan have i forbindelse med en fikcionaliseringsstrategi. Til det formål vil jeg starte med at beskrive, hvordan mediebilledet ser ud i dag, og her vil jeg tage udgangspunkt i argumenter fra flere teoretikere. Det drejer sig især om Stig Hjarvard, Nancy K. Baym samt Andreas M. Kaplan & Michael Haenlein. Dernæst vil jeg undersøge, hvordan de sociale medier giver nye muligheder i forhold til deltageraktivering og interaktivitet, men også i forhold til at skabe en bestemt selvfremstilling. Her vil jeg tage især tage udgangspunkt i teoretiske synspunkter fra José van Dijck, Erving Goffman og Joshua Meyrowitz. Til sidst vil jeg undersøge, hvordan de sociale medier giver nye teknologiske muligheder, samt hvilken betydning dette kan have i forhold til en forhandling af fordomme om andethed.

Det ændrede medie billede

Ifølge Stig Hjarvard, der er professor i medier, erkendelse og formidling, så har medierne fået større og større betydning i det aktuelle samfund (Hjarvard, 2008: 13). Han mener altså, at samfundet er blevet *medialiseret*, og med det tager han udgangspunkt i mediernes øgede og ændrede betydning i samfundet - altså, hvordan samfundet, men også individets adfærd har ændret sig som følge af medierne (Ibid.: 28). Dette bunder i, at medierne er blevet en integreret del af hverdagen og anvendes i stort set alle sammenhænge; i hjemmet, i det offentlige rum eller på arbejdet (Hjarvard, 2005: 10). Hjarvard mener, at medialiseringen er kendetegnet ved:

Den proces, hvor samfundet i stigende grad underlægges eller bliver afhængigt af medierne og deres logik. Denne proces er kendetegnet ved en dobbelthed af, at medierne integreres i andre samfundsinstitutioners virke, samtidig med at medierne selvstændiggør sig som en institution i samfundet (Hjarvard, 2008: 28).

Således kan der argumenteres for, at medierne har ændret måden, vi er sammen på og måden vi kommunikerer på. Nancy K. Baym, der er tidligere professor i kommunikation, skriver i den sammenhæng, at: "When they are new, technologies affect how we see the world, our communities, our relationships, and our selves. They lead to social and cultural reorganization and reflection" (Baym, 2010: 2). Baym mener altså, at de nye mediemæssige teknologier kan påvirke og ændre måden, som vi ser verden og hinanden på, og det kan i sidste ende have betydning for de sociale og kulturelle sammenhænge. I det følgende vil jeg tage udgangspunkt i de sociale medieplatforme, da det netop er her på, at Adam & Noah er opstået. Jeg vil i den sammenhæng undersøge de muligheder og konsekvenser, som disse platforme kan give Adam & Noah i forhold til en forhandling af fordomme om andethed.

Sociale medier

De sociale medier er i daglig tale: "en samlebetegnelse for platforme og teknologier, der beforder social interaktion medieret gennem internettet og en eller flere forskellige terminaler" (Jensen & Tække, 2013: 9). Sociale medier er altså kendetegnet ved social interaktion. Tidligere var der i højere grad tale om envejskommunikation, hvor brugerne blot var modtagere af den information, som medierne producerede. Der er altså sket en ændring i mediebrugen, fra web 1.0 til web 2.0, hvor brugerne har større indflydelse på indholdet. Andreas M. Kaplan & Michael Haenlein, der begge er professorer i marketing og kommunikation har beskrevet begrebet web 2.0 på denne måde: "a platform whereby content and applications are no longer created and published by individuals, but instead are continuously modified by all users in a participatory and collaborative fashion" (Kaplan & Haenlein, 2009: 60).

Web 2.0 handler altså i høj grad om interaktion og brugerskabt indhold. Der findes dog flere forskellige former for sociale medier og herunder forskellige grader af, hvor stor indflydelse modtagerne har på indholdet. I den sammenhæng har Kaplan og Haenlein forsøgt at inddele de sociale medier i en skematisk klassifikation, hvor de tager højde for, hvordan de forskellige medier varierer i forhold til en mediemæssig sammenhæng, men også i forhold til en social dimension: "To create such a classification scheme, and to do so in a systematic manner, we rely on a set of theories in the field of media research (social presence, media richness) and social processes (self-presentation, self-disclosure), the two keys of Social Media" (Kaplan & Haenlein, 2009: 61).

I forhold til den mediemæssige sammenhæng handler det om, i hvor høj grad mediet tilbyder en social tilstedeværelse, samt hvor meget information mediet producerer inden for et bestemt tidsinterval: "that is, the amount of information they allow to be transmitted in a given time interval" (Ibid., s. 61). Den sociale dimension har i højere grad fokus på selv-præsentationer og handler om, hvilke muligheder det enkelte medie giver i forhold til at skabe en bestemt selvfremstilling. Denne selvfremstilling foregår dog oftest igennem selv-afsløringer: "that is, the conscious or unconscious revelation of personal information (e.g., thoughts, feelings, likes, dislikes) that is consistent with the image one would like to give" (Ibid.: 62). Det følgende skema illustrerer, hvordan de forskellige sociale medieplatforme placerer sig i forhold til den mediemæssige sammenhæng og den sociale dimension:

Table 1. Classification of Social Media by social presence/media richness and self-presentation/self-disclosure

		Social presence/ Media richness		
		Low	Medium	High
Self-presentation/ Self-disclosure	High	Blogs	Social networking sites (e.g., Facebook)	Virtual social worlds (e.g., Second Life)
	Low	Collaborative projects (e.g., Wikipedia)	Content communities (e.g., YouTube)	Virtual game worlds (e.g., World of Warcraft)

Ill. 12: Sociale medier i et klassifikationssystem. Fra Kaplan & Haenleins *Users of the world, unite!*

Adam & Noah på sociale netværkssider og indholdsfællesskaber

Adam & Noah kan findes på flere forskellige medieplatforme, men i mest udpræget grad kan de findes på henholdsvis Facebook⁷, som er en social netværksside (Social networking site) og Youtube⁸, som er et indholdsfællesskab (Content community). Med udgangspunkt i dette, vil jeg i det følgende gå dybere ind i en analyse af, hvad det er, som netop disse typer af sociale medier kan i forbindelse med især fiktionisering og selvfremstilling. Jeg vil således tage udgangspunkt i den mediemæssige og den sociale dimension på de to medieplatforme, og undersøge, hvilke

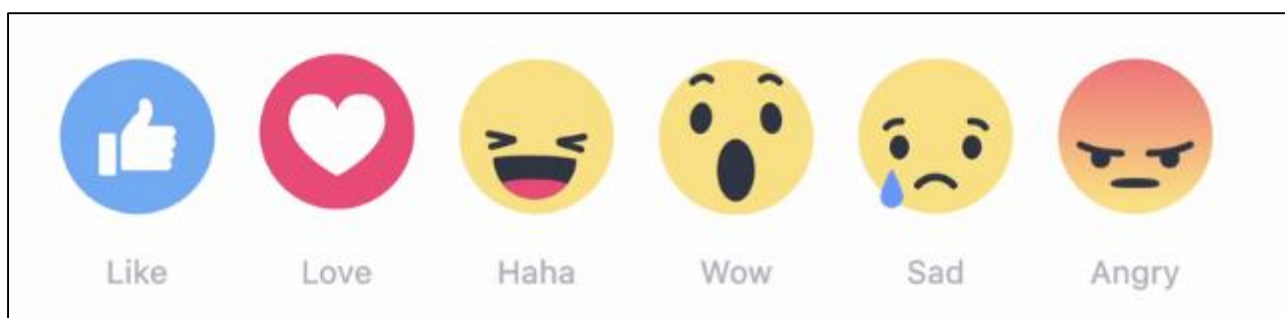
⁷ <https://www.facebook.com/AdamogNoah/?fref=ts>

⁸ https://www.youtube.com/channel/UCsFT8e2SjyT1UIUEHn_dGSw

muligheder og konsekvenser de hver især indeholder i forhold til en forhandling af fordomme om andethed.

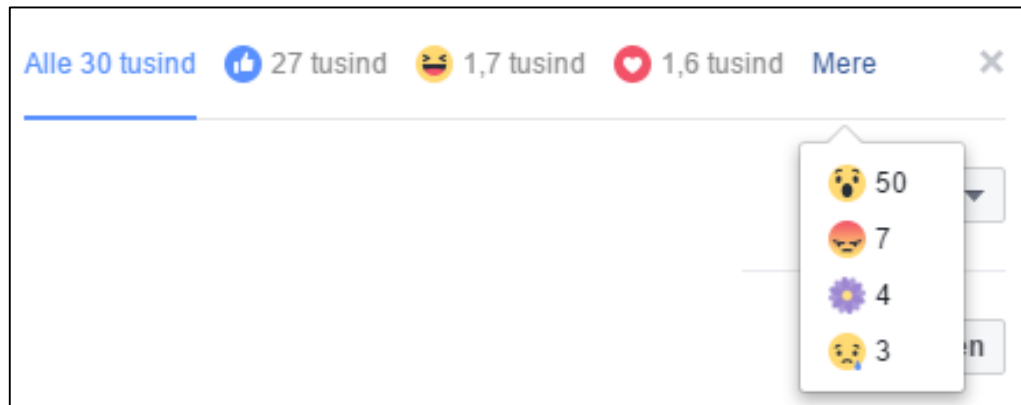
Modtagerens mulighed for påvirkning

Fælles for de sociale medieplatforme, som Adam & Noah anvender, er, at ingen af platformene er deciderede kollaborative og samskabende platforme, hvor modtager og afsender har direkte mulighed for at påvirke hinandens handlinger (Kaplan & Haenlein, 2009: 61). Der kan således argumenteres for, at Adam & Noah skaber deres satiriske videoer uafhængigt af modtageren. Dog har modtageren mulighed for at kommentere på eller ”like” de forskellige videoer, som Adam & Noah producerer. På den måde kan modtageren muligvis være med til at påvirke udformningen af fremtidige videoer, men også være en del af hele den diskurs, der indbefatter kommunikationen i forhold til de karakterer Adam & Noah repræsenterer, men også i forhold til hele debatten om andethed. I den sammenhæng har Facebook nu udviklet ”reaktioner”, hvor modtageren kan reagere på andre måder end ved blot at vende den blå tommelfinger opad og ”like” et opslag. Der er altså lavet 6 nye reaktioner (Andersen, 2016), som kan ses i den følgende illustration:

Ill. 13: Nye reaktionsmuligheder på Facebook. Et screenshot fra video på Ekstrabladet.dk

Således kan modtageren nu reagere på forskellige måder, hvilket kan være et led i den nye deltagelsesadfærd, der præger de sociale medier, og giver modtageren mulighed for at tilkendegive sin mening, også hvis denne er utilfreds med, hvad han eller hun ser. Dette var ikke muligt tidligere, hvor modtageren blot kunne ”like” - altså synes godt om et bestemt opslag eller en video. Facebook-reaktionerne giver også mulighed for at dykke lidt længere ned i modtagerens tilkendegivelser i forhold til satireprogrammet Adam & Noah. Musikvideoen *Danser sådan her* har fx fået 30.000 reaktioner, fordelt således:

Ill. 14: Likes. Screenshot af likes til videoen, *Danser sådan her*.

På trods af, at hverken Facebook eller Youtube er platforme, der fordrer en høj grad af social tilstedeværelse, så skal det dog nævnes, at Facebook har fået en ny live-funktion, der giver modtageren mulighed for at være til stede mens videoen optages og endda kan kommentere samtidig. I den sammenhæng kan der argumenteres for, at Facebook bevæger sig mod at være en platform, hvor den sociale tilstedeværelse kommer til at betyde mere og mere. Adam & Noah har anvendt live-funktionen i forbindelse med en af deres optrædener på deres live-tour, hvilket følgende screenshot er et eksempel på:

Ill. 15: Facebook-live. Screenshot af videoen, *Live fra Kolding*.

I videoen tager de modtageren med bag scenen og forsøger her at give et indblik i, hvem de er, når de ikke er ”på”, hvilket dog ikke adskiller sig meget fra den måde, de optræder på i deres satiriske videoer. Derfor bliver det også svært for modtageren at vide, hvorvidt de fremstiller sig selv eller deres fiktive karakterer som Adam & Noah. På den måde kan de sociale medier være med til at skabe en uafgørlighed i forhold til Adam & Noahs identiteter.

Nancy K. Baym tilføjer i den sammenhæng, at den tidsmæssige struktur kan have betydning i forhold til fx at skabe en bestemt selvfremstilling. Hun taler således om synkron og asynkron kommunikation. Synkron kommunikation er ansigt-til-ansigt kommunikation og foregår i real tid, mens asynkron kommunikation er præget af forsinkelser. De sociale netværkssider og indholdsfællesskaberne er som sagt medier, der oftest er præget af asynkron kommunikation, hvilket ifølge Baym giver afsenderen mulighed for at kontrollere sine selvpræsentationer: ”Asynchronicity also gives people time to manage their self-presentations more strategically” (Baym, 2010: 8). Når kommunikationen er asynkron, har afsenderen altså mulighed for at tænke over og kontrollere sine svar til modtageren, og på den måde kan dette give gunstige forhold til en bestemt selvfremstilling. Det er også i forlængelse heraf, at en afsender har mulighed for at anvende en fiktioniseringsstrategi, der kan afsende et signal om, at noget af budskabet er fiktioniseret, uden at modtageren dog ved, hvad der er fiktivt, og hvad der er virkeligt. Det er dog denne kontrol af selv-præsentationer, som Facebooks nye live-funktion kan være med til at udfordre, fordi modtageren kommer mere og mere med ”bag scenen”, og giver afsenderen mindre mulighed for at kontrollere og tænke over, hvordan han eller hun ønsker at fremstille sig selv. Modtageren kan således have en forventning om, at Adam & Noah vil opføre sig anderledes og vise en anden side af sig selv i deres live-videoer, men når dette ikke er tilfældet, så er det, at de har mulighed for at pirre modtageren via en fiktionisering. Hvilken betydning det kan have i forhold til en selvfremstilling, vil jeg komme ind på lidt senere i dette kapitel.

Facebook: en platform til selvfremstilling

Den sociale netværksside, som Facebook repræsenterer, er en platform, der grundet den overvejende asynkrone kommunikation giver gode muligheder for at skabe en bestemt selvfremstilling bag skærmen via en personlig profil: ”applications that enable users to connect by creating personal information profiles” (Kaplan & Haenlein, 2009: 63). Dette er i kontrast til indholdsfællesskaberne (fx Youtube), der ikke fokuserer meget på personlige informationer, men

i højere grad fokuserer på det mediemæssige indhold: ”The main objective of content communities is the sharing of media content between users” (Kaplan & Haenlein, 2009: 63).

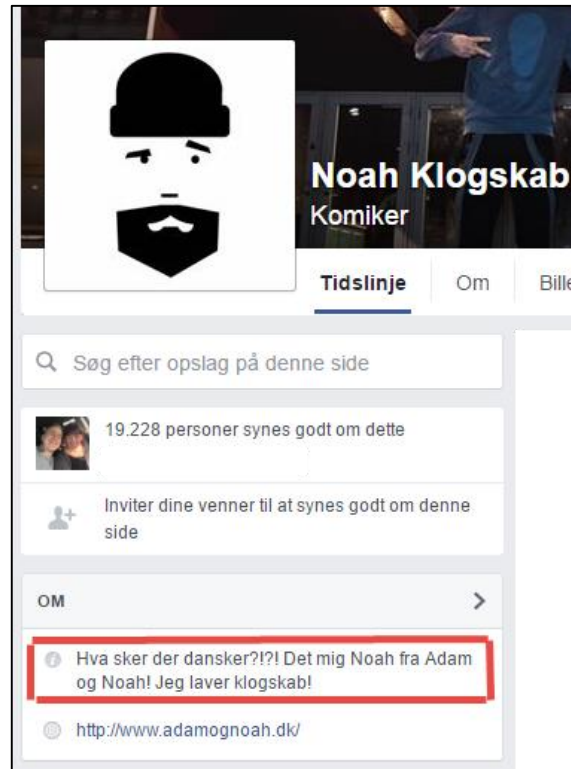
Adam & Noah anvender i høj grad Facebook, hvor de både er repræsenteret som satiregruppe, men også hver især, som henholdsvis Adam Sen⁹ og Noah Klogskab¹⁰, men som det kan ses ud af især Noahs efternavn er der næppe tale om deres virkelige navne. Dette kan henvise til det faktum, at de sociale netværkssider giver mulighed for at skabe en personlig profil bag skærmen, der har mindre eller større sammenhæng med virkeligheden: ”At the heart of this boundary flux is deep confusion about what is virtual – that which seems real but is ultimately a mere simulation – and what is real. [...] Digital media thus call into question the very authenticity of our identities, relationships, and practices” (Baym, 2010: 5). Ifølge Baym kan sociale medier og herunder sociale netværkssider altså også udgøre et led i denne tøven hos modtageren om, hvad der er virkeligt, og hvad der er fiktivt. Det er netop i forlængelse af dette, at de sociale medier er en gunstig platform i forbindelse med fiktionisering, fordi denne kan skabe baggrund for en bestemt selvfremsstilling. Der kan altså argumenteres for, at Adam & Noah i høj grad udnytter de sociale netværkssidernes mulighed for at skabe en tøven og uafgørklighed omkring deres identiteter, når de netop hver især fremstilles på Facebook uafhængigt af deres etablerede satiregruppe. Jeg har i det følgende valgt at illustrere deres Facebooksider i form af screenshots:

Ill. 16: Adam Sen. Screenshot fra Adams Facebookside.

⁹ <https://www.facebook.com/jaaerh/?fref=ts>

¹⁰ <https://www.facebook.com/Noahklogskab/?fref=ts>

Ill. 17: Noah Klogskab. Screenshot fra Noahs Facebookside.

På disse Facebooksider skaber de altså mere personlige indlæg; fra dagligdagen, fra ferier eller fra jobs i forbindelse med fx live-optrædener. På den måde sætter de hele tiden virkelighedsreferencen på prøve, og det kan bevirke, at modtageren konstant er i en forhandling om deres virkelige identiteter. De sociale netværkssider er altså ideelle i forbindelse med fikcionalisering, netop fordi de er med til at sløre spørgsmålene om, hvem Adam & Noah er bag skærmen, og således giver de muligheden for at fremstille en bestemt identitet på fx Facebook. Adam & Noah kan også findes på andre sociale medieplatforme og disse kan også udgøre et led i iscenesættelsen af deres identiteter. I det følgende vil jeg således fokusere på disse mere eller mindre nye platforme.

Nye platforme

Kaplan & Haenleins artikel er fra 2009 – altså 7 år gammel. Det betyder, at der er dukket nye platforme op, som ikke direkte lader sig indskrive i Kaplan & Haenleins skematiske opstilling, men som i højere grad er blandingsformer. Det drejer sig om medieplatforme som *Instagram* og *Snapchat*, der hver især har fokus på at dele billeder blandt brugerne. Adam & Noah figurerer på

begge disse, og derfor kan disse platforme også udgøre et led i skabelsen af deres fiktive karakterer som Adam & Noah.

Instagram har fx karakteristika af at være både en social netværksside, hvor brugerne har mulighed for at skabe sin egen profil samt at kommunikere med andre brugere i mere udpræget grad end fx Youtube, men det er også et indholdsfællesskab, hvor deling af billeder bliver central, og hvor et hashtag kan opdele billederne i bestemte kategorier. Her kan Adam & Noah fx findes under hashtags som: #skerderdanser, #adamognoah, #jaaerh, #fuckafvises, #klogskab etc.

Ill. 18: Hashtags. Screenshot af Adam & Noahs Instagram.

Snapchat derimod har et helt nyt tidsligt aspekt, som ikke er set før. Brugere af snapchat har mulighed for at sende billeder til hinanden med korte tekster, men det er også muligt at føre samtaler over en chat-funktion. Det finurlige ved snapchat er, at billederne kun vises i op til 10 sekunder, hvorefter de forsvinder og det samme gælder chatbeskederne, der ikke bliver gemt på

samme måde, som det fx kan ses på sociale netværkssider. Begge disse billedmedier bliver altså et led i Adam & Noahs identitetsfremstilling, hvor de på forskellig vis anvender de muligheder, som disse giver. Jeg nævner disse platforme, fordi de også bliver en del af den iscenesættelse, som Adam & Noah skaber, men i specialet vil jeg som sagt især fokusere på de videoer, de har skabt til Facebook og Youtube.

En tendens på sociale medier

Når Adam & Noah anvender den sociale medieplatform til at fremstille satire om danskernes fordomme via fikcionalitet og selvfremstilling, så er det vigtigt at påpege, at de indskrives i en tendens, hvor flere og flere benytter sig af denne platform til at promovere humor og satire. Her har jeg tidligere nævnt eksempler som jyden og jyde-man, der hver især udmærker sig ved at have skabt et særligt fænomen på de sociale medier. I det følgende illustreres deres respektive Facebooksider:

Ill. 19: HOFFETV og Mark le Fêvre. Screenshots af komikernes Facebooksider.

I forlængelse af dette, vil jeg i det følgende gå dybere ind i en analyse af, hvilke egenskaber de anvendte sociale medieplatforme kan bidrage med i forhold til at skabe en bestemt identitetsfremstilling, samt hvilken betydning dette kan have for en forhandling af fordomme om

andethed. Derudover vil jeg se på, hvordan sociale medier som platform kan være med til at rykke grænserne for, hvordan vi kommunikerer og skaber relationer, samt hvilken betydning det kan have i en samfundsmæssig og kulturel kontekst. Adam & Noah bliver således genstandsfeltet i denne undersøgelse af de sociale mediers egenskaber.

Sociale medier som led i en identitetsforhandling

Med baggrund i en forståelse af det ændrede medielandskab, der især har fokus på samfundet som medialiseret, og dermed har medført en ændring i brugen af sociale medier hen mod web 2.0, vil jeg undersøge hvilke nye muligheder de sociale medier kan bibringe i en kommunikation med modtageren. Derudover vil jeg undersøge, hvordan den sociale medieplatform kan fungere som et led i en bestemt identitetsfremstilling. Til sidst vil jeg desuden tage udgangspunkt i, hvordan de sociale medier via nye teknologiske muligheder kan skabe nye grænser i forhold til en forhandling af fordomme om andethed.

Interaktivitet og deltagelsesadfærd: at interagere med ”publikum”

José van Dijck, der er professor i komparative mediestudier, beskriver hvordan sociale medieplatforme er dynamiske objekter, der skabes i sammenhæng med modtageren:

Evidently, social media platforms, rather than being finished products, are dynamic objects that are tweaked in response to their users' needs and their owners' objectives, but also in reaction to competing platforms and the larger technological and economic infrastructure through which they develop (van Dijck, 2013: 7).

Van Dijck understreger i citatet, at deltageradfærden har fået stor betydning i sociale medier som en konsekvens af web 2.0. Det betyder, at både modtager og afsender har mulighed for at påvirke og interagere med hinanden. På den måde spiller afsender, værk og modtager sammen i et formål om at formidle et budskab, hvilket kan være med til at styrke den virkelighedsintervention, som Adam & Noah anvender i forbindelse med en fiktionaliseringsstrategi. I den sammenhæng vil jeg

i det følgende undersøge, hvordan afsenders og modtagers interaktion kan have betydning for programmets budskab i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed.

Ifølge Carsten Stage, der er lektor i Nordisk sprog og Litteratur, kan en afsender i mediemæssig sammenhæng invitere en modtager til at indgå i en delvis deltagelse i skabelsen af materiale til en bestemt medieplatform. Afsenderen har altså mulighed for at række ud til modtageren og spørge, hvorvidt det de producerer falder i modtagerens smag og på den måde inddrages modtageren delvist. Parterne har altså mulighed for at påvirke hinanden, men den endelige beslutningsmagt ligger hos afsenderen (Stage, 2015: 272). Dette kan fx ses hos Adam & Noah i videoen *Danskere vs Bros #2*: ”**Noah**: Vi håber I kunne lide hvad vi lavede (**Adam**: Jaaer). Hvis I har forslag til hvad vi skal lave eller tjing I godt kunne tjænke jer at få noget klogskab på, (**Adam**: Jaaer!) så skriv det lige hernede i kommentaren, så laver vi det måske næste gang, sådan der!” (Adam & Noah, 27.04.2016: 5.16 – 5.25). Dette skabte således en del deltageraktivering og mulige bud på, hvad deres kommende videoer kunne indeholde. I følgende illustration kan nogle af kommentarerne ses:

Ill. 20: Brugerdeltagelse. Screenshot af kommentarer til videoen *Danskere vs. Bros # 2*.

Modtagerne har således mulighed for at interagere og deltage ved at kommentere på de forskellige videoer, som Adam & Noah lægger op. På den måde kan modtagerne kommentere på videoerne både i positive og negative vendinger. Dette kan fx ses i kommentarfeltet til videoen *Husk at Lars Løkke også har det hårdt!!! #holdudlars*, hvor en tilfældig modtager skriver således: ”Verdensklasse. Endnu engang takker jeg for jeres helt igennem vidunderlige måde at ved hjælp af humor og smil at perspektivere vores ”lille Dansker’s” måde at se verden på. I to er en gave til os alle sammen, tak for endnu et guldorn” (Adam & Noah, 02.09.2015). Dog kan der også opstå negative kommentarer, hvilket fx kan ses i videoen *Hallo danskere tag jer lige sammen!!! I er alt*

for bløde!!!. Her skriver en etnisk dansker, at: ”Hvis Danmark er så dårligt hvorfor er i her så?”, men dette modsvares af en person af anden etnisk herkomst: ”Du forstår da heller ikke en skid, pak dit racisme sammen” (Adam & Noah, 13.08.2015). I den sammenhæng kan der argumenteres for, at Adam & Noah ved hjælp af den øgede deltageraktivitet er med til at skabe et forum, hvor modtagerne kan tale om og deltage i debatten om andethed.

Deltageradfærden kan dog også skabe problemer, som det kunne ses i satireprogrammet Det slører stadig, hvor de medvirkende i programmet var nødsaget til at bede modtageren om en god tone på Facebook. Dette skyldtes, at satireprogrammet blev mødt med ”injurierende, racistiske, diskriminerende, truende eller på anden måde stødende kommentarer og indlæg” (Det slører stadig, 14.01.2013) på Facebook. I det følgende illustreres et eksempel på, hvordan satireprogrammet Det slører stadig ved hjælp af en Facebookopdatering forsøgte at skabe et opråb til modtagerne:

Ill. 21: Opråb til Facebook. Screenshot fra Det slører stadig.

I dette eksempel illustreres det således, hvordan deltageradfærden også kan have en negativ betydning og give et program en hård opstart. Negative kommentarer som disse skyldes oftest, at modtageren ikke forstår eller har misforstået den fikcionalisering, ironi eller humor, som programmet inviterer til. Den nye deltagelsesadfærd, som i høj grad er præget af interaktivitet, spiller således en rolle i, hvordan modtageren opfatter satireprogrammer, som fx Adam & Noah eller Det slører stadig. På den måde kan deltagerens adfærd også få betydning for, hvorledes den værdikulturelle holdning et program skaber kan reproducere i samfundet. Dette skyldes, at kommentarfelterne på fx Facebook gør det helt tydeligt, om modtageren godtager den fikcionaliserede kode eller den ironiske modus, som videoerne skaber. Hvis dette ikke er tilfældet, kan videoerne opfattes som racistiske, hvilket fx var tilfældet i satireprogrammet Det slører stadig.

Er den nye deltagelsesadfærd positiv eller negativ?

Der er både fordele og ulemper knyttet til den nye deltagelsesadfærd samt den interaktivitet, som de sociale medier på baggrund af web 2.0 tilbyder. Dette afspejles også rent medieteoretisk, hvor der har været stor diskussion om, hvilken betydning denne brugerdeltagelse har for det enkelte individ. På den ene side omtaler teoretikere dette skifte i positive vendinger: ”opblomstringen af mere *brugergenereret mediemateriale i nye medier* har ofte været akkompagneret af en mere eller mindre eksplicit demokratisk utopisme, hvor nettet er blevet investeret med håb om mere demokrati, borgerindflydelse, stemme, forbrugermagt, mv.” (Stage, 2015: 271). Men på den anden side omtaler en teoretiker som fx van Dijck skiftet fra web 1.0 til web 2.0 i mere negative vendinger. Hun påpeger således, at den øgede brugerdeltagelse kan være med til at skabe et socialt økosystem, hvor det gælder om at ekspandere og gøre sig synlig igennem strategiske alliancer, og her er fx *likes* en vigtig faktor: ”People who have many friends or followers are touted as influential, and their social authority or reputation increases as they receive more clicks. Ideas that are “liked” by many people have the potential of becoming trends” (van Dijck, 2013: 13). På den måde opstår der, ifølge van Dijck, et pres fra disse nye teknologier om at få så mange likes som muligt og dermed øge populariteten. Hun mener endvidere, at de sociale medier er med til at ændre kulturelle praksisser både teknologisk, men også i de forbindelser vi har til andre mennesker. Dette kan skyldes, at kulturen tilpasses i forlængelse af en historisk transformation, der er karakteriseret ved: ”a resetting of boundaries between private, corporate, and public domains” (Ibid.: 21). De sociale medier kan altså udgøre en offentlig arena, hvor normer formes og regler anfægtes som en

konsekvens af det ændrede medie billede: “Patterns of behavior that traditionally existed in offline (physical) sociality are increasingly mixed with social and sociotechnical norms created in an online environment, taking on a new dimensionality” (Ibid.: 19). Van Dijck tager altså udgangspunkt i, hvordan private og offentlige roller blandes sammen på sociale medier som en konsekvens af det ændrede medie billede, der fordrer øget deltageraktivering. Hun mener således, at de sociale medier skaber nye muligheder for at fremstille sig selv.

Nye muligheder for selvfremstilling

De sociale medier har gennemgået en forandring hen imod at blive endnu mere sociale ved at inddrage deltageren i højere grad. Denne nye form for social interaktion kan også bidrage til at offentlige og private roller blandes på sociale medier, og hvordan dette kan skabe nye vilkår for iscenesættelse og selvfremstilling. Derfor vil jeg i det følgende tage udgangspunkt i teoretikeren Joshua Meyrowitz til at undersøge, hvilken betydning de nye medier har i forhold til at skabe en bestemt selvfremstilling. I den sammenhæng vil jeg starte med at inddrage grundlæggeren for Meyrowitz’ teori, nemlig Erving Goffman.

At spille en rolle: Erving Goffman

Den canadisk-amerikanske sociolog Erving Goffman udviklede i 1959 en teori, der baserede sig på grundprincipperne bag symbolsk interaktionisme. Symbolsk interaktionisme er det teoretiske paradigme, der fokuserer på interaktioner mellem individer og tager udgangspunkt i et mikro-niveau, der fokuserer på sprog og opførsel som fællessystemer (Inglis & Thorpe, 2012: 107). I forlængelse af dette skriver Goffman i sin indledning til bogen *The presentation of self in everyday life*: ”When an individual enters the presence of others, they commonly seek to acquire information about him or to bring into play information about him already possessed” (Goffman, 1959: 1) Når han skal beskrive, hvordan individet agerer i denne interaktion, tager han udgangspunkt i en dramaturgisk vinkel, og han beskriver således, hvordan individet kan bevæge sig mellem en frontstage og en backstage. På frontstage eller den frontale region handler individet ud fra fastlagte normer: “The performance of an individual in a front region may be seen as an effort to give the appearance that his activity maintains and embodies certain standards” (Ibid.: 67). Dette kan skyldes, at individet ønsker at kontrollere de indtryk, som modtageren får. Backstage derimod er

det sted, hvor de undertrykte elementer kan få frit spil, og individet kan slappe af: "where the suppressed facts make an appearance" (Ibid.: 69). I den sammenhæng er backstage også forbundet til steder, hvor: "the performer can reliably expect that no member of the audience will intrude" (Ibid. s. 70).

Rollerne ændres: Joshua Meyrowitz

I tiden før medialiseringen kunne der tales om, at frontstage var knyttet til det offentlige, mens backstage var tilknyttet til det private. Medialiseringen besværliggør dog denne opdeling fordi den fysiske tilstedeværelse ikke længere er nødvendig, hvilket Joshua Meyrowitz, der er professor i kommunikation, har påpeget i bogen *No sense of place* fra 1985. Heri skriver han, at: "The evolution of media has decreased the significance of physical presence in the experience of people and events" (Meyrowitz, 1985: VII). Ifølge Meyrowitz, har tid og sted altså ikke længere samme betydning for den sociale interaktion som tidligere, grundet de nye mediekontekster i 1985. Meyrowitz fokuserer altså på, hvilken betydning de elektroniske medier har for sociale handlemåder, og selvom teorien er over 30 år gammel, så er den stadig relevant i denne sammenhæng, fordi den netop anskuer, hvordan private og offentlige roller blandes, som en konsekvens af mediernes fremkomst. Det er en tendens, som blot er forstærket de seneste år, hvor medierne og herunder især de sociale medier, har fået større og større betydning for det enkelte individ:

Den stadig tiltagende onlineness betyder generel øget tilgængelighed. Mobiltelefonen, webcams, Facebook osv. giver en ændret adfærd, hvor vi i stigende grad må tænke os selv som tilgængelige og tænke os selv i en visualitet. Næsten alt, hvad vi gør, dokumenteres, og derfor må vi performe med bevidstheden om, at enhver handling potentielt er tilgængelig for andre – ikke bare nu og her, men som konserverbar adfærd (Jacobsen, 2012: 205).

Citatet illustrerer, hvordan individet, som en konsekvens af det ændrede mediebillede, konstant er "på" eller online. I forlængelse af dette må individet konstant tænke over, hvordan han eller hun fremstiller sig selv. Her er det dog igen vigtigt at påpege, hvordan medierne har ændret sig meget igennem de sidste 30 år, og dermed var de platforme, som jeg undersøger i dette speciale slet ikke

en del af medie billedet for 30 år siden. Dog har de nye medieplatforme blot ændret sig i en retning, der på mange måder bekræfter Meyrowitz' tese om, at backstage og frontstage flyder mere og mere sammen på sociale medier. Dette skyldes, at tilskueren har øget adgang til den enkeltes backstage grundet den tiltagende onlineness, og derfor tvinges det enkelte individ i højere grad end tidligere til at performe på frontstage, eller onstage:

In the combined setting, some behaviors that were once kept in the "backstage" of each performance would, of necessity, emerge into the enlarged "onstage" area. We would be forced to say and do things in front of others that were once considered unseemly or rude. The behavior exhibited in this mixed setting would have many elements of behaviors from previously distinct encounters, but would involve a new synthesis, a new pattern – in effect, a new social order (Meyrowitz, 1985: 6).

Meyrowitz argumenterer for, at den sociale orden er ændret, som følge af de nye elektroniske medier, og det er i den sammenhæng, at han introducerer de tre begreber: *deep backstage*, *middle region* og *forward frontstage*. Mest relevant i denne sammenhæng er middle region, som er en blanding imellem Goffmans begreber om frontstage og backstage: "That is, they see parts of the traditional back stage area along with parts of the traditional onstage area; they see the performer move from backstage to onstage to backstage" (Ibid.: 47). En rutineret performer i middle region er således i stand til at tilpasse sin rolle, så den er konsistent med den backstage information, som er tilgængelig for modtageren (Ibid.: 47). Stig Hjarvard har i bogen *det selskabelige samfund* illustreret forskellen på Goffmans og Meyrowitz' teorier ved hjælp af følgende model:

Erving Goffman	Joshua Meyrowitz
<i>“Backstage”</i> Bag kulisserne Fristed og øvelokale Privathed	<i>“Deep backstage”</i> Lukket privathed Fristed og øvelokale
	<i>“Middle region”</i> Adfærd med blandede roller af privat og offentlig karakter
<i>“Frontstage”</i> På scenen Rollestyret adfærd Offentlighed	<i>“Forward frontstage”</i> Offentlig og ceremoniel adfærd

Ill. 22: Offentlig og Privat karakter. Model fra Stig Hjarvards Det selskabelige samfund.

Det er netop i denne sammenhæng, at de sociale medier som platform, samt de egenskaber som denne medfører, er yderst relevant i forhold til specialets problemstilling, da jeg ønsker at undersøge, hvilken betydning de sociale medier kan have i forhold til en selvfremsstillingsstrategi. Satireprogrammet Adam & Noah anvender netop de sociale medier som en distribueringsplatform i forbindelse med deres satiriske videoer, og det er således med udgangspunkt i de sociale mediers potentiale, at de skaber en bestemt selvfremsstilling. Med Meyrowitz’ begreber, kan der altså argumenteres for, at den adfærd som Adam & Noah fremviser i videoerne, er præget af middle region, hvor de blander en privat og offentlig karakter.

Den offentlige og private karakter hos Adam & Noah – Middle region

Jeg vil i det følgende illustrere, hvordan Adam & Noah blander, men også veksler mellem en offentlig og en privat karakter i deres satiriske videoer på de sociale medier. Denne blanding mellem offentlig og privat er efterhånden naturlig for den erfarne mediebruger og vækker således ikke opsigt. Den er dog yderst relevant i forbindelse med en fiktioniseringsstrategi, fordi Adam

& Noah i den sammenhæng kan få nemmere ved at styre, hvilke informationer modtagerne får, og på den måde kan de skabe en bestemt online identitet: "Our ability to construct an online identity, whether authentic, fanciful, or manipulative is limited and enabled by the communicative tools, or affordances, a platform makes available and our skill at strategically managing them" (Baym, 2010: 108). Med udgangspunkt i dette citat vil jeg i det følgende undersøge, hvordan Adam & Noah konstruerer deres online identiteter på de sociale medieplatforme.

Adam & Noah vælger bevidst at vise nogle bestemte karaktertræk, som således kan illustrere deres offentlige karakter i form af et stereotypisk billede på personer af anden etnisk herkomst. Samtidig vælger de at sløre andre mere private karaktertræk, som fx deres navn, deres oprindelse og deres baggrund, og det er netop denne sløring, der skal vække en tøven og undren hos modtageren og holde denne i et spændingsfelt mellem, hvad der er en påtaget rolle; en offentlig karakter, som fremsat på frontstage, og hvad der er forbundet til deres rigtige backstage. Denne tøven bliver især tydelig i kommentarfelterne til deres satiriske videoer, hvor flere forskellige personer spørger: "Hvor er I egentlig fra altså land?" (Adam & Noah, 14.04.2016), "Hvor kommer Adam fra" (Ibid.) eller: "Adam, Hvor gammel er du?" (Adam & Noah, 29.01.2016) etc. I det følgende illustreres et eksempel på en sådan tøven hos en modtager:

Ill. 23: Fiktionaliseringens tøven. Screenshot fra Adam & Noah Facebookside.

Modtagerne udviser således en nysgerrighed om Adam & Noah og illustrerer desuden, at de ikke kan gennemskue, hvem Adam & Noah er bag de fremstillede karakterer. Helt overordnet er det tydeligt, at Adam & Noah performer nogle bestemte roller. Fx er Noah den, der fører ordet og tager styringen i videoerne. I modsætning hertil er Adam det lidt mere stille sidekick i deres satireduo; han hopper frem og tilbage bag Noah, mens han bekræfter Noahs "klogskab" med: "Jaaer" eller "Neej". På den måde er Adam & Noah en slags moderne Gøg og Gokke fra Ghettoen, når de hver især fremstiller en karikeret rolle som en person af anden etnisk herkomst, men med et særligt komisk islæt, der fremstiller disse karikerede roller.

De sociale medier giver altså en unik mulighed for at fremstille sig selv på en bestemt måde. Dette kan hænge sammen med den omtalte middle region, hvor offentlige og private roller blandes

sammen i overensstemmelse med den information, der frigives til modtageren om deres backstage. Det bemærkelsesværdige hos Adam & Noah er dog, at de stort set ikke frigiver noget backstage-information om sig selv. I den sammenhæng har de i høj grad mulighed for at performe deres roller i en bestemt retning, fordi de ikke behøver at forholde sig til en bestemt backstage. Det er således i forlængelse af dette, at fiktionaliseringen får yderst gunstige vilkår, fordi den manglende backstage-information skaber en uafgørlighed. I den sammenhæng vil jeg i det følgende inddrage værkeksterne tekster, som fx interviews og live-optrædener. Herved vil jeg have mulighed for at undersøge, om Adam & Noah er konsistente i deres fremstilling, samt hvorvidt de i disse værkeksterne sammenhænge frigiver backstage-information om sig selv.

Til interviewet *5 minutters lyn-interview – Se Adam & Noah svare på ALT* bliver de fanget på gaden af en journalist fra Metro Express: ”Vi fangede Adam & Noah, da de forleden var på vej ind på Christiansborg for at tale politikerne til fornuft” (Nygaard, 2015). I interviewet agerer de på samme måde, som i deres videoer på Facebook og Youtube; de har samme dialekt (multietnolekt); samme tøjstil med hue og kasket, og de forbliver i deres stereotypiske roller som personer af anden etnisk herkomst igennem hele interviewet.

Ill. 24: Et interview med Adam & Noah. Screenshot fra video i artikel på Metro Express.

En bemærkelsesværdig forskel i interviewet er dog, at de ikke bander på samme måde som i deres Facebook- og Youtube-videoer. Dette kan fx ses, når journalisten spørger: ”Hvad er det I siger om

politiet? (Og henviser til deres musikvideo, *Fuck politiet*), **Noah**: ”det kan man ikke sige på fjernsyn” (Nygaard, 2015: 2.11 – 2.15). Sidst i videoen forlader Adam & Noah journalisten med et: ”Yallah, vi ses” (Ibid.: 5.35), hvilket adskiller sig fra videoerne på Youtube og Facebook, der oftest afsluttes med: ”Yallah fuck af vi ses” (Adam & Noah, 15.04.2015: 0.45). På den måde gør de opmærksom på en distinktion mellem forskellige former for medier: på tv bevarer de en højere grad af frontstage, mens det ikke er tilfældet på de sociale medier. Dette kan således henvises til, hvordan social adfærd ændres på sociale medier, men også hvordan disse kan have stor effekt på den sociale adfærd hos det enkelte individ: ”Today, this layer of platforms influences human interaction on an individual and community level, as well as on a larger societal level, while the worlds of online and offline are increasingly interpenetrating” (van Dijck, 2013: 4). Ud over mediernes betydning for den sociale adfærd, så afslører Adam & Noahs distinktion mellem, hvornår det er tilladt at bruge bandeord, og hvornår det ikke er, at de kender til de normer og spilleregler, der hersker i Danmark i forhold til bandeord. På den måde henviser de i videoen til en mere regelret side af sig selv; der følger de normgivende regler på samme måde, som de omtaler, at den etniske dansker gør det, og dermed illustrerer de igen denne dobbelthed mellem danskere og personer af anden etnisk herkomst.

Afslutningsvist kan der således argumenteres for, at middle region handler om, hvordan offentlige og private sammenhænge blandes på sociale medier. Middle region er altså et greb, der kan illustrere, hvordan det bliver muligt at udtrykke sig om noget på sociale medier, der tidligere ville have været uhørt at tale om i et offentligt forum. Det kan fx ses hos Adam & Noah, når de i videoerne omtaler emner, der tidligere har været tabubelagte og i højere grad har været tilegnet backstage. Det kan fx være i forhold til toiletvaner: ”Forestil dig, hvis du får lort på dine fingre. Eller lort på din mave. Ville du så ikke vaske dig? Ville du bare tørre det af med nogle servietter? NEJ!” (Adam & Noah, 2015: 6). De sociale medier giver altså i sammenhæng med satire-genren mulighed for at bryde nogle tabuer. Det illustreres også ved, at Adam & Noah tager udgangspunkt i og skaber satire over emnet andethed, der i høj grad er et tabubelagt emne i Danmark og i det senmoderne samfund i det hele taget. På den måde kan de sociale medier være en vigtig brik i forhandlingen af fordomme om fx andethed, netop fordi de er med til at rykke grænserne for, hvad der er acceptabelt at tale om i det offentlige rum. I forlængelse af dette, vil jeg i det følgende undersøge, hvordan det ændrede mediebillede også kan give nye teknologiske muligheder, samt hvilken betydning disse nye muligheder kan have i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed.

Nye teknologiske muligheder

Når de sociale medier anvendes som platform i forhold til at afsende et budskab, så har dette budskab mulighed for at formere sig hurtigt: ”digitized discourse travels quickly, but it also travels widely ... One single keystroke can send a message to thousands of people” (Baym, 2010: 10). De nye teknologiske muligheder betyder altså, at indhold skabt til og på sociale medier kan formere lynhurtigt, fordi disse indeholder en særlig spreadability (Jenkins, 2009). Denne spreadability gør de sociale medier til en ideel platform i forbindelse med at rykke grænser og forhandle fordomme, netop fordi det tiltænkte budskab har mulighed for at blive spredt til mange mennesker meget hurtigt. I den sammenhæng kan der også argumenteres for, at de sociale medier kan give en stemme til almindelige mennesker, som dermed kan ytre sin mening om forskellige samfundsmæssige problematikker. Det er således også i den sammenhæng, at Adam & Noah har fået en stemme i debatten om andethed. Deres videoer er i nogle tilfælde set op mod 1 million gange¹¹ og dette kan netop illustrere de sociale mediers spreadability.

Dog skal der tages højde for, at når der fx tales om at rykke grænser i forbindelse med fordomme om andethed, hvilket er Adam & Noahs ærinde, så lader dette sig kun gøre, når forskellige forudsætninger er opfyldt. Først og fremmest er det vigtigt, at modtageren forstår den humor der fremsættes (jf. afsnittet *Humorens fænomenologi*). For det andet er det vigtigt, at modtageren godtager, at der er tale om fiktionisering og at dele af budskabet er fiktioniseret (jf. afsnittet *En ny fortælle teknik*). For det tredje er det også vigtigt, at modtageren accepterer den selvfremsættelse som Adam & Noah skaber via humor, ironi og fiktionisering, samt hvordan de på den måde kan skabe en position som populærkulturelle fænomener på sociale medier. Hvis disse forudsætninger udfyldes kan det give gunstige forhold i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed. I den sammenhæng vil jeg i det følgende gå dybere ind i, hvordan Adam & Noah performer en bestemt identitetsforestilling, samt hvordan denne kan virke ind i en forhandling af fordomme om andethed.

¹¹ Musikvideoen, Danser sådan her, har fx 1.106.612 afspilninger på Youtube. Aflæst d. 27.05.2016.
<https://www.youtube.com/watch?v=ttvCP0z1DVE>

DEL 3 PERFORMATIVITET SOM TRANSFORMATIV

STRATEGI

I musikmagasinet *Soundvenue* skriver journalisten Daniel Pilgaard således om satireparret Adam & Noah:

Vi forsøgte at blive klogere på dem – og naturligvis af dem – da vi mødte Noah med huen og Adam med kasketten i det Indre København, hvor de talte med samme accent som i videoerne og benægtede alt om at være skuespillere bag facaden (Pilgaard, 29.09.2015).

Med disse ord markerer journalisten Daniel Pilgaard en formodning om, at Adam & Noah er iscenesatte personer dog uden at have et endegyldigt svar herpå. Citatet illustrerer i den sammenhæng, hvordan fiktionaliseringen her virker efter hensigten, fordi de netop sætter modtageren i en tøven om, hvad der er virkeligt, og hvad der er fiktivt. På den måde illustreres det også, hvordan fiktionaliseringen virker ud over den værkinterne sammenhæng – altså at Adam & Noah også er iscenesatte personer i andre sammenhænge end i deres satire-videoer på Facebook og Youtube. Vi forventer som modtagere, at når personer indgår i fx interviews, så er de ikke længere iscenesatte, men optræder som sig selv, og når Adam & Noah overtræder denne forventning, undres vi som modtagere. Det er således ikke til at afgøre, hvorvidt Adam & Noah taler sandt, når de benægter at være skuespillere bag facaden, eller om dette blot er en del af fiktionaliseringsstrategien. I den sammenhæng kan fiktionaliseringen også virke som et led i at skabe en bestemt selvfremstilling.

Dermed bliver målet for dette kapitel at undersøge, hvordan Adam & Noah anvender en bestemt selvfremstilling, og hvordan denne kan have en transformerende virkning på virkeligheden i forhold til en modtagers forståelse af andethed. I den sammenhæng vil jeg inddrage Judith Butlers performative identitetsteori til at undersøge, hvordan performativitet, forstået som selvfremstilling og identitetsskabelse, kan have en transformerende virkning i forhold til en forhandling af fordomme om andethed.

Kønnets regerende Dronning: Judith Butler

Christel Stormhøj, der er lektor i samfundsvidenskab, beskriver Judith Butler som ”Kønnets regerende dronning”, og hun henviser således til Butlers position inden for kønsforskning. I dette kapitel vil jeg trække på hovedpointer fra Butlers *Excitable Speech – A politics of the performative* fra 1997 samt *Kønsballade* fra 1990 (*Sex and Gender*). Butler tager udgangspunkt i en diskussion om, hvordan køn forstås og opfattes, og et af hendes hovedargumenter er, at køn konstrueres igennem performances. Performances henviser til: ”den kropslige (og dermed også sproglige) konkrete handling, en person (virkelig person, karakter eller performancekunstner) udfører” (Jacobsen, 2012: 185). I forhold til Adam & Noah henviser det altså til den måde, hvorpå de iscenesætter sig selv som personer af anden etnisk herkomst, og hvordan de har mulighed for at trække nogle bestemte karakteristika frem ved denne iscenesættelse og således skabe en performance. Butler mener dog, at køn både er socialt, kulturelt og biologisk bestemte, og hun mener, at den diskursive proces, som fastsætter kønnet skabes igennem performative handlinger:

Sådanne alment konstruerede handlinger, gestusser, iscenesættelser, er *performative* i den forstand, at essensen eller identiteten, som de ellers foregiver at udtrykke, er *fabrikationer*, fremstillet og bevaret gennem kropslige tegn og andre diskursive midler (Butler, 2010 (1990): 227).

På den måde argumenterer hun også for, at køn etableres igennem en gentagende citering af de performative handlinger, der er knyttet til køn. Selvom individet har mulighed for at trække bestemte karakteristika frem igennem iscenesættelser, så mener Butler, at individet er underlagt nogle normative forestillinger i forhold til bestemte identitetskategorier. Hun mener endvidere, at disse identitetskategorier er skabt i samspillet mellem kultur og natur, og på den måde indskrives den performative identitetsteori sig i et sociokulturelt felt. Det sociokulturelle felt tager udgangspunkt i, hvordan menneske og omverden udvikles gennem gensidige udviklingsprocesser: ”Menneskene fødes ind i samfund, der eksisterer i historisk og kulturelt specifikke normer, men gennem det at integrere givne kulturformer i sig og sig i dem bidrager de enkelte individer og grupper af individer på deres måder til opretholdelse og videreudvikling af dem” (Søndergaard 2000: 31).

I forlængelse af dette anser Butler køn som fasttømrede forestillinger om naturlige, adskilte og faste identitetskategorier, og hun mener således, at kønnet som en konsekvens af diskursive

processer skal forstås regulerende, da det tilhører bestemte, fastlagte og normative definitioner af køn:

Men spørgsmålet om, hvad der kan betragtes som ”køn”, er i sig selv allerede et spørgsmål, som vidner om en magts dominerende normative funktion, en flygtig funktion af ”hvad vil være tilfældet” under rubrikken ”hvad der er tilfældet”. Således er selve beskrivelsen af feltet for køn på ingen måde før eller adskilt fra spørgsmålet om dens normative funktion (Butler, 2010 (1990): 22).

Et opgør med de normative forestillinger

Et af Butlers budskaber med værket *Kønsballade* er at argumentere for, hvordan det er muligt at ændre de fastlagte normative definitioner af køn igennem en særlig transformativ handlekraft. I den sammenhæng påpeger hun en nytænkning af identitet og dertilhørende identitetsforestillinger:

Paradoksalt nok åbner nytænkningen af identitet som en *virkning*, dvs. som *produceret* og *genereret*, op for muligheder for ”handlekraft”, som er snedigt udelukket af de positioner, der ser identitetskategorier som fundamentale og urokkelige. At en identitet kan være en virkning, betyder at den hverken er skæbnesvangert determineret eller helt igennem kunstig og arbitrær (Butler, 2010 (1990): 243).

Stormhøj tilføjer i sin tilgang til Butler, at mulighederne for at konstruere identitetsforestillinger på en ny og anderledes måde opstår i de sprækker, der kommer til syne, når de herskende normative identitetsforestillinger citeres på gentagende vis: ”Eftersom køn konstitueres som en kæde af citeringer af de herskende kønsnormer, skal muligheden for handlen søges i opholdene mellem citeringerne; i de tilbagevendende øjeblikke, hvor normerne, for at blive opretholdt, er afhængige af at blive citeret igen og igen” (Stormhøj, 1999: 60). Således er handlekraften og muligheden for forandring afhængig af de normative identitetsforestillingers gentagende citering. Dette synspunkt, der beskriver muligheden for en forandring af normative, fasttømrede forestillinger om identitet, er netop hvad jeg vil tage udgangspunkt i, når jeg ser på, hvordan Adam & Noah kan være med til at transformere forståelsen af andethed. For at beskrive dette vil jeg tage udgangspunkt i, hvordan

Adam & Noah performer en bestemt identitet i deres satiriske videoer – en identitet, der netop citerer de etablerede normative identitetsforestillinger om personer af anden etnisk herkomst. I den sammenhæng vil jeg undersøge, hvordan de ved hjælp af de små sprækker, der opstår i citeringerne, har mulighed for at transformere den normative forståelse af personer med anden etnisk herkomst. Jeg vil altså undersøge den performance, de skaber, samt hvordan denne kan virke i forbindelse med en forhandling af fordomme om andethed. Jeg vil, på baggrund af Butlers iagttagelser om køn, drage paralleller til debatten om andethed og race. Jeg tager således udgangspunkt i, at både køn og andethed begge er konstruerede størrelser med bestemte normative identitetsforestillinger, der er skabt igennem en gentagende citering af disse.

Adam & Noahs performative identitet

I Adam & Noahs satiriske videoer skaber de en performativ identitet, der bygger på danskernes fordomme samt de normative identitetsforestillinger, der hersker om personer af anden etnisk herkomst. De skaber altså en stereotypisk, karikeret fremstilling ved hjælp af en performance-strategi. Denne performance kan sammenlignes med Goffmans teori om frontstage og backstage, der bygger på teatermetaforer og fokuserer på, hvordan individet performer på frontstage. Adam & Noah er altså iscenesatte figurer, der igennem performances skaber en identitetskarikatur, som bygger på danskernes fordomme. Disse performances skabes i sammenhæng med en fikcionaliseringsstrategi, der gør modtageren opmærksom på, at de performer sig selv på en måde, der måske adskiller sig fra den måde, de er på i virkeligheden. Det er dog ikke noget modtageren ved med sikkerhed, og på den måde opstår der en zone af uafgørlighed omkring dem.

En performance, der bekræfter fordommene

Adam & Noah skaber altså en performance der igennem dens stereotypiske fremstilling kan virke op mod de fordomme og identitetsforestillinger, som danskerne har om personer af anden etnisk herkomst. Det stereotypiske kommer, som tidligere nævnt, til udtryk i helt eksplicitte karakteristika som fx det multietniske sprog, deres tøjstil og hudfarven, men det kommer også mere implicit til udtryk i de værdikulturelle normer, der adskiller sig fra den etniske danskers. Dette kan fx være opdragelsesstilen, der er langt mere hård og streng end den danske, det kan være en lydhørhed og respekt over for den familiære baggrund, som heller ikke ses blandt danske unge.

Derudover kan det også være en fandenivoldskhed, der illustrerer, hvordan det danske system behandler dem uretfærdigt, som fx ”den anden”. Disse værdikulturelle normer opsummerer Adam i musikvideoen *Danser sådan her*: ”Bare en lille knægt, der får tjæsk af sin far, lytter til min mor og laver mine pligter, råber fuck det hele når systemet svigter” (Adam & Noah, 27.03.2016: 1.35-1.42).

På den måde kan der argumenteres for, at de igennem en performativ identitetsforhandling citerer de herskende normer om personer af anden etnisk herkomst, der er konstrueret igennem en sociokulturel diskurs. Når de citerer disse, skaber de således en position, hvorfra de kan forhandle og forsøge at påvirke den sociokulturelle diskurs. Adam & Noah performer altså nogle bestemte roller som personer af anden etnisk herkomst, der bekræfter en normativ identitetsforestilling, som er skabt igennem et samfundsmæssigt og sociokulturelt aspekt. Når de gentager denne herskende, normative identitetsforestilling kan der opstå ”sprækker”, og det er ved hjælp af disse sprækker, at Adam & Noah har mulighed for at ændre den gængse normalitetsforestilling om personer af anden etnisk herkomst, hvilket jeg vil undersøge i det følgende.

Forhandling af fordomme om andethed

Når Adam & Noah iscenesætter disse fasttømrede og normative forestillinger om personer af anden etnisk herkomst, så er det i den sammenhæng, at der opstår en dobbelthed. Det skyldes, at de ved at påpege og iscenesætte disse fasttømrede, normative identitetsforestillinger samtidig kan være med til at ændre dem. I forlængelse af dette taler Dorte Marie Søndergaard, der er professor i pædagogisk psykologi om to begreber: *opretholdelse* og *videreudvikling* (Søndergaard, 2000: 31). I forbindelse med begreberne, kan der argumenteres for, at når Adam & Noah opretholder de gængse fordomme ved at iscenesætte dem, så er de også med til at videreudvikle dem.

I forlængelse af dette kan der argumenteres for, at når satireprogrammer som fx Adam & Noah eller Det slører stadig sætter fokus på andetheden igennem karikerede, stereotypiske fremstillinger af det normative, så er det i konstant fare for blot at opretholde disse normative forestillinger og på den måde blive opfattet som fx racistiske, hvilket fx kunne ses hos det slører stadig. Dette er dog langt fra tilfældet, for det er som sagt i den gentagende citering af de fasttømrede normer, at der kan ske ændringer og videreudviklinger i vores forståelse af fx andethed. Således kan der også argumenteres for, at satireprogrammet Det slører stadig har haft ændringer på diskursen om andethed. Dette kommer fx til udtryk ved, at programmet omhandler fire muslimske kvinder, der performer forskellige roller, som personer af anden etnisk herkomst. Når disse fire kvinder skaber

satire, kan de være med til at udfordre og forhandle en fordom om, at muslimske kvinder er manden underlegen. På den måde kan kvinderne fra *Det slører stadig* være et led i en videreudvikling af de normative identitetsforestillinger, som er forbundet med især kvinder af anden etnisk herkomst.

Adam & Noah anvender som sagt en helt anden metode i forhold til programmet *Det slører stadig*. De anvender en fikcionaliseringsstrategi, der skal være med til at skabe en tøven hos modtageren, og denne tøven udgør et afgørende led i, hvordan iscenesættelsen opfattes af modtageren. Dette skyldes, at de ved hjælp af fikcionalisering skaber langt flere ”sprækker” end det fx er tilfældet hos *Det slører stadig*. Når modtageren er i tvivl om, hvad der er virkeligt, og hvad der er fiktivt i en bestemt fremstilling, så har Adam & Noah mulighed for netop at anvende denne tvivl til at skabe en iscenesættelse. De tager altså udgangspunkt i deres position, som personer af anden etnisk herkomst og via denne position, har de mulighed for at påvirke modtageren i en bestemt retning ved fx at iscenesætte et positivt billede af personer med anden etnisk herkomst. Dette kan fx ses i videoen, *Adam & Noah viser Novopleco stamstederne*, hvor Adam & Noah, som en repræsentation for personer af etnisk herkomst, i mange sammenhænge virker langt mere dannede end de to etniske danskere, som Novopleco repræsenterer: **Noah**: ”Kan I se hans? Har han åbnet den? Neej! Man venter Bros (**Adam**: Ja ja), sådan der, vi er ude at spise sammen. Vi er ikke sådan der flere individualister, eller sådan noget (**Adam**: Neej, Vi har bordskik)” (Adam & Noah, 11.10.2015: 3.07 – 3.18). Følgende illustration viser et screenshot af ovenstående situation med Novopleco:

Ill. 25: Bordskik. Screenshot fra *Adam & Noah viser Novopleco stamstederne*

Det er altså i forlængelse af eksempler som disse, at Adam & Noah har mulighed for at ændre og videreudvikle de gængse og fast etablerede fordomme, der hersker i Danmark om personer af anden etnisk herkomst. Adam & Noah går altså i dialog med begrebet om andethed ved at forsøge at ændre de gængse normative identitetsforestillinger. Når de har mulighed for dette, hænger det også sammen med hvilke positioneringsmuligheder de har som personer af anden etnisk herkomst, hvilket jeg vil uddybe i det følgende.

Subjektspositioner

Køn, identitet og andethed er begreber, der konstrueres mellem mennesker og på den måde er disse i en konstant proces: ”fænomener der formes, forhandles, omskabes etc.” (Søndergaard, 2000: 36). I det følgende vil jeg tage fat på begrebet *positionering*: ”De konstituerende kræfter, som individet må udvikle sit selv i gensidig processering med, former og anviser subjektspositioner, som individerne kan overtage som deres egne” (Ibid.: 38). Når individet positioneres handler det altså om, at det forstår sig selv ud fra eller imod nogle konstituerende træk, der oftest er knyttet til socialt tilgængelige identiteter, og det kan fx være; køn, alder, etnicitet, klasse, race etc. I den sammenhæng kan der argumenteres for, at personer af anden etnisk herkomst ligesom Adam & Noah vil forstå sig selv, som en del af en etnisk minoritetsgruppe i modsætning til den etniske dansker. Det er blandt andet på baggrund af dette, at der opstår et modsætningsforhold mellem ”dem” og ”os”.

Positioneringsbegrebet indeholder dog også et dynamisk aspekt, der tager udgangspunkt i, at individet kan have forskellige positioneringsmuligheder: ”Hvem individet ’er’, kan variere over tid og mellem forskellige arenaer alt afhængigt af, hvilke diskursive praksisser og hvilke positioneringer inden for disse diskursive praksisser individet tilbydes og tager sig adgang til” (Ibid.: 38). Positioneringsmulighederne er således afhængige af den enkeltes kendskab til de normative identitetsforestillinger, samt hvordan der kan være tale om en ekskludering af nogle grupper og en inkludering af andre, som det fx kan ses i debatten om andethed i distinktionen mellem ”dem” og ”os”. Det betyder dog ikke, at det enkelte individ er determineret til at positionere sig, som hverken den ene eller den anden gruppe, og det er i den sammenhæng, at satireprogrammet Adam & Noah bliver yderst interessant. Når Adam & Noah fremstiller sig selv igennem et karikeret, stereotypisk billede af personer med anden etnisk herkomst, er de tydeligt klar over, hvordan denne gruppe positioneres som den ekskluderede gruppe i samfundet. Samtidig

bryder de også ud af denne positionering og fremstiller sig selv på lige fod med danskerne, fordi de også anser sig selv som danskere, hvilket kommer til udtryk i deres kendskab til den danske kultur og de danske normer. Det er i den sammenhæng, at der opstår en dobbelthed, som kan være med til at udfordre de gængse normative identitetsforestillinger samt de subjektspositioner, der hører hertil. De anvender altså "sprækkerne" til at fortælle, hvordan de også er danskere og kan således anvende deres position til at forhandle og eventuelt omvende de oftest negative fordomme, der hersker om personer af anden etnisk herkomst.

Når Adam & Noah har mulighed for at positionere sig selv på en måde, der distancerer sig fra de normative forestillinger som knyttes til personer af anden etnisk herkomst, så kan det skyldes, at vi lever i det senmoderne samfund, hvor individet fx har øgede refleksive muligheder og ikke er bundet af traditioner på samme måde som tidligere. Jeg vil i det følgende give et indblik i et samfundsmæssigt perspektiv, der både skal belyse de nye muligheder for positionering, men også give en baggrundsmæssig indsigt i den debat, der lige nu hersker om personer af anden etnisk herkomst i Danmark.

En samfundsmæssig optik

Ifølge den britiske sociolog Anthony Giddens giver det senmoderne samfund nye muligheder i forhold til identitetsskabelse. Dette skyldes i høj grad, at det senmoderne samfund er kendetegnet ved en adskillelse af tid og rum, men også muligheden for udlejringsmekanismer og ikke mindst individets relative frisættelse fra institutionerne har betydning i forhold til identitetsskabelse (Giddens, 1996 (1991): 32). Disse karakteristika kan nemlig give øget mulighed for at forandre bestemte identitetsforestillinger og kulturgivne normer. Det hænger også sammen med, at det senmoderne samfund kan karakteriseres som post-traditionelt eller aftraditionaliseret: "Transformationen af tid og rum skubber, sammen med udlejringsmekanismerne, det sociale liv ud af det greb, som tidligere etablerede forskrifter og praksisser havde" (Ibid.: 32). På den måde er individet ikke som i det traditionelle samfund bundet af fastlagte mønstre med bestemte forventninger til blandt andet familieforhold, uddannelse osv. og: "personlig identitet bliver på den baggrund til som en langt mere fleksibel størrelse og som et i højere grad unikt personligt udviklingsprojekt, end det har været og er tilfældet i de traditionelle kulturer" (Søndergaard 2000: 33). Det senmoderne samfund skaber altså gunstige vilkår for det enkelte individ i forhold til at transformere fordomme om andethed. I forlængelse af dette kan der argumenteres for, at Adam &

Noah har en øget mulighed for at deltage i den debat, der lige nu flourer i Danmark om personer af anden etnisk herkomst, og således kan de være en del af at transformere de herskende normalitetsforestillinger. Jeg vil i det følgende beskrive og tage udgangspunkt i denne debat om personer af anden etnisk herkomst – en debat, der også udgør et stort led i skabelsen af de normative identitetsforestillinger.

Race og racialisering i Danmark

Peter Hervik påpeger i sin artikel *race*, "*race*", *racialisering*, *racisme* og *nyracisme*, hvordan "den anden" bliver mødt med ekskluderende kræfter fra omgivelserne i forbindelse med racialisering i Danmark. Ifølge Hervik er det altså denne racialisering, der beskriver de fastlagte normative definitioner, som personer af anden etnisk herkomst er underlagt. Debatten om andethed er en aktuel debat, der for tiden flourer i flere forskellige sammenhænge; både i nyhedsmedier, på Facebook og i diverse videnskabelige artikler. I det følgende vil jeg derfor inddrage pointer fra denne debat, der skal være med til at give et indblik i det billede, der skabes om personer af anden etnisk herkomst.

Debatten om andethed har længe været præget af et negativt syn på personer af anden etnisk herkomst, hvilket også underbygges i Herviks artikel. Det er netop dette negative syn, som Adam & Noah tager udgangspunkt i og på sin vis latterliggør, når de skaber stereotypiske og karikerede iscenesættelser af andetheden i deres videoer. De illustrerer således, hvordan personer af anden etnisk herkomst oftest er knyttet sammen med nogle negative konnotationer, og det er i den sammenhæng, at Hervik anvender begrebet racialisering:

Racialisering er den proces, hvor kategoriseringen af de biologiske eller kulturelle kendetegn bruges til at identificere en større gruppe af befolkningen. Den kollektive identitetstilskrivning går forud for det enkelte individ, hvis motiver og handlinger tolkes ud fra gruppens træk. Denne gruppe tilskrives negativt ladede kendetegn, som bruges til at retfærdiggøre krav om sanktioner og straf (Hervik, 2015: 5).

Hervik fokuserer altså på, hvordan forståelsen af den etniske gruppe også har en indvirkning på individet, og han henviser til hvordan alle skæres over én kam. Det er i forlængelse af dette, at Adam & Noah kan være repræsentative for hele den etniske minoritet. Det er dog en opfattelse,

der ikke stemmer overens med virkeligheden, fordi gruppen af personer af anden etnisk herkomst er mindst lige så nuanceret som gruppen af etniske danskere. I den sammenhæng er det også vigtigt at nævne, at debatten selvfølgelig er mere nuanceret, og at der findes utallige (især politiske) modstemmer, der forsøger at ændre den racialisering, som Hervik omtaler. I forlængelse af denne debat, der bygger på andethed, skabte bloggeren Tom Andkjær for nylig stor opmærksomhed på Facebook. Andkjær havde netop været ude for en uheldig episode med en gruppe drenge af anden etnisk herkomst, og det er denne episode han kommenterer på i sin video:

Opfører du dig som en idiot, så bliver du *behandlet* som en idiot! Så det har ikke noget at gøre med din hudfarve eller din religion! [...] Så hvis I hører mig, I fem snothvalpe ude fra Fona: [...] ”Opfør jer ordentligt, for i ødelægger det for rigtig rigtig mange mennesker med en anden hudfarve som mig og som er muslimer! Lad være med det, det er simpelthen for dumt! (Carlson, 2016: 1.20-1.45).

På den måde indskriver Andkjær sig i debatten om personer af anden etnisk herkomst. Han simplificerer dog løsningen af denne ved at sætte lighedstegn mellem at opføre sig ordentligt og blive behandlet ordentligt. Hans tilgang kan altså kritiseres som værende et udtryk for en lidt naiv og måske uigennemførlig tilgang, hvilket kan skyldes, at han glemmer det faktum, at drengene fra Fona netop er underlagt de omtalte normative identitetsforestillinger, som er svære at forhandle sig ud af. Andkjærs pointe er dog rigtig god og går meget godt i tråd med Butlers synspunkter om, hvordan det enkelte individ kan spille en rolle i at forandre normative diskurser. Butler mener, som tidligere nævnt, at de normative identitetsforestillinger etableres, som et resultat af en gentagende citering af den herskende norm, og det er i den sammenhæng, at det bliver vigtigt for Andkjær, at drengene fra Fona ikke blot citerer den herskende norm, men at de i stedet ved hjælp af god opførsel kan være med til at ændre denne.

Adam & Noah illustrerer ligeledes den normative identitetsforestilling om personer af anden etnisk herkomst ved at henvise til danskernes fremmedfrygt, der beror på den førømtalte racialisering. Dette kan fx ses i musikvideoen, *Danser sådan her*, der slutter med ordene: ”Ja, og hvis du ikke kan lide lugten i bageriet, så må du gå et andet sted hen, din sortsmusker”, mens lyden af en dør smækker. Dette kan symbolsk henvise til, hvordan døren smækkes i til det danske samfund, hvis personer af anden etnisk herkomst ikke lever efter danske regler og normer. I dette eksempel kan

der argumenteres for, at de udsættes for det, som Butler betegner ”Hate speech” – et begreb jeg vil undersøge i det følgende.

Performative talehandlinger: Social censur Hate Speech

Butler anvender begrebet social censur til at beskrive, hvordan normative identitetsforestillinger skabes i samspillet mellem kultur og individ: “In this sense the social performative is a crucial part not only of subject *formation*, but of the ongoing political contestation and reformulation of the subject as well” (Butler, 1997: 160). Hun argumenterer ligesom Stuart Hall for, at normalitetsforestillingerne dannes ud fra stereotyper om fx sort og hvid, og skabes i forbindelse med en implicit censur (Ibid.: 127). Det betyder kort fortalt, at alle der afviger fra den fastsatte norm i forhold til identitetsforestillinger bliver ofre for social eksklusion, hvilket Søndergaard også uddyber i sin udlægning af Butler: ”Er individet *ikke* genkendeligt, er han eller hun *for* anderledes, *for* mærkelig inden for en given kulturel kontekst, så vil vedkommende blive mødt med ekskluderende, med ikke inkluderende, kræfter fra omgivelserne” (Søndergaard, 2000: 33). Butler mener dog, at disse normative identitetsforestillinger kan ændres, og her ligger hun ansvaret på det enkelte individ, der igennem performative handlinger har mulighed for at ændre de normative identitetsforestillinger. Som et eksempel på dette nævner hun episoden med Rosa Parks fra 1955 (Butler, 1997: 147). Rosa Parks var den første sorte kvinde, der satte sig forrest i en bus på en af de rækker, der ellers var forbeholdt hvide mennesker og nægtede at vige pladsen til fordel for en hvid mand. Handlingen indledte efterfølgende en ændring i borgerrettighedsbevægelsen (History, u.d.). Dette eksempel er ifølge Butler et tydeligt bevis på, hvordan de normative identitetsforestillinger kan ændres, hvis individet performer på baggrund af og op mod de sociale regler og normer. Når den sociale eksklusion opretholdes er det som en konsekvens af det Butler kalder Hate speech. Hate speech er: ”The name one is called both subordinates and enables, producing a scene of agency from ambivalence, a set of effects that exceed the animating intentions of the call” (Butler, 1997: 163). Hate speech opstår altså, hvis nogen tager del i den diskurs, der tydeligt problematiserer de personer, som er socialt ekskluderede, og her er racisme fx et tydeligt eksempel på en sådan diskurs. Den socialt ekskluderede eller sårede kan dog se hate speech som en invitation til at svare tilbage og dermed være med til at skabe en social udvikling. Måden dette gøres på er altså ved at gentage og performe ind i den diskurs, som den pågældende hate speech er et udtryk for: ”Insurrectionary speech becomes the necessary response to injurious language, a

risk taken in response to being put at risk, a repetition in language that forces change” (Ibid.: 163). Det er på baggrund af dette, at der kan opstå nye kategoriseringer og i sidste ende nye normalitetsforestillinger.

Et eksempel på hate speech kan tage udgangspunkt i ordet *Perker*, der ifølge Gade/Dansk ordbog anvendes som en: ”nedsættende term for udlændinge og andre danskere med anden etnisk herkomst” (Borup & Sufi, 2014: 88). I den sammenhæng kan der argumenteres for, at den etniske minoritet i Danmark udsættes for hate speech bl.a. i forbindelse med dette ord. I modsvar til hate speech er det vigtigt, at den forurettede gruppe performer op mod brugen af ordet ved hjælp af en gentagende citering: ”To take up the name that one is called is no simple submission to prior authority, for the name is already unmoored from prior context, and entered into the labor of self-definition” (Butler, 1997: 163). Dette kan fx ses hos youtuberen, *Arian Planet*, der har lavet videoen, *Hvordan er det at være perker* (Arian Planet, 02.02.2015). I videoen tager han betegnelsen perker på sig, og kan dermed være med til at give et modsvar til hate speech ved at indikere ordets manglende stigmatisering. I den sammenhæng er det også blevet gængs blandt personer af anden etnisk herkomst at anvende ordet perker som: ”en venskabelig tiltale, meget lig ”nigga” i USA” (Borup & Sufi, 2014: 88). Dette kan således være med til at udvaske ordets sårende betydning, og på den måde kan det ses som et modsvar til hate speech.

Der kan altså argumenteres for, at Adam & Noah netop forsøger at give et modsvar, når de gentager og performer op mod den diskurs, der hersker om personer af anden etnisk herkomst. På den måde kan de være med til at skabe et modsvar til den debat, der hersker om personer af anden etnisk herkomst (jf. afsnittet *race og racialisering i Danmark*), og som i mange sammenhænge bygger på hate speech.

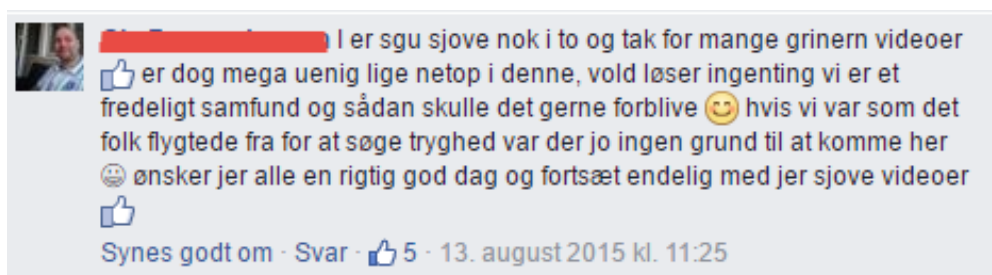
Adam & Noah i et modsvar til Hate speech

Med udgangspunkt i Butlers begreb om hate speech vil jeg vende tilbage til og reflektere over, hvordan Adam & Noah anvender fiktionisering som en strategi, der udgør en del i skabelsen af en bestemt selvfremsstilling; en bestemt performance. Når Adam & Noah ved hjælp af denne performance skaber en stereotypisk, karikeret person af anden etnisk herkomst, er de således med til at give et modsvar til hate speech. Dette kommer til udtryk ved en gentagende citering af den herskende norm om personer af anden etnisk herkomst – en citering, der også skaber en position, hvorfra de kan performe op mod den diskurs, der hersker om disse. Når Adam & Noah performer

en identitet med udgangspunkt i stærkt karikerede, stereotypiske fremstillinger af personer af anden etnisk herkomst, så påtager de sig den samfundsmæssige stigmatisering, der hersker i Danmark om disse (jf. afsnittet *En performance, der bekræfter fordommene*). Når Adam & Noah tager denne brændemærkning på sig, så forsøger de altså at omvende den samfundsmæssige stigmatisering af personer af anden etnisk herkomst. De kan således være med til at forandre den eksisterende normalitetsforestilling ved at iscenesætte nogle af de tabubelagte emner, der hersker om andethed på en helt nyt ny måde.

Det karakteristiske ved Adam & Noah er altså, hvordan de via en ironisk modus modsvarer samfundets hate speech igennem et slags angreb på danskernes kultur og vaner. I den sammenhæng kommer de med gode råd til danskerne, som det kan ses i adskillige videoer, der oftest afsluttes med: ”så danskere, et råd fra os til jer” (Adam & Noah, 03.11.2015: 0.54 – 0.56). Her gælder det som nævnt tidligere både den almene dansker, men også politikerne eller endda Dronning Margrethe, som det kan ses i videoen *Tillykke Dronning Margrethe! Vis noget respekt danskere!!!*, der får gode råd til hvordan hun skal få den danske befolkning til at vise hende mere respekt: ”Så Dronning Margrethe, et råd fra os til jer: ”Bomb det her byen mand” (Adam: Jaaer, hele byen)” (Adam & Noah, 16.04.2015: 0.29 – 0.35). Når de således ved hjælp af humor angriber den etniske danskers kultur og vaner og forsøger at ændre disse, så ophøjer de sig selv fra en position, der ellers ikke tillader det. Når de giver gode råd til den etniske dansker kan det således ses som et modsvar og en måde at skubbe til den normalitetsforestilling, der hersker om, at de er ”de andre” og de ekskluderede i samfundet i modsætning til den etniske dansker.

Når de angriber den etniske dansker er det med udgangspunkt i et forsøg på at ændre den negative diskurs, der hersker om personer af anden etnisk herkomst. I den sammenhæng omtaler de sig selv, og den gruppe de repræsenterer i særligt positive vendinger, dog stadig med en stor portion selvironi. Det kan fx ses i videoen *Hallo Danskere tag jer lige sammen!!! I er alt for bløde!!!*: ”**Noah**: Der hvor vi kommer fra, der hvis man kommer op at diskutere, så kommer man 100 % op at skændes og du kommer 100 % op at slås, fordi vi har temperament mand, vi er sådan der passioneret og sådan noget [...]” (Adam & Noah, 13.08.2015: 0.24 – 0.34). De taler altså om og opfordrer til vold, men i positive vendinger, og på den måde opstår ironien, fordi de omtaler noget, der i den danske kultur og efter danske normer er helt forkert og umoralsk, men i positive vendinger. Dette er dog også en video, der bevæger sig på grænsen mellem, hvad modtagerens humor og opfattelse af fikcionalitet kan klare, hvorfor videoen også var med til at dele vandene mellem modtagerne, hvilket kan ses i følgende screenshot af en af kommentarerne til videoen:

Ill. 26: Misforståelser. Screenshot af Facebook-kommentar.

Personen i dette eksempel har altså helt misforstået den satiriske modus, men også hvordan de anvender fiktionisering som strategi. Dette kommer til udtryk ved, at han tager deres opfordringer til vold mere alvorligt, end det måske er tiltænkt.

Herudover er musikvideoen *Danser sådan her* også et tydeligt eksempel på et modsvar til hate speech. Dette eksemplificeres ved, at de i videoen italesætter de fordomme, som danskere har om dem og den etniske minoritet, de repræsenterer: ”**Noah**: Hvorfor er det at hver gang vi kommer gående forbi og sådan der, og vi kommer til at gå tæt på jer, så bliver I bange (**Adam**: jaaer). Prøv at hør, vi gør ikke noget danskere (**Adam**: Neej). Det ikke fordi vi vil stjæle noget fra jer” (Adam & Noah, 27.03.2016: 0.05 – 0.14). De taler således fra en position som ”den anden” – en position, som er skabt gennem samfundets stigmatisering og den herskende normalitetsforestilling. I forlængelse af dette forsøger de via en selvironisk modus at ændre fordommene og normalitetsforestillingerne ved hjælp af glorificerende, positive vendinger om, hvad det vil sige at være person af anden etnisk herkomst:

Der hvor vi kommer fra, der kan vi godt lide at være meget tætte på hinanden sådan der. (Jaaer). Det’ kærlighed! (Du ved det!) [...] Vi er tætte på hinanden ligesom dansker’ når de er fulde. Vi drikker af samme flaske. Vi spiser af samme rulle. Jeg skylder aldrig noget, mine drenge, de har mig. Det er bar’ go’ karma og dele sin shawarma (Adam & Noah, 27.03.2016: 0.15 – 0.47).

Musikvideoen illustrerer en forsimplet udgave af den dobbelthet, som jeg tidligere har omtalt. Adam & Noah fremstiller på ironisk vis danskernes ekskluderende fordomme om personer af anden etnisk herkomst. Omvendt fremstilles Adam & Noah samt den baggrund, de repræsenterer, som både inkluderende og mangfoldige, hvor der er plads til alle, selv danskeren: ”Og det er okay

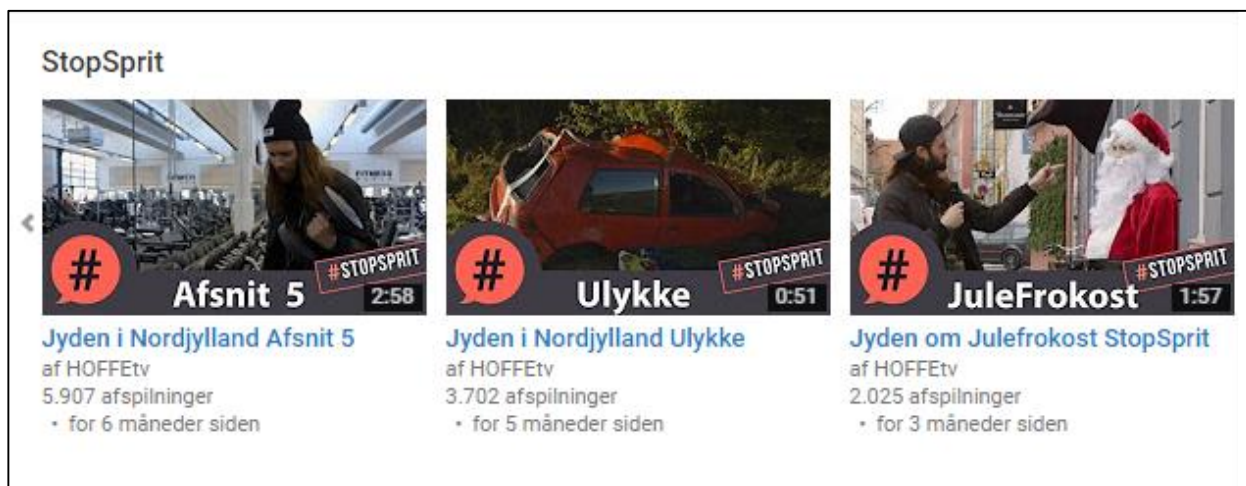
dansker, at du ikke har rytmesans” (Ibid.: 0.50 – 0.52), og det er således på den måde, at de gradvist og på humoristisk vis forsøger at udviske tanken om ”den anden”.

Igennem humor og fiktionisering kan dette mere eller mindre ironiske modsvar til hate speech således skabe en virkelighedseffekt, der kan udgøre et led i en transformation af fordomme om andethed. Det skyldes at de ved hjælp af humor og fiktionisering har mulighed for at åbne op for tabubelagte emner på en ny måde. Adam & Noah bliver på den måde en del af en gentagende citering af diskursen om andethed, hvor de netop anvender de ”sprækker”, der opstår i forbindelse med fiktionisering til at citere diskursen om andethed på en ny måde. Således kan de altså tage del i at transformere de normative identitetsforestillinger, der hersker om personer af anden etnisk herkomst.

Normative identitetsforestillinger om jyder: en forhandling af fordomme

På samme måde, som der findes normative identitetsforestillinger om personer af anden etnisk herkomst, der beror på og skabes i forlængelse af kulturelle forskelle, samt hvordan disse afviger fra danske normer, så findes disse også om jyder i modsætning til københavnere, der i højere grad beror på og skabes i forbindelse med regionale forskelle. Jyder er således oftest afbilledet som traditionsbundne personer, der desuden er glade for øl og hurtige biler m.m. I forlængelse af det skaber de satiriske figurer Jyden og Jyde-man i deres videoer på Facebook og Youtube en normativ forestilling, der bygger på stereotyper og fordomme på præcis samme måde, som det kunne ses ved personer af anden etnisk herkomst.

Jyden og Jyde-man kan i den sammenhæng også være med til at forhandle fordomme om andethed ved at gentage og påtage sig de normative identitetsforestillinger, der hersker i samfundet om jyder samt de regionsmæssige forskelle mellem jyder og københavnere. Når de påtager sig fordommene og på den måde gentager de normative forestillinger om jyder, så kan de altså give et modsvar til disse ved at anvende de ”sprækker”, der opstår i gentagelsen. Det kan blandet andet ses hos Daniel Hoffe, der med sin karakter jyden som tidligere nævnt giver et modsvar til den hate speech, der hersker om, at unge jyder kører spritkørsel. Jyden deltager i en kampagne for Stop Sprit blandt unge Nordjyder, og på den måde kan han via sin position, som populærkulturelt fænomen på de sociale medier være med til at reformulere det stereotypiske billede af jyder. I det følgende gives et eksempel på nogle af de satiriske videoer han har skabt i forbindelse med kampagnen Stop Sprit:

Ill. 27: Stop Spritkørsel. Screenshot fra HOFFEtv's Youtube-kanal.

På den måde illustreres det, hvordan Butlers performative identitetsteori også er gældende i andre sammenhænge, hvor der afviges fra de gængse normalitetsforestillinger men også, hvordan det kan være muligt at ændre disse afvigere.

Det er altså i sammenhænge som disse, at der i et samspil mellem satire, fiktionisering og sociale medier kan skabes nye normativer i forbindelse med identitetsforestillinger. Det er således i den sammenhæng, at der kan skabes en baggrund for transformation af fordomme om andethed i forskellige afskygninger; her både i forhold til personer af anden etnisk herkomst, men også i forhold til regionsforskelle.

KONKLUSION

I specialet har jeg søgt at påvise, hvordan satireprogrammet Adam & Noah kan fungere som et led i en forhandling af fordomme om personer af anden etnisk herkomst end dansk, og i den sammenhæng blev andethed det gennemgående tema. Andethed er et begreb, der skal forstås ved hjælp af stereotyper, samt hvordan disse symboliserer en ulige magtfordeling i samfundet, hvor nogle grupper ekskluderes i forhold til de normgivne identitetsforestillinger. Satireprogrammet Adam & Noah bliver relevant i denne sammenhæng, fordi det netop repræsenterer den omtalte andethed og således indgår i et prædiskursivt felt, hvor der er forventelige forestillinger til, hvordan de bør opføre sig som personer af anden etnisk herkomst. Karaktererne Adam & Noah overtræder dog denne forventning igennem en dobbelthed, hvor de fremstiller sig selv som både danskere og som personer af anden etnisk herkomst. Igennem et humor- og satiremæssigt perspektiv gør de grin med danskernes fordomsfulde forståelse af personer af anden etnisk herkomst samtidig med, at de påtager sig disse stigmatiserende fordomme. I udførelsen af satiren anvender de en fikionaliseringsstrategi, hvor de blander virkelighed og fiktion på en sådan måde, at det bliver svært for modtageren at skelne, hvad der er virkeligt, og hvad der er fiktivt, og således skaber de en zone af uafgørlighed. Men hvis modtageren antager, at Adam & Noah anvender fikcionalitet, så skabes et udgangspunkt for en retorisk ressource, hvormed de kan forhandle fordomme om andethed. Dette skyldes også, at fikionaliseringen kan virke ud over værket og dermed påvirke virkeligheden således, at de via en transformativ handling kan skabe en forhandling af fordomme om andethed.

Når fikionaliseringsstrategien har særlige vilkår, så skyldes det, at satireprogrammet Adam & Noah er skabt til og på sociale medier. I forlængelse af at mediebilledet i høj grad har ændret sig, kan der argumenteres for, at de sociale medier er en gunstig platform i forbindelse med fikionalisering. Dette skyldes, at de sociale medier i langt højere grad er blevet interaktive og i den sammenhæng fordrer en aktiv forhandling mellem afsender og modtager. Derudover har mediernes indtog i hverdagen, som en konsekvens af medialiseringen også betydet, at det som tidligere var privat nu i højere grad bliver gjort offentligt. Adam & Noah vælger dog bevidst at sløre private informationer om dem selv, hvilket er med til at fodre den uafgørlighed, som fikionaliseringen frembringer, og i den sammenhæng giver de sociale medier en unik mulighed for at fremstille sig selv på en given måde. På den måde er de sociale medier altså med til at rykke grænserne for, hvad der er muligt i forhold til fx en selvfremsstillingsstrategi, og her bliver det især

tydeligt, hvordan Adam & Noah anvender en ny måde at fortælle på, der grundet en virkelighedsintervention kan være med til at nedbryde tabuer og forhandle fordomme om andethed.

I forlængelse af dette kan der altså argumenteres for, at Adam & Noah anvender en bestemt selvfremstilling, der via en fikcionaliseringsstrategi kan have transformerende virkning i forhold til en forhandling af fordomme om andethed. Igennem performative handlinger bliver det muligt at skabe et opgør med de normative forestillinger, der er skabt i samspillet mellem kultur og natur om fx personer af anden etnisk herkomst, men også andre samfundsgrupper, der afviger fra de gængse normalitetsforestillinger. Igennem en særlig handlekraft har Adam & Noah således mulighed for at konstruere de normative identitetsforestillinger på en ny og anderledes måde ved hjælp af de ”sprækker”, der opstår i den gentagende citering af de fordomme, der fx knytter sig til personer af anden etnisk herkomst. Grundet det senmoderne samfunds aftraditionalisering kan der altså opstå nye muligheder i forhold til at skabe en bestemt subjektspositionering, og via denne position har de mulighed for at skabe et modsvar igennem performative talehandlinger til den hate speech, der opstår i forbindelse med debatten om personer af anden etnisk herkomst.

Sammenfattende viser analyserne at satire, der er skabt til og på sociale medier via en bestemt fikcionaliseringsstrategi kan være med til at transformere og forhandle de fordomme, der hersker om personer af anden etnisk herkomst (men også i andre sammenhænge, som det fx kan ses hos jyden og jyde-man). Det er således min vurdering, at satireprogrammet Adam & Noah kan være et vigtigt led i den debat om andethed, der lige nu flourerer i Danmark. De skaber således ved hjælp af humor, satire og fikcionalisering baggrund for en bestemt performativ identitet, der kan være med til at skabe et mere positivt billede på personer af anden etnisk herkomst, som dermed potentielt kan formindske den racialisering, der ifølge Peter Hervik er blevet en del af det danske samfund.

KILDELISTE

- Andersen, H. C. (u.d.). *Andersens eventyr - samlede eventyr og historier af H.C. Andersen: Den Grimme Ælling*. Hentet fra Andersenstories:
http://www.andersenstories.com/da/andersen_fortaellinger/den_grimme_aelling
- Andersen, J. (24. Februar 2016). *Så er de her: Facebook-knapperne du altid har ventet på*. Hentet fra Ekstra Bladet: <http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/saa-er-de-her-facebook-knapperne-du-altid-har-ventet-paa/5966047>
- Baym, N. K. (2010). *Personal Connections in the Digital Age*. Cambridge: Polity Press.
- Becker-Christensen, C., Appel, V., Katlev, J., Rasmussen, I., & Troelsgaard, T. (2005). *Politikens Nudansk Ordbog*. København K: Politikens Forlagshus A/S.
- Billig, M. (2005). Embarrassment, Humour and the Social Order. I M. Billig, *Laughter and Ridicule - Towards a Social Critique of Humour* (s. 200 - 236). Nottingham: SAGE publications.
- Borup, T. G. & Sufi, A. (2014). *Gade/dansk Ordbog - En håndbog i Ghattodansk*. København: People'sPress.
- Bruun, H. (2011). *Dansk tv-satire, Underholdning med kant*. København: Books on Demand.
- Butler, J. (1997). *Excitable Speech - A politics of the Performative*. New York & London: Routledge.
- Butler, J. (2010 (1990)). *Kønsballade - Feminisme og subversion af identitet*. København: Forlaget THP.
- Carroll, N. (2014). *HUMOUR - A Very Short Introduction*. Oxford: Oxford University Press.
- Christensen, P. N. (1. juni 2015). *Adam & Noah er Danmarks nye Facebook-stjerner*. Hentet fra Euroman: <http://www.euroman.dk/kultur/film/adam-og-noah-er-danmarks-nye-facebook-stjerner/>
- Cristensen, C. L. (2009). Når humoren sætter grænser. I C. Clausen, *Hvor går grænsen? Brudflader i den moderne mediekultur* (s. 65-92). Viborg: Tiderne skifter/forfatterne.
- Critchley, S. (2002). *On humour. Thinking in action*. London.

- Genette, G. (1991). Introduction to paratext. *New Literary History*, Vol. 22, No. 2, *Probings: Art, Criticism, Genre*, 261-271.
- Giddens, A. (1996 (1991)). *Modernitet og selvmodernitet - Selvet og samfundet under sen-moderniteten*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Goffman, E. (1959). *The presentation of self in everyday life*. Edinburgh.
- Gonzalez, M. J. (2015). Finalen: Adam & Noah. *Gaffa*, 82.
- Hall, S. (1997). The Spectacle of the other. I S. Hall, *Representation: Cultural representations and signifying practices* (s. 223-291). Milton Keynes: SAGE Publications.
- Herrik, J. (14. september 2015). *Hva' sker der danskere - Adam & Noah tour de Danmark*. Hentet fra Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=LnGVdm8xTkc>
- Hervik, P. (20. August 2015). *RACE, "RACE", RACIALISERING, RACISME OG NYRACISME*. Hentet fra Peter Hervik.dk: https://www.academia.edu/15032831/Race_race_racialisering_racism_og_nyracisme
- History. (u.d.). *Rosa Parks*. Hentet fra History: <http://www.history.com/topics/black-history/rosa-parks>
- Hjarvard, S. (2005). *Det selskabelige samfund - essays om medier mellem mennesker*. Frederiksberg C: Samfundslitteratur.
- Hjarvard, S. (2008). En sociologisk teori - medialiseringen af kultur og samfund. I S. Hjarvard, *En verden af medier - Medialiseringen af politik, sprog, religion og leg* (s. 13-59). Frederiksberg C: Samfundslitteratur.
- Hjort, A. (15. august 2016). *Oscar er helt hvid igen i år*. Hentet fra Politiken: <http://politiken.dk/kultur/filmogtv/ECE3017577/oscar-er-helt-hvid-igen-i-aar/>
- Inglis, D. & Thorpe, C. (2012). The Symbolic Interactionist Paradigm. I Inglis & Thorpe, *An invitation to Social Theory* (s. 107-129). Cambridge: Polity Press.
- Islamdk. (u.d.). *Profeter og skrifter*. Hentet fra Islamdk: <http://www.islam.dk/profeter-og-skrifter/>

- Jacobsen, L. B. (2012). *Fiktiobiografisme - Fiktionalisering som performativ strategi i dansk film og tv fra 2005 og frem*. Aarhus: Institut for Æstetik og kommunikation - Nordisk sprog og litteratur.
- Jacobsen, L. B., Kjerkegaard, S., Kraglund, R. A., Nielsen, H. S., Reestorff, C. M., & Stage, C. (2013). *Fiktionalitet*. Frederiksberg C. : Samfundslitteratur.
- Jenkins, H. (13. Februar 2009). *If It Doesn't Spread, It's Dead (Part Two): Sticky and Spreadable*. Hentet fra Confessions of an Aca-Fan, the official Weblog of Henry Jenkins: http://henryjenkins.org/2009/02/if_it_doesnt_spread_its_dead_p_1.html
- Jensen, J. L. & Tække J. (2013). *Facebook - Fra socialt medie til metamedie*. København: Samfundslitteratur.
- Jørgensen, J. N. & Quist, P. (2008). *Unge sprog*. København: Hans Reitzels Forlag.
- Kaplan, A. M. & Haenlein M. (2009). Users of the world unite! The Challenges and opportunities of Social Media. *Business Horizons* (2010) 53, s. 59-68.
- Kienitz, A. D. (u.d.). *Vidste du? om syndfloden*. Hentet fra Bibelselskabet: <http://www.bibelselskabet.dk/ombibelen/vidstedu/syndfloden>
- Klogskab, N. (28. Februar 2016). Hentet fra Facebook: <https://www.facebook.com/Noahklogskab/photos/a.1676732025944092.1073741827.1668614223422539/1708706512746643/?type=3&theater>
- Kolstrup, S. (2014). *Medie- og kommunikationsleksikon*. Samfundslitteratur.
- Kragh, H. F. (2005). *Lorteland . De tog gas på danskerne*. Svendborg: Politikens Forlag.
- Lindberg, K. (17. Januar 2013). »Det slører stadig«-producent: Vi bliver misforstået! Hentet fra Berlingske, Kultur: <http://www.b.dk/kultur/det-sloerer-stadig-producent-vi-bliver-misforstaaet>
- Lindhardt, T. (u.d.). *Bibels personer: Adam & Eva*. Hentet fra Bibelselskabet: <http://www.bibelselskabet.dk/ombibelen/indhold/persongalleri/adamogeva>
- Meyrowitz, J. (1985). *No sense of place*. Oxford: Oxford University Press.

- Pilgaard, D. (29. September 2015). *Adam & Noah: »Vi laver satire – er det ikke netop et tegn på integration?«*. Hentet fra Soundvenue: <http://soundvenue.com/film/2015/09/adam-noah-vi-laver-satire-er-det-ikke-netop-et-tegn-paa-integration-164993>
- Planet, A. (2. Februar 2015). *Hvordan er det at være perker*. Hentet fra Youtube: https://www.youtube.com/watch?v=T8V_iPtPsGs
- Rasmussen, A. F. (2006). *Statsminister Anders Fogh Rasmussens nytårstale 2006*. Hentet fra Statsministeriet: http://www.stm.dk/_p_7521.html
- Rena. (10. December 2003). *Khara*. Hentet fra Urban Dictionary: <http://da.urbandictionary.com/define.php?term=khara&defid=388761>
- Schmidt, G. M. (2015). *»Alle de ting, vi siger? Det' kun dansker', der ikke ved det«*. Hentet fra Politiken: <http://politiken.dk/magasinet/feature/premium/ECE2675195/alle-de-ting-vi-siger-det-kun-dansker-der-ikke-ved-det/>
- stadig, D. s. (12. Januar 2013). *Det slører stadig*. Hentet fra Facebook: <https://www.facebook.com/detslorerstadig/?fref=ts>
- stadig, D. s. (14. Januar 2013). *Det slører stadig*. Hentet fra Facebook: <https://www.facebook.com/detslorerstadig/timeline>
- Stage, C. (2015). Bloggen som socialt medie - deltagelse, diskurs og affekt. I P. S. Lauridsen, *Medieanalyse* (s. 266 - 282). Frederiksberg C, Danmark: Samfundslitteratur.
- Stormhøj, C. (1999). Kønnets regerende dronning - en introduktion til køn og krop i Judith Butlers forfatterskab. *Kvinder, Køn og forskning*, s. 53-66.
- Søndergaard, D. M. (2000). *Tegnet på kroppen - Køn: koder og konstruktioner blandt unge voksne i academia*. København: Museum Tusculanums Forlag.
- van Dijck, J. (2013). *The Culture of connectivity - a critical history of social media*. Oxford: Oxford university Press.
- Walsh, R. (2013). *Fiktionalitetens retorik - Narrativ teori og ideen med fiktion*. Frederiksberg C: Samfundslitteratur.
- Wittgenstein, L. (1980). *Culture and Value*. Oxford: Blackwell.

Empirisk materiale

Adam & Noah, (2015). *Adam & Noah - klogskab til danskere*. København: People'sPress.

Adam & Noah, (12. Juli 2015). *Adam & Noah laver klogskab til danskere!* Hentet fra Youtube:
<https://www.youtube.com/watch?v=-gss1RgNIVo>

Adam & Noah, (11. Oktober 2015). *Adam & Noah viser Novoplecto stamstederne*. Hentet fra Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=VRME9jieCnE>

Adam & Noah, (8. Juni 2015). *Adam & Noah: SF | Satire*. Hentet fra Youtube:
<https://www.youtube.com/watch?v=Ompt-WeehvU>

Adam & Noah, (15. April 2015). *Dansker forældre er underlige!* Hentet fra Facebook:
<https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/963825250302631/>

Adam & Noah, (23. Juli 2015). *Danskere om sommeren er grineren! Helt flækket!* Hentet fra Facebook: <https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/1014219555263200/>

Adam & Noah, (14. Maj 2015). *Dyrekort!? slap af keder i jer eller hvad?* Hentet fra Facebook:
<https://www.youtube.com/watch?v=ibiV3vSjbKA>

Adam & Noah, (3. November 2015). *Hallo dansker! Få lige nogle flere børn! Jo flere jo nemmere!* . Hentet fra Facebook:
<https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/1062199423798546/>

Adam & Noah, (13. August 2015). *Hallo danskere tag jer lige sammen!!! I er alt for bløde!!!*
Hentet fra Facebook:
<https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/1024554670896355/>

Adam & Noah, (2. September 2015). *Husk at Lars Løkke også har det hårdt!!! #holdudlars.*
Hentet fra Facebook:
<https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/1034206539931168/>

Adam & Noah, (19. Juni 2015). *Hva sker der for valgresultatet danskere???* Hentet fra Facebook: <https://www.youtube.com/watch?v=9mSfFvcqwms>

Adam & Noah, (15. september 2015). *Klogskab på Fisketorvet - hvordan blir man dansker?*
Hentet fra Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=4RnjGskI4E4>

- Adam & Noah, (19. Juli 2015). *Vi laver klogskab til jer igen! Brevkasse #2*. Hentet fra Youtube:
<https://www.youtube.com/watch?v=Yygi0XEyfr0>
- Adam & Noah, (9. Juli 2015). *Vi ved hvordan man stopper flygtninge med at komme til Danmark!* Hentet fra Facebook:
<https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/1007163342635488/>
- Adam & Noah, (27. Marts 2016). *Adam & Noah - Danser Sådan Her (Musikvideo)*. Hentet fra Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=ttvCP0z1DVE>
- Adam & Noah, (14. April 2016). *Danskere klap jer selv lidt mere på skulderen*. Hentet fra Facebook.
- Adam & Noah, (22. Marts 2016). *Live fra Kolding* . Hentet fra Facebook:
<https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/1141080462577108/>
- Adam & Noah, (29. Januar 2016). *WHAT?!?!? Nok må være nok!!!* Hentet fra Facebook:
<https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/1108977629120725/>
- Adam & Noah, (17. April 2016). *Danskere vs. Bros #2*. Hentet fra Youtube:
<https://www.youtube.com/watch?v=HkIT0M5hZ74>
- Adam & Noah, (16. April 2015) *Tillykke Dronning Margrethe! Vis noget respekt danskere!!!*. Hentet fra Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=90UiYx3a7Qs>
- Nygaard, K. D. (29. September 2015). *TV: 5 minutters lyn-interview - Se Adam & Noah svare på ALT*. Hentet fra Metroexpress: <http://www.mx.dk/underholdning/kendte/story/23107003>
- le Fevré, M. (20. December 2015). *Jyde-man : Bytur?* Hentet fra Youtube:
<https://www.youtube.com/watch?v=sZ9IBprtLcI>
- Hoffe, D. (19. Januar 2015). *Jyden i trafikken*. Hentet fra Youtube:
<https://www.youtube.com/watch?v=XzB3-50Htmo>
- Hoffe, D. (23. September 2015). *Jyden kommer til Nordjylland!!!* Hentet fra Youtube:
<https://www.youtube.com/watch?v=n1QM5Od-tQI>
- Carlson, C. (26. April 2016). *Toms opsang til 'snotvalpe' deles igen og igen: - I ødelægger det for folk som mig*. Hentet fra Tv2/Underholdning: <http://underholdning.tv2.dk/viralt/2016-04-26-toms-opsang-til-snotvalpe-deles-igen-og-igen-i-oedelaegger-det-for-folk-som-mig>

Illustrationsliste

1. Fordeling af oscarnomineringer til oscaruddelingen 2016. Screenshot fra Politiken.
(Hjort, A. 15.01.2016).
<http://politiken.dk/kultur/filmogtv/ECE3017577/oscar-er-helt-hvid-igen-i-aar/>
2. Udsnit fra forsiden af Adam & Noahs bog, *Klogskab til danskere* (Adam & Noah, 2015).
3. Hvad er meningen med livet? Screenshot af *Vi laver klogskab til jer igen! Brevkasse #2* (Adam & Noah, 19.07.2015: 6.52).
4. Hvordan bliver man rigtig dansker? Screenshot af *Klogskab på Fisketorvet - Hvordan blir man dansker?* (Adam & Noah, 15.09.2015: 1.01).
5. Nervøsitet i forbindelse med folketingsvalg 2015. Screenshot af *Hvad sker der for valgresultatet danskere???* (Adam & Noah, 19.06.2015: 0.05).
6. Personlige oplysninger om Adam & Noah. Udsnit af finalesiden i Gaffa, nr. 82.
(Gonzalez, 2015).
7. Logo af Adam & Noah. Screenshot fra *Danskere vs. Bros #2*. (Adam & Noah, 17.04.2016: 0.02).
8. Noah på ferie. Screenshot af Noah Klogskabs facebookside. (Klogskab, 28.02.2016).
9. Er du helt dansk? Screenshot fra *Klogskab på Fisketorvet - Hvordan bliver man rigtig dansker?* (Adam & Noah, 15.09.2015: 4.01).
10. Det slører stadig. Screenshot fra *Intro "Det slører stadig"* (Det slører stadig, 13.01.2013: 0.31)
Youtube:<https://www.youtube.com/watch?v=OGk5i3wpCBM>
11. Samfundsstyrkende rollemodeller. Screenshot fra introen til *Hva' sker der danskere - Adam & Noah tour de Danmark* (Herrik, 14.09.2015: 0.24).
12. Sociale medier i et klassifikationssystem. Model fra Kaplan & Haenleins artikel: *Users of the world unite!* (Kaplan & Haenlein, 2009: 62).
13. Nye reaktionsmuligheder på Facebook. Et screenshot fra video på Ekstrabladet.dk
(Andersen, 2016).
14. Likes. Screenshot af fordelingen af likes til videoen, Danser sådan her.
<https://www.facebook.com/AdamogNoah/videos/1147576048594216/?pnref=story>
15. Facebook-live. Screenshot af videoen, *Live fra Kolding* (Adam & Noah, 22.03.2016: 2.40).

16. Adam Sen. Screenshot fra Adams facebookside.
<https://www.facebook.com/jaaerh/?fref=ts>
17. Noah Klogskab. Screenshot fra Noahs facebookside.
<https://www.facebook.com/Noahklogskab/?fref=ts>
18. Hashtags. Screenshot fra Adam & Noahs Instagramprofil. Screenshot taget med mobiltelefon.
19. HOFFEtv og Mark le Fèvre. Screenshots af komikernes facebooksider.
<https://www.facebook.com/HOFFEtv/?fref=ts>
<https://www.facebook.com/marklefevrekomik/?fref=ts>
20. Brugerdeltagelse. Screenshot af kommentarer på Youtube (Adam & Noah, 27.04.2016).
21. Opråb til Facebook. Screenshot fra Det slører stadig (Det slører stadig, 12.01.2013).
22. Offentlig og Privat karakter. Model fra Stig Hjarvards *Det selskabelige samfund* (Hjarvard, 2005: 28)
23. Fiktionaliseringens tøven. Screenshot fra Facebook (Adam & Noah, 14.04.2016).
24. Et interview med Adam & Noah. Screenshot fra videoen *TV: 5 minutters lyn-interview - Se Adam & Noah svare på ALT* (Nygaard, 29.09.2015).
25. Bordskik. Screenshot fra Adam & Noah viser Novopoleco stamstederne. (Adam & Noah, 11.10.2015).
26. Misforståelser. Screenshot af Facebook-kommentar (Adam & Noah, 13.08.2015).
27. Stop Spritkørsel. Screenshot fra Daniel Hoffes Youtube-kanal, HOFFEtv.
<https://www.youtube.com/user/DANiELOHOFF>

Bilagsmateriale: Transskription af udvalgte videoer

Bilag 1: Danske forældre er underlige!

Uploadet d. 15. april, 2015

Noah: Hvad sker der dansker'?

Adam: Jaaer

Adam: Jaaer

Noah: Du ved

Noah: Vi har lagt mærke tjil en tjing, ikk' os'?

Adam: Jaaer

Noah: Det er helt forskellige ting, vi får

Adam: Jaaer

Adam: Jaaer

Noah: Vi får meget forskellige ting fra vores forældre

Noah: Danske forældre er underlige.

Adam: Jaaer

Adam: Jaaer

Noah: Fordi når danske børn, ikk' os, når de skal vaske op eller sådan noget, så får de 25 kroner, eller sådan noget.

Noah: De kan ikke finde ud af at spare penge. Det er derfor I har fået finanskrisen

Adam: Jaaer

Adam: Jaaer

Noah: Fordi I gi'r jeres penge på andre for noget de bare skal gør'

Noah: de får deres lommepenge

Adam: Jaaer

Adam: Jaaer

Noah: Så et råd fra os tjil danske forældre: "Giv jeres børn en flad"

Noah: eller så siger, deres forældre til dem: "øhm, kom hjem og lige, du skal lige slå græs. Du får 50 kroner"

Adam: Jaaer

Adam: Jaaer

Noah: Færdig!

Noah: Os? Vi får at vide: "Habibi, hvis du ikke slår græs, du får en flad"

Adam: Slå dem!

Adam: Jaaer mand!

Noah: Ja ja, Yallah, fuck af, vi ses

Noah: "Hvis du ikke vasker op, du får en box"

Adam: Ja fuck jer

Bilag 2: Klogskab på Fisketorvet – Hvordan bliver man dansker?

Uploadet d. 15. september 2015

Noah: Filmer du, Bro?

Adam: Jaaer

Noah: Vi er kommet til Fisketorvet for at finde ud af, hvordan det er at være dansker.

Adam: Jaaer

Noah: Hvordan man bliver dansker.

Adam: Jaa

Noah: Hvad er rigtig dansked og sådan noget. Så kom.

Adam: Ja, kom... Du skal gå med os. Bro, han bliver bare stående.

Noah: Du skal med, Bro.

Adam: Jaaer

Noah: Bro, ham der Jacob, han er helt flækket.

Adam: Hvem er Jacob?

Noah: Ham der kameramanden. Ham der bag kameraet, det er Jacob. Bare I ved det.

Adam: Jaaer, Sker der?

Noah: Sker der, Jacob? Sådan en rigtig Danimarki... Lad os lige finde vores første offer.

Adam: Jaaer

Noah: Goddag, må vi spørge jer om noget?

2 piger: Ellers Tak.

Adam: Afviiiist.

Noah: Piger, de er altid sådan der

Adam: jaaer

Noah: Jeg sværger, piger de er sådan: ”eeej, hehe, ellers tjak”. De tror vi lægger an på dem, mand. Slap af

Adam: Jaaer, og så kigger de alligevel’et... Rigtig meget.

Noah: Det rigtig.

Adam: Det er fordi jeg er så lækker.

Noah: Lad os finde nogle drenge, Bro.

Adam: Jaaer.

Noah: Drenge, de er altid fresh.

Adam: Jaaer.

Noah: Eow, Bro. Må jeg spørge dig om noget?

Mand 1: Ja

Noah: Hvordan bliver man rigtig dansker?

Mand 1: Hvordan man bliver rigtig dansker?

Noah: Ja.

Mand: Det ved jeg sgu ikk'. Ved ooog integrere sig i landet.

Adam: Åhh, Tjotjal Kloghed.

Noah: Det er rigtig. Her er der noget guld... Men hvad betyder det? Hvad er en rigtig dansker? Hvad er sådan en normal dansker?

Mand 1: En der er glad for livet og en der kan lide at være her... En der ser positivt på tingene.

Noah: Hvad er sådan en rigtig dansk ret?

Mand 1: En rigtig dansk ret. Det er øhh... Det er sgu frikadeller, brun sovs og kartofler

Adam: Er det den mest danske ret, der findes?

Mand 1: Ja.

Noah: Frikadeller, brun sovs og kartofler. Lav det, så bliver du Danimarki... Hvad er du stolt af som dansker?

Mand 1: Vores land. Og vores øhh... vores jantelov. At vi kan sige hvad det passer os.

Noah: Jantelov og du kan sige hvad det passer dig.

Adam: Den er dansker-lov, er det ikke?

Noah: Ja, men jantelov, det betyder, at du ikke må sige, at du er god til noget.

Mand 1: Jaaer, Fuck janteloven, ikk?

Adam: Jaaer, hehe. Det er rigtig nok.

Noah: For vild tjype ham der.

Adam: jeg er enig.

Noah: Grineren! Stav lige til Rutsjebane.

Mand 1: Rutsjebane.

Noah: Jaa.

Mand 1: R. U. T. C. H. E. B. A. N. E.

Adam: jeg tror det er rigtig nok.

Noah: Det er forkert, bro.

Adam: er det?

Noah: Ellers så har du stavet det forkert, her.

Adam: nej, nej, man kan stave det på to måder.

Noah: er det rigtigt?

Adam: Jaaer... det er rigtig nok.

Noah: Luksus. Knockles.

Adam: Jaaer. Tjak for det. Tak for din klogskab.

Noah: Vi ses bro.

De møder en ny mand, der står sammen med sin kæreste foran Matas.

Noah: Hvordan bliver man sådan rigtig dansk?

Mand 2: Øhh. Spørgsmålstegn

Noah: Hvad sådan... hvad kan man gøre, hvad gør en rigtig dansker?

Mand 2: Spiser svinekød.

Noah: Er der ikke nogen danskere, der ikke spiser svinekød.

Mand 2: Jo, så er det fordi I ikke kan lide det eller de er konverteret til islam

Noah: Okay, hvad er du stolt af? Hvad er den ene ting du er mest stolt af i Danmark?

Mand 2: det må nok være juleaften, men det er der selvfølgelig også i andre lande, jo.

Noah: Ja, men det er også dansk, jo.

Adam: men nogle steder, der holder de det om morgenen... det er rigtigt.

Noah: Den 25.

Mand 2: Ja, det er rigtigt, det er rigtig. Min kæreste hun er katolik, og der gør de det om morgenen, ja.

Noah: Hvad en rigtig dansk ret?

Mand 2: Det må nok være sovs og kartofler og Flæsketeg.

...

Noah: Han er ikke så dansk, det er hans dame, der laver mad. Det er det samme som os. Er det ikke rigtigt?

Mand 2: Jo, det er det nok.

Noah: Helt sikker, Bro. Pas på dig selv.

De møder 2 piger og nu Adam vil gerne stille spørgsmålene.

Adam: Skal jeg være med?

Noah: Bro, vågn op mand.

Adam: Bro, jeg vil stille spørgsmålene.

Noah: Vil du stille spørgsmål?

Adam: jaaer... fordi jeg får aldrig lov... Hvordan bliver man en rigtig dansker?

Piger: Spiser bacon.

Noah: Hvad er det dansker? Det handler kun om at spise grisekød.

Adam: Jaaer. Siger hun det samme?

Piger: Øhh, kartofler og brun sovs.

Noah: Kartofler og brun sovs?

Adam: Med bacon?

Piger: Hehe. Neeej!

Noah: det er sådan en rigtig, er det sådan en rigtig dansker ret? Det er kartofler...

Piger: Og brun sovs.

Noah: Og uden noget kød eller hvad?

Piger: Jo, også med frikadeller.

Noah: Okay.

Adam: I skal nævne en ting som alle danskere er rigtig stole over.

Piger: Den lille havfrue

Adam: Haha, jaaer.

Piger: Hihi.

Adam: Den er ret lille faktisk.

Piger: Ja, det er den faktisk.

Noah: Navnet er perfekt. Den lille havfrue.

Adam: Jaaer.

Noah: Er du helt dansk? (Henvender sig til den ene pige)

Pige: Nej.

Noah: Hvor er du fra?

Pige: Serbien.

Noah: Halv/Halv eller bare sådan helt serber?

Pige: Helt. Hehe.

Noah: Født her.

Pige: Ja.

Noah: Så er du dansker.

Pige: Ja, meh... men dansk baggrund.

Noah: Forvirret tjype.

Piger: R. U. T. C. H. Og så bane.

Adam: jeg tror det er rigtig nok.

Noah: R. U. T. C. H.?

Piger: E. bane.

De møder en ung fyr.

Noah: Bro? Hvad vil det sige og være rigtig dansker?

Mand 3: Hvis man skal være rigtig dansker, så skal man, øhh... opføre sig ordentligt. Fordi det gør vi jo. Vi holder vores regler og sådan noget, hvis du forstår.

Noah. Ja,

Mand 3: ja, lige præcis. Og øhm. Man behøver ikk' sådan rigtig at tro på det samme som en dansker. Man kan fx du kan godt være dansker, men fra et andet land. Bare du kan tale dansk og du kan sproget og du holder reglerne. Så er det jo at være dansk. Altså, du behøver jo heller ikke at spise svin. Det behøver man ikke bare for at være dansker. Det er jo godt vi har det der kultur, du ved.

Noah: Jeg sværger, ham der, han burde tage hende der Inger Støjbergs job.

Adam: Jaaer, ny statsminister.

Noah: Bro, giv mig lige den der. Syg holdning.

Adam: Jaaer. Sådan er der. Knockles.

Noah: Okay, hvad er sådan en rigtig dansker mad?

Mand 3: Det er nok øhh, pølser og frikadeller og flæsketeg og sådan noget. Meget. Så kan man jo så sige, det er jo svin næsten det hele jo ikk? såå...

Noah: Det er jo fint nok. Nævn en ting, der gør dig rigtig stolt af at være dansker.

Mand 3: Det er nok at, øhh, vi har vores demokrati, altså at vi har øhm, altså at vi kan ikke, at vi har sådan krig og sådan noget. For det er jo det der gør at alle andre lande kommer til os også, for at have et godt liv her. Og så, det er jo fint, at det gør det for så får vi noget ny kultur i stedet for det er det samme danske hele tiden ikk? Men jeg synes det i hvert fald at være stolt af vores demokrati, at vi kan finde ud af at opføre os ordentligt overfor hinanden og sådan noget.

Noah: Sygt nok. Han er syg nok ham der.

Adam: Jaaer. Du er alt for klog til os.

Noah: Stav til Rutsjebane.

Mand 3: Det kan jeg sgu da ikke mand.

Noah: HEHEHE. Prøv, Bro.

Mand 3: Okay. R. U. S. J. E. B. A. N. E. Tror jeg.

Noah: Okay, sådan cirka. Cirka. Tak for det Bro.

Adam: Jaaer. Tak for din tid, Bro.

Noah: Spred din klogskab.

Adam: Jaaer.

Noah: Vi ses... Han kunne ikk' stave tjil det.

Adam: Men han var ornlig klog, Bro.

Noah: Bro, det er faktisk måske det forkerte sted, vi er taget hen, hvis vi vil snakke med danskere.

De møder 2 drenge af anden etnisk herkomst

Noah: Hvad vil det sige, at være rigtig dansk?

2 drenge: Det ved jeg ikke, sådan noget øhh, noget persillesovs.

Noah: Persillesovs? He.

Adam: Persillesovs! Den er god.

2 drenge: Det er noget med noget flæsketeg.

Noah: Når man æder flæsketeg, så er man dansk?

2 drenge: Hi. Jaaer

Noah: Okay, og det er sådan en rigtig dansker mad?

2 drenge: Ja! Sådan: "persillesovs, brune kartofler og så lidt flæsketeg"

Adam: Det er en dansker ting?

2 drenge: Ja! Det er dansk.

Adam: Nice.

Noah: Sygt nok.

De møder nu 2 teenagere af anden etnisk herkomst

Noah: Vend jer lige, så ham der, han kan se jer. Stil jer lige sådan der. Interview. Hvad vil det sige at være dansk, hvordan bliver man rigtig dansk?

2 drenge: Øhh, når du er dansk statsborger.

Noah: Dansk statsborger. Ornlige øhh, hvad hedder det... Advokat-tjype. Kun papir. Hvad med dig?

2 drenge: Være i det danske samfund. Opføre sig som en dansker. Sådan være... Det er deres regler jo. Vi bor i Danmark.

Noah: Så bo i Danmark og bare følge danske regler.

2 drenge: Præcis.

Noah: sygt nok! Hvad er sån' rigtig dansker mad?

2 drenge: Salat, sådan noget kartoffel

Noah: det rigtig' nok kartjofler. Det rigtig nok... Hvad med dig?

2 drenge: Hvad?

Noah: Hvad er sådan rigtig dansker mad?

2 drenge: Nåå rigtig... Øhh Chili con carne

Noah: Bro, det er spansk.

2 drenge: Nej, det er det samme.

Noah: Det er faktisk rigtig, fordi tarteletter og sådan noget, det er heller ikke dansk.

Adam: Neej.

Noah: Der er ikke noget af det, der er dansk. Persillesovs det er heller ikke dansk. Chili con carne. Carne, det betyder kød på spansk. Så det betyder... Hvad hedder det? Bro, hvad hedder det?

Hvad er I rigtig stolte af ved at være dansker?

2 drenge: ØHHH! ... Fisketorvet.

Noah: Fisketorvet. Hehe. Bro, giv mig lige highfive på den der!

Vi har faktisk fået meget klogskab. Danskere er kloge nok.

Adam: Jaaer.

Noah: Hvad sker der?

Adam: Jaaer! I ser også kloge ud.

De finder en ung dansk mand og interviewer så ham.

Noah: Lad os finde en dansker. Hallo, ham der, han er dansker. Bro? Er du dansker?

Mand 4: Ja

Noah: Se jeg sagde tjil dig, at han var dansker. Du kan sgu da se det... Okay Bro, jeg har et spørgsmål tjil dig. Hvordan bliver man sådan rigtig dansk?

Mand 4: Spiser en masse svinekød.

Adam & Noah: Åhh, det siger de alle sammen.

Noah: Spise en masse svinekød. Spiser du meget svinekød?

Mand 4: Masser.

Noah: Smager det luksus?

Mand 4: Sindssygt!

Noah: Er det ikke så noget... Bare ligesom oksekød bare fedtet?

Mand 4: Har du aldrig smagt det eller hvad?

Noah: Nææ.

Mand 4: Det er sindssygt.

Noah: Er det rigtig?

Mand 4: Du er gået glip af noget.

Noah: Jeg går glip af noget... Nå, okay. Så en anden tjing. Hvad er sådan rigtig dansker ret?

Mand 4: Stegt flæsk med persillesovs.

Noah: Stegt flæsk med persillesovs. Du ved godt, det er fransk ikk' os'?

Mand 4: Det er dansk nationalret.

Noah: Ja, men det er en fransk ret.

Mand 4: Nej.

Adam: Det er rigtigt.

Noah: Tarteletter er også fransk.

Mand 4: Nej, det er ej. Hihi.

Noah: Bro, det er fransk ord: "tartelet - lille tærte".

Mand 4: Okay, tartelet måske, men ikke stegt flæsk med persillesovs.

Noah: 100 %. Google! Så Google det. Okay. Og hvis du har tabt, så giver du en biograftur.

Mand 4: Okay, det kan vi godt aftale.

Noah: Okay, en anden tjing. Hvad er den sådan... Nævn en tjing, der gør dig rigtig stolt af at være dansker.

Mand 4: Det er alle vores svin. HE!

Noah: Svin! Alle jeres svin... Hvor er du fra?

Mand 4: Valby

Noah: Åhh... Hold ud. 2500. Det er rigtig. Jeg kan huske dem alle sammen.

Noah: Hvor er i henne danskere. Hvor er i henne? Vi vil gerne snakke med sådan en gammel dansker, men jeg tror de bliver bange.

De finder en ung kvinde ved navn Christina.

Pige 1: Jeg tror det, det vil sige at være dansk for mig, det er at man går op i det danske samfund. Og man vælger at integrere sig. Øhm, så er det egentlig lige meget hvor man er fra.

Noah: Hvad er sådan en tjing, som er du er stolt af som dansker? som du tror alle danskere er stolte af?

Pige 1: Det er vores sundhedssystem.

Noah: Sundhedssystemet. At hvis man bliver syg, så tager man bare på sygehuset?

Pige 1: Ja.

Noah: Luksus. Hvad er sådan. Okay, okay. Hvad er sådan en rigtig dansker mad?

Pige 1: Det er nok flæsk stegt. Nææ, Stegt flæsk. Ahh.

Noah: ble blu bea bue

Pige 1: Stegt flæsk med persillesovs

Noah: Stegt flæsk med persillesovs. Okay.

Pige 1: Det var det jeg fik hos min farmor...

Noah: Okay, når vi spørger folk, hvordan man bliver dansk, så siger de alle sammen: ”spis svinekød”.

Pige 1: Det... Nej, det sys jeg overhovedet ikke.

Noah: Nej.

Pige 1: ... at, det skal gå op i det, fordi man spiser alle sammen forskelligt. Jeg spiser ikke svinekød. Men det er ikke fordi, at jeg er muslim.

Noah: Whaaat? Hun spiser ikke svinekød! Som vi siger, der er nogle danskere der ikke spiser svinekød.

Pige 1: Ja, det gør jeg ikke.

Noah: Luksus. Hvad hedder du?

Pige 1: Christina.

Noah: Christina. Tjak for din øhh tid.

Adam: Jaaer Tak.

Noah: Vi ses.

Pige: Ja, selv tak.

Noah: Hun kunne slet ikke hende der. Hun kunne slet ikke finde ud af at være street. Det blev akavet, da hun skulle lave knockle.

Adam: Jaaer

De møder en høj mand med et stort skæg.

Noah: Åhh, Viking.

Adam: Jaaer.

Noah: Slap af, må jeg ikke røre dit skæg?

Mand 5: Må jeg røre dit?

Noah: Ja, selvfølgelig.

Adam: Han har luksus-skæg.

Noah: Åhh, det er sådan man bonder.
Forstår du?

Adam: Jaaer.

Noah: Bro, må jeg stille dig et hurtigt
spørgsmål?

Mand 5: Ja, selvfølgelig.

Noah: Hvordan bliver man rigtig dansker?

Mand 5: Hvordan man bliver rigtig
dansker?

Noah: Ja, sådan der ligesom dig du ved,
sådan blå øjne. Vikinge-tjype.

Mand 5: Åhh, det ved jeg godt nok ikke.
Jeg ved ikke hvad det vil sige... Respektere
folkefærdet. Alt muligt. Øhm... Rigtig
dansker... Det kan jeg sgu ikke svare på.
Hvad vil du sige, at være rigtig dansker?

Noah: Mig? Jamen jeg er bange for, hvis jeg
siger det, så ved alle det jo, så er der ikke
problemer mere, så har vi ikke mere at
snakke om.

Adam: For meget klogskab på en gang.

Noah: Det er det. Nej, okay. Hvad er sådan
rigtig dansker-mad?

Mand 5: Rigtig dansker-mad. Åhh. Stegt
flæsk med persillesovs er nok en meget god
øhh. Et godt bud på den vil jeg sige.

Noah: Okay, okay. Hvad er en tjing, som du
tror alle danskere er stolte af?

Mand 5: Jamen så vil jeg nok sige dengang
vi hjalp jøderne over øhh til Sverige fra
Gilleleje havn. Kommer selv fra Gilleleje af.
Det sys jeg har været lidt stort. At vi hjalp
jøderne med at flygte til Sverige dengang i
anden verdenskrigen. Det er en ting at være
stolt af.

Noah: Uden tvivl. Sygt nok!

Adam: Jeg er enig.

Noah: Jamen, Bro. Knockles. Ikke så hårdt,
for du er ornlig stor viking.

Adam: Jaaer.

Mand 5: God dag.

Noah: Vi ses, Bro... Er du gal? Så du hvor
stor ham der? Hitler ville elske ham der.

Adam: Jaaer

De møder 2 danske piger.

Noah: Hvad vil det sige at være rigtig
dansk? Hvordan bliver man sådan dansk?

2 piger: Øhh. Vel ved at man bor i Danmark.

Adam: Der skal ikke så meget til.

Noah: Færdig! Det er det klogeste svar jeg har hørt... Okay, hvad er sådan en rigtig dansker-mad?

2 piger: Kartoffler. Ja, kartofler og brun sovs.

Noah: Hvad med noget. Hvad for noget kød?

2 piger: Det ved jeg ikke. Måske flæskesteg. Ja, gris, tror jeg.

Noah: Så svinekød og kartjofler og brun sovs og sådan noget?

2 piger: Ja, det er sådan ja.

Noah: Okay, hvad er en tjing i Danmark, som i er rigtig stolte af, som sådan alle danskere er stolte af?

2 piger: He. Det ved jeg ikke. Jeg aner det ikke.

Noah: Paradise Hotel?

2 piger: Øhh, Dét tror jeg ikk'.

Noah: Det tror jeg heller ikke.

2 piger: Men øhm, jeg ved det ikk'.

Noah: Hvad sker der Bros?

Adam: Åhh, du bliver anholdt.

Noah: Øhh... tjilladelse.

Adam: Vi laver folkeskole-opgave.

Noah: Øhh. Vi går bare rundt og snakker jo. Ja, vi har fået tilladelse.

Center-vagt: Har I den med så vi kan se den?

Noah: Øhh, den ligger nede i bilen.

Center-vagt: Prøv lige at gå ned at hent den.

Noah: Okay, Øhh Bro. Vi er nødt tjil at stoppe for de der dansker', de er racister åbenbart og vi må ikke filme herinde.

Centervagt: Jeg er selv udlænding.

Noah: Så film ham, film ham lige Bro. He he... Okay, piger vi er nødt tjil at stoppe for de laver Haragat på os og sådan noget. Men øhh knockles.

Adam: Ja, tak for jeres tid.

De er på vej ud af Fisketorvet

Noah: Prøv hør dansker. Vi kommer til bunds i det der, hvordan man bliver dansker. Fordi vi skal tjil at finde ud af det.

Adan: Ja, mand.

Noah: Ja. Og folk har mange forskellige svar og sådan noget, vi skal nok komme til

bunds. Vi laver detektivarbejde og sådan noget. Klogskab til dansker'!

Adam: Jaaer.

Noah: Yallah, fuck af vi ses.

Adam: Jaaer.

Noah: Nu skal du komme.

Adam: Ja, ja. Jeg kommer. Hvor skal jeg gå hen?

Noah: Vi skal derover.

Adam: Den her vej?

Noah: Jeg ved ikke hvor vi skal hen.

Bilag 3: Adam & Noah SF Satire

Uploadet d. 8. juni 2015

Noah: Åhh, hvad sker der dansker’

Adam: Jaaer.

Noah: Hvad sker der for SF?

Adam: Ja, mand.

Noah: Socialistisk Folkeparti.

Adam: Jaaer, scalistisk (udtaler forkert).

Noah: Ja, hvad laver de? De lige nu... de kører kampagne med Dansk Folkeparti.

Adam: Ja, mand.

Noah: Hvad er det for noget?

Adam: Ja, hvad er det for noget?

Noah: Det er sgu da fjenden. Det er den helt anden side af skalaen jo.

Adam: Jaaer, I er helt forkerte.

Noah: Er det ikke øhh, den ene blok og den anden blok. Prøv og hør her. Der hvor vi kommer fra, hvis du er fra den ene blok og den anden blok, du snakker ikke med hinanden.

Adam: Neej.

Noah: Hvis... og hvis det går helt galt, wallah, de laver krig mod hinanden.

Adam: Ja, mand

Noah: Og så her i Danmark, der er det sådan noget: ”Åhh, vi har samarbejde, fordi det er godt for integration og jeg ved ikke hvad”

Adam: Ja.

Noah: Er I helt flækket eller hvad?

Noget larmer (modtageren kan ikke se hvad det er).

Noah: Bro? Vi laver video, Bro! Er du flækket?

Adam: Jaa.

Noah: Vi gider ikke lave mere, mand.

Adam: Neej.

Noah: SF tjug jer sammen.

Adam: Jaa.

Noah: Yallah, Fuck af vi ses

Bilag 4: Hvad sker der for valgresultatet danskere??

Uploadet d. 19 juni.2015

Noah: Hva' sker der dansker'?

Adam: Jaaer.

Noah: Hva' der galt?

Noah: Vi troede godt I kunne lide os, og sådan noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Og så sker det der valg.

Adam: Jaaer.

Noah: Det sgu' da underligt.

Adam: Jaaer.

Noah: Det er andet største parti... Og hvordan kan det være, at det er det 3. største parti, at det er dem der bliver statsminister.

Adam: Jaaer.

Noah: Det er sgu da underligt, det burde da være det største parti.

Adam: Jaaer, mand.

Noah: Og... åååårh ved du hva', jeg har lige tjænkt på en ting.

Adam: Hvad?

Noah: Prøv at hør her Bro, det skal nok gå det hele Danmark, bare rolig det skal nok gå over, for der hvor vi kommer fra,

Adam: Jaaer

Noah: Der hva' det hedder en eller anden tosse han kommer til magten.

Adam: Jaaer.

Noah: Såh, ved du, så kommer amerikanerne og fjerner ham.

Adam: Hihi, Jaaer.

Noah: De siger han er en tosse, så kommer de bare og fjerner ham.

Adam: Jaaer, det er rigtigt nok.

Noah: Så... så lige om lidt så kommer amerikanerne sikkert og... og fjerner dem nu.

Adam: Jaaer.

Noah: Så skal det nok blive godt.

Adam: Jaaer.

Noah: Okaaay slap af, vi kan bare gå ud på gaden, det liiige meget.

Adam: Jaaer.

Noah: Okay, Yallah, fuck af, vi ses

Bilag 5: Adam & Noah - Danser Sådan Her (Musikvideo)

Uploadet d. 27. marts 2016

Noah: Åhh, hvad sker der dansker'?

Adam: Jaaer!

Noah: Hør, vi har tænkt på en ting.

Adam: Jaaer!

Noah: Hvorfor er det hver gang vi kommer gående forbi og sån' der, vi kommer til at gå tæt på jer, så blir' i bange.

Adam: Jaaer!

Noah: Prøv, vi gør ikk' noget dansker'.

Adam: Neej.

Noah: Det ikk' fordi vi vil stjæle noget fra jer, det bar' fordi, at der hvor vi kommer fra, der kan vi godt li' at vær' meget tætte på hinanden, sådan der.

Adam: Jaaer

Noah: Det' kærlighed! (Du ved det!) Jeg ved det godt dansker, du syns' at jeg ser farlig ud, du' vil ikk' hils' til en fest, og du går bar' ligeud. Tror du jeg sælger det hvide, eller sån' noget? (HA!) Fordi jeg er brun og på toilettet, måske skal jeg bar' skide, eller sån' noget? Ad, din ven han kysser dig på kinden, jeg så det lige! Det da bar' en bro der hilser. Det' da stadig underligt. (HA! Underlig' underlig') Du sys' at vær' tæt med en bro' er underlig. (Typisk danskere) Vi er tætte på hinanden, ligesom dansker' når de fulde. Vi drikker af samme flaske. Vi spiser af samme rulle. Jeg skylder aldrig noget, mine drenge, de har mig. Det bar' go' karma, og dele sin shawarma. Så vi' hele tiden tæt, som om at det en folkedans (Halla Halla) Og det okay dansker, at du ikk' har rytmesans. Og i behøver ikk' at ringe, eller spørg', nej i kommer bar'. For i ved, det sån' vi gør det, der hvor vi kommer fra. Tyrkere de danser sådan her (nasilsin lan). Tyrkere de danser sådan her (siktiir). Somaliere de danser sådan her (whodiakarla). Somaliere de danser sådan her (Maka'aar). Pakistanere de danser sådan her (Gialé). Pakistanere

de danser sådan her (dik dak). Danskere danser sådan her (Rød grød med fløde). Danskere danser sådan her (Sovs og kartofler).

Adam: Jeg halter ned af gulvet mens jeg kokser, bokser på mit højre ben som en mellemøst hustler. Nu har jeg ikk' sovet i et helt år, så hvis jeg danser skævt, håber jeg du forstår. (jaaer). Træder dig på foden lige mit i din byld. Er det for sent nu at sige Undskyld? Hvorfor er du bange? Jeg er ikk' farlig, ligesom bjørnen der sover er jeg varlig. Men ikk' fra et eventyr, den ægte vare. Bare en lille dreng, der får tjæsk af sin far, lytter til min mor og laver mine pligter, råber "Fuck det hele" når systemet svigter. Klar start, parat. Gør det med glans. Klar til at vise hele verden min dans. Ikk' bange for at twerk', har en syg göt, når jeg bakker ned af gulvet er det tid til at flyt'.

Noah: Iranere de danser sådan her (Tjigo migo nii). Iranere de danser sådan her (xhubiii). Russere de danser sådan her (Kalaschnikov). Russere de danser sådan her (Nastrovje). Arabere de danser sådan her (Habib albe). Arabere de danser sådan her (Natalla horn). Danskere de danser sådan her (Røde pølser). Danskere de danser sådan her (Og frikadeller).

Noah: Vi ikk' gode til afstand.

Adam: Neej.

Noah: I vores hjemland

Adam: Neej.

Noah: Er det ingen der ikke kan,

Adam: Neej

Noah: lide at være tæt på hinanden.

Adam: Neej

Noah: Åhh, vi ikk' gode til afstand

Adam: Neej.

Noah: I vores hjemland.

Adam: Neej

Noah: Er der ingen der ikke kan,

Adam: Neej

Noah: lide at være tætte på hinanden.

Adam: Neej.

Noah: Tyrkere de danser sådan her (nasilsin lan). Tyrkere de danser sådan her (siktiir). Somaliere de danser sådan her (whodiakarla). Somaliere de danser sådan her (Maka'aar). Pakistanere de danser sådan her (Gialé). Pakistanere de danser sådan her (dik dak). Iranere de danser sådan her (Tjigo migo nii). Iranere de danser sådan her (xhubiii). Russere de danser sådan her (Kalaschnikov). Russere de danser sådan her (Na strovje). Arabere de danser sådan her (Habib albe). Arabere de danser sådan her (Natalla horn). Jamaicanere de danser sådan her (Bombaclat). Jamaicanere de danser sådan her (Batman). Danskere danser sådan her (Rød grød med fløde). Danskerne de danser sådan her.

Stemme i baggrunden: Ja, og hvis du ikke kan lide lugten i bageriet så må du gå et andet sted hen, din sortsmusker.

Bilag 6: Vi ved hvordan man stopper flygtning med at komme til Danmark!

Uploadet d. 9. juli 2015

Noah: Ååååh, hva' sker der danskere?

Adam: Jaaer, mand.

Noah: Åh, vi har tænkt på en ting

Adam: Jaaer.

Noah: Vi har lige set hende der Pia
Kjærgårds datter inde til det der Krashnik-
interview, hende der Inger Støjberg.

Adam: Jaer, Inger Støjberg.

Noah: Hun har det ordentligt stramt over
flygtninge, hende der.

Adam: Jaaer.

Noah: Og hun siger, hun de skal lade være
med at give dem para og sådan noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Det er en helt forkert vinkel, du tager
det fra.

Adam: Jaaer, mand.

Noah: Vi har en ide til dig, hvis ikke du vil
have flygtninge til at komme til Danmark.

Adam: Jaaer.

Noah: Og ved du hva' du skal gøre... Bare
send dem vejrudsigten for den her uge.

Adam: Hihi, Jaaer mand.

Noah: Det' helt flækket og regner!

Adam: Jaaer.

Noah: Det regner sådan en troperegn og
sådan noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Jeg sværger folk kigger og tænker

Adam: Jaaer og så stopper det ikk'

Noah: Er du gal, det kan godt være de giver
mig en million, men jeg gider ikke det der
khara der, Mand.

Adam: Neej.

Noah: Inger Støjberg ta' dig lige sammen
og læs lidt på dine lektier og sådan noget.

Adam: Jaaer ta' dig sammen.

Noah: Yallah, Fuck af vi ses.

Adam: Jaaer.

Bilag 7: Hallo dansker! Få lige nogle flere børn! Jo flere jo nemmere!

Uploadet d. 3. november 2015

Noah: Åhh hva' sker der dansker'?

Adam: Jaaer.

Noah: Prøv at hør her, vi har tjænkt på en tjing.

Adam: Jaaer.

Noah: Vi har lige set den der video der, den der kampagne, hvor man siger, at danskere skal have flere børn, fordi at, fordi man ikke får nok børn sådan der.

Adam: Neej.

Noah: Det er go' grineren, vi ka' ikke forholde os tjil det.

Adam: Neej

Noah: Prøv at hør! Der hvor vi kommer fra, vi får man ornlige mange børn.

Adam: Jaaer.

Noah: Og det er ikke bare for sjov.

Adam: Neej.

Noah: Der er en praktisk grund til det.

Adam: Ja, ja.

Noah: For jo flere børn jo nemmere.

Adam: Jaaer.

Noah: For eksempel hvis du har, den når dit første barn er 8 år gammel.

Adam: Jaaer.

Noah: Så passer han de næste 6 søskende.

Adam: Åååh gratis babysittere.

Noah: ja ja, Bro 100 %.

Adam: Nice.

Noah: Når de bliver sådan der 13-14, så begynder de at tjene paras, så tager DU dem.

Adam: åh oh Businessman.

Noah: Jaa jaa, så bliver det dine penge.

Adam: Jaaer.

Noah: Og for eksempel... når, når, når du bliver gammel, du ved så skal ikke du på det der børnehjem eller hva' det hedder.

Adam: Plejehjem

Noah: Plejehjem... det er det samme, Bro.

Adam: Jaaer.

Noah: Så skal du ikke på plejehjem.

Adam: Neej.

Noah: Så er det dem der sørger for dig. Du skal ikke støvsuge eller lave mad eller sådan der.

Adam: Jaaer.

Noah: Så har du 20 børn, der kan komme og gøre det for dig.

Noah: Du tog dig af dem de første 18 år.

Adam: Jaaer.

Noah: De tager sig af dig dine sidste 18 år.

Adam: Jaaer.

Noah: Det er sådan det er.

Adam: Jaaer.

Noah: Så danskere, et råd fra os til jer: ”bliv ligesom os”.

Adam: Jaaer.

Noah: Yallah, Fuck af, vi ses.

Adam: Jaaer.

Bilag 8: Adam & Noah viser Novopleco stamstederne

Uploadet d. 11. oktober 2015

Noah: Hvor fanden er de henne de der, Bro?

Adam: Jeg ved det ikke.

Noah: Jeg ved det heller ikke.

Adam: De skulle være her nu.

Noah: Vi skal mødes med de der, hvad hedder de, Novopleco.

Adam: Jaaer.

Noah: Vi skal sådan der. De skal vide hvordan det er at være Adam & Noah. En dag med os.

Adam: Jaaer.

Noah: Hvad vi spiser, hvad vi laver når vi hænger ud sådan der.

Adam: Ja ja.

Noah: Såå, så vi tjager op til dem bagefter, sådan der.

Adam: Jaaer.

Noah: Det bliver god griner, tror jeg.

Adam: Ja, mand.

Noah: De bor i sådan der Helsingør eller sådan noget.

Adam: Hvad er det?

Noah: En eller anden dansker by, den der oppe nord på eller sådan noget.

Adam: Det' Jylland.

Noah: Nej, Bro. Det er Nordsjælland. Det er der du ved, de rige danskere bor.

Novopleco: Hey drenge.

Noah: Åhh. Hvad sker der Bros.

Novopleco: Kæft, vi har glædet, vi har glædet os til i dag, mand.

Noah: I lige måde Bro. Hvad laver du?

Novopleco: Ja ja ja.

Noah: Hvad sker der?

Adam: Vi har sagt Hej.

Novopleco: Nå, ja ja... Hvad for noget mad skal vi spise?

Noah: Vi skal spise mellemøst mad, Bro.

Novopleco: Østrigsk?

Noah: Mellemøstlig, Bro.

Novopleco: Nej, Østrigsk.

Noah: Mellemøstlig.

Adam: Mellemøst, ikke noget Østrig.

Noah: Bro. Prøv hør, vi laver ikke mad.

Novopleco: Skal vi ikke LAVE mellemøst mad?

Noah: Vi kan ikke finde ud af at lave mad Bros, det er vores mor, der laver mad. Ja ja. Vi skal bare derind at spise. Inde på, hvad hedder det Kebabish. Det' luksus.

Novopleco: Det skal vi også.

Noah: Så kom, mand.

Adam: Jaaer.

Noah: Flyt dig, Bro (til kameramand). Hvorfor holder du mig som om jeg er din dame Bro.

Adam: Jaaer.

Noah: Er du gal, du er høj dig. Ornlige viking. Har du ikke lagt mærke tjil, Bro. Danskere de har ikk' skæg, men de' høje.

Adam: Det rigtig nok mand, I sygt høje.

Noah: Os. Vi er ikke høje, men vi er store og vi har skæg. Og sådan noget.

Adam: I har meget lyst hår.

Noah: Maskulin og sådan der... Så er det herinde, Bros. Prøv og tjek. Flammer og chili. Det bliver luksus. Sker der? (til manden bag disken)

Adam: Sker der Bro. (Til manden bag disken).

Novopleco: Bro, Går det godt? Fedt vi kunne komme.

Noah: Sker der, Bro? Går det godt?

Mand: Ja, hvad med dig?

Noah: Stille og roligt.

Novopleco: Hej.

Noah: Fordi vi filmer, så prøver han at være sådan en rigtig sød dreng.

Adam: Tjotal show off.

Noah: Ja ja.

Novopleco: En durum uden tomater og øhh ost og øhh agurker...

Stor Shawarma, uden salat og tomater.

Mand: heller ikke noget kød?

Novopleco: Ikke så meget.

Noah: Bro, glemt det der. Lav, hvad hedder det... 4 durum med mix og hummus.

Adam: Jaaer.

Noah: Bare Fuld. Normal... Så Bros.

Adam: Jaaer.

Noah: Værsgo'. Chili... Prøv og spis. Ej, du skal ikke spise det, Bro, jeg laver sjov. Vi skal bare have chili tjil maden.

Novopleco: Det ligner sådan en, hvad hedder det sådan en øhh, Hvad hedder det egentligt?

Adam & Noah: Chili?

Novopleco: Ja, chili.

Noah: Hvad skulle det ellers hedde, Bro.

Novopleco: Det ligner sådan noget gryde.
Den stærke gryde.

Noah: Det er edderma'me stærk gryde, det der Bro.

Adam: Jaaer.

Novopleco: Når min far laver stærk mad, så siger han: "det er den stærke gryde".

Noah: Min far laver endnu stærkere mad.

Adam: Prøv og hør. Min far han siger det ikk.

Noah: Nej, du får bare et chok. Du tager den i munden, så er du sådan (laver mærkelig lyd).

Novopleco: Kebab med lidt kød.

Noah: Bare giv ham.

Adam: Han er bare besværlig.

Novopleco: Jeg tror, de har taget salat i min.

Noah: Bro, du har fået den, som vi spiser den.

Adam: Bare spis salat Bro, der sker ikke noget ved det.

Noah: Siger du ikk' du vil have mellemøstlig mad? Det er mellemøstlig mad.

Adam: Det er ikke farligt.

Noah: De fleste danskere, Bro. De spiser den ikke med hummus. Det smager meget bedre med hummus.

Adam: I skal komme med et åbent sind, du ved.

Noah: Kan I se hans? Har han åbnet den? Neej. Man venter Bros.

Adam: Ja ja.

Noah: Sådan der vi er ude at spise sammen. Vi er ikke sådan der flere individualister eller sådan noget.

Adam: Neej. Vi har bordskik.

Noah: Sådan. Værsgo.

Novopleco: Så må vi godt eller hvad?

Noah: Ja... Åhh (tjeneren kommer)

Novopleco: Creme Brulé.

Tjener: Det er Mango-lassi, min ven.

Adam: Tusind Tak, Bro.

Noah: Bro, det er hver gang vi kommer her, vi får sådan en syg behandling.

Adam: Ja ja. Tak.

Novopleco: Hvad er det her Mango-noget?

Adam: Lassi.

Noah: Det er sådan en, hvad hedder det, Mango-lassi. Det er sådan en pakistansk drik.

Adam: Jaaer.

Noah: Prøv og smag det.

Adam: Det smager fråderen.

Noah: Prøv og smag det. Det smager lidt ligesom milkshake eller sådan noget. Hvad laver du Bro? Er du gal, danskere, de er underlige.

Adam: Det er til at drik.

Noah: Bro, åben lige din shawarma ordentligt.

Adam: Bro, det er bare til at drikke, man skal ikke stikke den ned i.

Noah: De kan ikke finde ud af det dem der.

Adam: Nej, nej. De er helt flækkede.

Noah: Vi har helt glemt. Kom. Kom, Bro. Kom med din shawarma. Læg den lige op sådan der, så det ikke falder. Sådan. Ej, hvad laver du dig, du skal også have chili. Put chili. Put en hel ske sådan der på.

Novopleco: Nej nej nej.

Noah: Hallo, bro. Tag sådan der. Lad være at være sådan en kylling.

Novopleco: Men jeg tænker varme lande, når I spiser chili. Hvorfor spiser I ikke isterninger eller sådan noget? Man bliver jo meget varmere.

Noah: Fordi chili, det er sundt for din krop, Bro.

Adam: Jaaer.

Noah: Det sætter forbrænding op og sådan noget. Spis det, Yallah. Ordentlig chili.

Adam: Man bliver ordentlig Hot du ved.

Novopleco: Kom du tag nu chilien. Jeg tog også det meste af det. Nej, du gjorde ej.

Noah: Spis det, Bro.

Adam: Er du okay Bro?

Novopleco: ÅHHH. (Spytter ud).

Noah: Ad, hvor er du ulækker, dig. AD.

Adam: Bro, er det for stærkt?

Novopleco: JA.

Noah: Hvorfor spytter du sådan der. Er du gal, du er ulækker.

Novopleco: Det skal ud af kroppen jo.

Noah: Bare spis den som den er.

Novopleco: Jeg skal lige ringe til min far.

Noah: Er du gal ham der ornlige svans.

Adam: Bro, han ser lidt underlig ud.

Noah: Han er helt flækket. Han er helt rød Bro... Sådan, der. Det var det han fik, da han flippede helt ud. Og begyndte og vakle rundt som Bambi på glat is eller sådan noget.

Novopleco: Jeg må jo ikke spise chili jo. Det der jeg har med maven.

Noah: Sådan Bros.

Novopleco: Det var lækkert.

Noah: Hey, pas på du har lige spist, hvad hedder det, hvad laver du? De kan ikke finde ud af det Bro.

Novopleco: Skal vi skride?

Noah: Kom Bros... Hallo, hvad laver i mand. Tag lige jeres ting.

Novopleco: Skal vi tage ting med?

Adam & Noah: Ja ja.

Adam: Vis noget respekt.

Noah: Ja ja. Tror du han arbejder for dig eller hvad?... Luksus...

Adam: Jaaer.

Novopleco: Hva så drenge, hvad skal vi nu?

Noah: Normalt, prøver jeg sådan der, okay, vent. Jeg har det.

Novopleco: Hvad laver man efter, man har spist mad?

Noah: Man drikker thje.

Adam: Jaaer.

Noah: 100 % ikk' os', Bro? Vi drikker noget the.

Novopleco: Ja, vi elsker the. Ja ja. Sådan noget engelsk noget. The det er fedt.

Noah: Ikke engelsk the Bro. Det er Achmed-the.

Novopleco: Acna-the?

Noah: Achmed. Achmed Bro. Achmed-the.

Adam: Ha. Acna-the.

Noah: De er helt flækket dem der. Kom Bros. I snakker for meget.

Novopleco: Naahnis.

Noah: Det er Nanis, bro. Danskere de skal altid sige sådan noget og overdrive det sådan der: "Naaahnis". Det er Nanis. Nå, men det er herinde vi hænger ud.

Novopleco: Ja.

Noah: Kom Bros. Afsti afsted. Værsgo. Gæster først... Tag den der Bro. Sådan. Kig Bro.

Adam: Ja, kig. Vi kender menukortet.

Novopleco: Hvad kan man få herinde?

Noah: Det der står der.

Novopleco: Anton man kan få en Oreo-milkshake. Ja. Skal vi ikke tage sådan en?

Noah: Bros.

Adam: Nej.

Noah: Prøv og hør her. Vi er kommet her ikk' også. Du ved Caffè Latte, Caffè Latte Double, Espresso. Bla bla bla bla. Se her. Vi kan tage sådan en Mynte-the.

Adam: Ja.

Novopleco: Mynte-the?

Noah: Prøv og hør her. Vi tager en kande the. Okay. Det er sådan man gør. Man tager en masse drenge ind og sådan noget og så bestiller man sådan en kande, spiller backgammon og sådan noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Ikk alt det der: ”Åhh, jeg vil have en milkshake”

Adam: Neej.

Noah: Tror du at du er amerikaner eller sådan noget?

Adam: Hihi. Jaaer.

Noah: Se, Bros. Service. Han kommer ned så, han siger lugt... duft tjil det.

Adam: Åhh, den er god mand.

Noah: Den lugter af Daim. Det er sådan en grøn karamel-thje.

Adam: Du skal ikke spise den. Han laver det om tjil The.

Noah: Det er vores gode ven Dennis.

Adam: Jaaer.

Noah: Det er ham der ejer det.

Adam: Jaaer.

Novopleco: Er det derfor det hedder NaNIS?

Noah: Nej. Bro, der behøver ikke være sådan der. Ham den anden, han hedder heller ikke Kebabish.

Adam: Der behøver ikke være en grund til alting, nej
... Bro! Han viser sin göt.

Noah: Hvad laver du, Bro?

Adam: Kameramand. Sluk kameraet.

Noah: Sluk der Bro. Han er mærkelig ham der. Bro, sæt dig ned.

Adam: Vores forældre, kigger med mand.

Noah: Er han altid sån der?

Novopleco: Ja.

Novopleco: Skal vi lægge arm, eller hvad sker der?

Noah: Vil du lægge arm med mig? Grineren det her. Må jeg lige se dine biceps sådan der? Vis det lige til kameraet.

Novopleco: Er du klar eller hvad?

Noah: Sådan nej. Lade være med det. Slap af, slap af.

Novopleco: Jeg flækker dig ned mand.

Noah: Ja ja. Gør sådan der Bro. Sådan der. Op med armen. Den skal være fri... Du skal ikke øhh for kameraet Bro. Op med armen, sådan der. 1. 2. 3. NU! He he.

Novopleco: Jeg vandt!

Adam: Vandt?! Man skal jo have hånden ned.

Novopleco: Skal man ikke og så man den andens hånd, sådan.

Noah: nej nej, nej nej. Du skal enten have mig derned eller jeg ska have dig derned.

Adam: 3. 2. 1. GO... Bro, du skal bruge nogle kræfter ellers er det ikke sjovt.

Noah: Du skal sige det tjil ham. Er det seriøs det der Bro?

Adam: Du ryster Bro.

Noah: Er det seriøst det der Bro? Fjern din hånd. Fjern din hoved fra min arm. Det er sgu da ulækkert, sådan bumser.

Adam: Ha ha ha.

Noah: Så tag din anden arm Bro. Nej nej, begge to på en gang. Kom. Bro, jeg mener det. Gør det lige. Gør det lige, Bro.

Novopleco: Jeg gør det jo.

Noah: Er det alt hvad du kan?

Er du gal? ... Så Bros.

Adam: Jaaer.

Noah: Så er der thje. Skal I have sukker eller sådan noget.

Novopleco: Det er klejner. Uhm.

Noah: Det er sgu da ikke klejner, Bro.

Adam: Det er småkager.

Novopleco: Skål i klejner.

Noah: Bro, pas lige på du kommer dine krummer ned i vores. Ey, vil du have sukker eller sådan noget i?

Novopleco: Ja ja.

Noah: Så flæk den med sukker, Bro.

Novopleco: Åhh, det er brun sukker det her.

Noah: Selvfølgelig Bro. Det er luksus.

Novopleco: Det er simpelthen i stedet for slik.

Noah: Bro er du dum eller hvad? Pas på. Er du mærkelig sådan der? Du brænder dig for helvede.

Adam: Lad være med at drikke af det fordi den damper, fordi den er varm.

Novopleco: Med meget krig over i Mellemøsten og sådan noget. Har I så været i militæret og sådan noget?

Noah: Bro, vi er fra Danmark jo. Vi er fra Danmark hvad snakker du om, vi skal da ikke gå i militjæret i et andet land.

Adam: Neej,

Bestyrer: (kommer med vandpibe) Den er på huset.

Noah: Åhh, tak Bro.

Adam: Helt sikker mand. Tak.

Noah: Luksus.

Novopleco: Altså, det tror jeg ikke vi skal det der.

Noah: Så gør man sådan der... Og så gør man sådan der... Det er menthjol. Man skal ikke ryge for meget, men en gang imellem for hyggens skyld. Du ved, der er mange tjing, der er usunde. Man spiser os'...

Noah bliver afbrudt af en af Novopleco drengene, der dypper sin småkage i hans the)

Adam: Bro, du skal dyppe den i den egen the.

En telefon ringer

Noah: Vores manager ringer, Bro. Jeg skal lige tage den.... Åhh, vores manager kommer, Bro.

Adam: Helt sikkert.

Noah: Ham skal I glæde jer til at møde, han er rigtig hyggelig.

Adam: Nej nej.

Noah: nej, ikke puste. Du skal suge. Sug Bro for helvede.

Adam: Sådan der.

Noah: Ikke for hård, så kommer der vand op tjil kullene. Jeg tror du skal holde dig tjil at drikke thje Bro... Nå, hvad sys I så om thje'en er den god?

Novopleco: Jeg har ikke smagt den endnu. Har du smagt den Anton. Ja, lidt.

Noah: Smager det ikke luksus?

Novopleco: Jo. Den er lidt varm.

Noah: Ja, man skal lige vente lidt.

Adam: Bare lad den køl' af, så kan du sidde og ryge vandpibe imens. Hvad synes I om vandpiben?

Novopleco: Ved ikke... Den er meget fed... Jeg tror ikke min far er så glad for, at jeg gør det.

Adam: Hvad gør I så, når I skal have sjov og sådan noget? Hvad gør I?

Noah: ja?

Novopleco: Går ud og fester og sådan noget. Går i byen.

Adam: Vi er i byen.

Novopleco: Ja, men sådan noget om aftenen.

Noah: Nå, de snakker diskotjek og sådan noget Bro.

Adam: Nåå. Gør I det med jeres venner?

Novopleco: Ja ja.

Adam: Kan man snakke sammen på et diskotjek?

Novopleco: Nej, man råber. Ja ja. HVAD LAVER DU MAND?

... man kan jo ikke høre hinanden for musikken.

Noah: Musikken er høj, Bro.

Adam: Hvorfor skruer de så ikke ned?

Novopleco: Man skal mærke bassen.

Noah: Det er ligesom når vi er til koncerter og sådan noget.

Adam: Eller når vi er i bilen sammen med vennerne.

Noah: Ja ja... Hvis vi skal hygge os en fredag aften, så sidder vi bare her du ved. Drikker en kop thje sammen

Adam: Spiller backgammon måske.

Noah: Åhh, backgammon.

Novopleco: Er det ikke kedeligt?

Adam: Kedeligt?

Noah: Det er da hyggeligt. Hygger I ikke nu? Er det ikke hyggeligt?

Novopleco: Jo jo jo.

Noah: Skål drenge. Skål i thje. I dit helbred siger man.

Adam: Jaaer.

Novopleco: I dit helbred! Lad gud være med dig, Flæskesteg! ... Ved I hvad jeg sys der er luksus?

Noah: hvad er luksus?

Adam: Fortæl det Bro.

Novopleco: 5 stjerned hotel... Det er luksus.

Adam: Er det ikke også et luksushotel?

Noah: Det er også luksus jo? ... Men Bro, man kan godt sige luksus om andre ting.

Adam: Ja ja.

Noah: Vi siger det ikke kun om ting, der per definition sådan der er luksus.

Adam: Nej nej. Luksus kan også være sådan der. Har du haft en god dag. Ja ja.

Adam & Noah: LUKSUS.

Novopleco: Smørrebrød og damer.

Adam: Smørrebrød, det er ikke særlig luksus.

Noah: Er smørrebrød luksus?

Adam: Det er jo bare rugbrød

Novopleco: Hvis det er meget pålæg på, så er det luksus. Jo mere pålæg jo bedre. Det er luksus.

Noah: Åhh, han forstår det.

Adam: Han har lært noget.

Noah: Det er luksus.

Adam: Luksus nok.

Noah: Den her thje den er luksus. Det her sted, det er luksus.

Novopleco: Det' luksus.

Noah: Og så hvis I vil gøre det ekstra, så siger I bare DELUXE...

Nå Bros, vi skal snart tjil at afsted, så lad os lige gøre lidt rent efter os efter os selv. Bro? Øhh, Hvad har du lavet?

Novopleco: Kikse-krig.

Noah: Tror du, du scratcher eller hvad?

Novopleco: Jeg er Dj. Hehe.

Noah: Bro, de der danske børn. De er ornlige sådan der forkælet. De gør ikke rent efter sig selv, kun hvis de får penge for det. Lomme penge af deres forældre og sådan noget.

Novopleco: Det giver respekt Mand.

Adam: Men det er jo ikke særlig respektfuldt hvis du sviner over det hele.

Noah: Er det respekt? He he. Bro, de gør sådan der respekt. Ved du hvad vi laver? Vi laver den der, Bro!

Adam: Knockles.

Noah: Færdig. Du behøver ikke sige respekt.

Adam: Neej.

Noah: Du kigger bare, du kan se han viser dig respekt.

Adam: Jaaer.

Noah: Åhh, nu har vi hygget sådan der, Bros.

Novopleco: Ja, det var hyggeligt. Det var rigtig disney-sjov og fredagshygge. Ja.

Noah: Disney-sjov, det er sådan noget...

Novopleco: Hvem er det der? Fuck, han ser stor ud mand.

Noah: Det er vores manager, Bros.

Adam: Jaaer.

Noah: Han forhandler. Det er derfor han har Nej-hatten på. (*Peger på managerens kasket*)

Adam: I må godt sige Hej.

Novopleco forsøger at flygte

Noah: Bro, han er hyggelig nok... Bro, bare gå ind, de bliver bange, de der dansker'

Manager: HA! Det virker hver gang.

Noah: Yallah, Fuck af vi ses.

Adam: Jaaer. Godt at se dig Bro.

Noah: Bro, hvorfor rør du altid ved mig
Bro?

Novopleco: Du er dejlig og blød.

Noah: Jeg er hård Bro. Vi skal over tjil
bilen... Men følg med. Vi skal op til
drengene nu og sådan der. De har planlagt
en hyggedag for os.

Novopleco: Jaa! Vi laver mad og alt muligt.
Smørrebrød.

Noah: Skal I tjil at lave mad?

Novopleco: Jaa. Vi laver mad til jer.

Noah: Nå, men følg med på deres kanal
Novopleco eller sådan noget.

Novopleco: Jaa. Klik lige her.

Adam: Åhh, han har lavet en boks.

Bilag 9: Husk at Lars Løkke også har det hårdt!!! #holdudlars

Uploadet d. 2. september 2015

Noah: Åhh, hva' sker der dansker'?

Adam: Jaaer

Noah: Prøv og hør, vi har tænkt på en ting

Adam: Ja

Noah: Jeres politikere, de siger sådan nogle underlige ting nogle gange.

Adam: Jaaer.

Noah: Sådan noget bekvemmelighedsflygtning.

Adam: Hva' fuck er det?

Noah: Det sådan noget der, Bro, hvor flygtninge de flygter fra krig bare for at få penge i Danmark.

Adam: Aarh jaaer.

Noah: Bare sådan der fordi de vil have bistand.

Adam: Aarh jaaer okay.

Noah: Og ærligt vi kan godt forstå Lars Løkke, at han synes det er et problem.

Adam: Hvorfor?

Noah: Fordi bro, ham der han har kæmpet hele sit liv for at få den der levestandard.

Adam: Jaaer.

Noah: Nu ham der han flyver første klasse han har sådan noget dyrt tøj og...

Adam: Ja ja.

Noah: dyre sko, dyre biler og chauffører og sådan der.

Adam: Jaaer.

Noah: Tror du han gider gå ned i

levestandard for, at de skal komme og nasse på vores samfund?

Adam: Nej.

Noah: Vi gider sgu da ikke betale for dem.

Adam: Nej det er synd for ham.

Noah: 100 %

Adam: Jaaer.

Noah: Det er synd for Lars Løkke.

Adam: Stakkels dreng.

Noah: 100 % Bro... Sååå faktisk vi har fået en idé.

Adam: Jaaer.

Noah: Vi burde lave sådan en indsamling til Lars Løkke.

Adam: Jaaer.

Noah: Så han ka' fastholde hans levestandard.

Adam: Ja, mand.

Noah: og ikke betale for mange penge...

Adam: Ja.

Noah: til de der nassere.

Adam: Det er rigtig nok.

Noah: Sån der, ja ja såå, Lars Løkke, vi ved godt det er svært...

Adam: Ja.

Noah: Men hold ud...

Adam: Jaaer.

Noah: Og alle jer andre: ”Yallah fuck af vi
ses”

Bilag 10: Hallo danskere tag jer lige sammen!!! I er alt for bløde!!!

Uploadet d. 13. august 2015

Noah: Åhh, hva' sker der dansker'?

Adam: Hehe, jaaer.

Noah: Prøv og hør. Vi har tænkt på en ting.

Adam: Jaaer.

Noah: Danskere ikk' os'... de er meget bløde.

Adam: Er det ikke bare de tykke af dem?

Noah: Nej bro, vent. Lyt nu.

Adam: Jaaer.

Noah: Fordi for eksempel, når danskere de diskuterer.

Adam: Jaer.

Noah: Så kommer de op at diskutere, nogen gange kommer de op og skændes.

Adam: Jaaer.

Noah: Og så når de har skændes lidt, så siger den ene til den anden: "åhh ved du jeg gider ikke mere, du får ret, og jeg får fred"

Adam: Hehe ja, det er rigtigt nok

Noah: Hvad laver du dig? så har du tabt for helvede!

Adam: Jaaer.

Noah: Prøv og hør, der hvor vi kommer fra...

Adam: Ja.

Noah: Der hvis man kommer op at diskutere...

Adam: Jaaer.

Noah: så kommer man 100 % op at skændes...

Adam: Ja, mand.

Noah: og man kommer 100 % op at slås.

Adam: Jaaer.

Noah: Fordi vi har temperament, mand.

Adam: Ja mand.

Noah: Vi har er sådan der passioneret og sådan noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Så dansker! tag jer lige sammen og sådan noget!

Adam: Jaaer.

Noah: Det er da flovt det der.

Adam: Jaaer.

Noah: Kom lige op at slås lidt med hinanden!

Adam: Jaaer.

Noah: Og sådan noget.

Adam: Slås lidt med hinanden.

Noah: Ja præcis dansker'! Yallah fuck af vi ses.

Adam: Jaaer.

Bilag 11: Vi laver klogskab til jer igen! Brevkasse #2

Uploadet d. 19 juli 2015

Noah: Åhh, hva' sker der dansker'?

Adam: Jaaer.

Noah: Nu er tiden kommet til brevkasse nr. 2.

Adam: Jaaer.

Noah: Såd, der er mange der er kommet med spørgsmål.

Adam: Jaaer.

Noah: Men er du gal, der er mange spørgsmål, der er flækkede.

Adam: Jaaer mand.

Noah: Folk er dumme.

Adam: jaa, I er rigtig dumme!

Noah: Man kan jo ikke lave klogskab til dumme mennesker.

Adam: Neej.

Noah: Såd, vi har valgt nogle spørgsmål og sådan noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Øh og såh... såh er vi kommet med svarene til jer nu.

Adam: Ja.

Noah: Så... Bro... Læs!

Adam: Ja... Skal jeg læse dem op?

Noah: Ja, ja... Læs dem!

Adam: Jaaer okay. Øhm, Adis, Adise, Adís,

Noah: Jaer, Adis, kom videre.

Adam: Adis spørger: Har I en løsning til global opvarmning?

Noah: Global opvarmning? Sygt spørgsmål Adis.

Adam: Jaaer.

Noah: Hva' sker der, bro?

Adam: Jaaer.

Noah: Hvad hedder det global opvarmning.

Adam: Jaaer.

Noah: Det man skal gøre, det er, hvad hedder det, køre mindre i bil. Og lade være med at købe sådan nogle biler, sådan nogle blærebiler.

Adam: Jaaer.

Noah: Fordi der komme for meget røg ud af dem og sådan noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Og så skal du også skrue ned for din termostat derhjemme.

Adam: Jaaer.

Noah: Ja.

Noah: Det lyder måske dumt.

Adam: Mere vinter

Noah: Bro, jeg tror ikke vi får den igennem.

Adam: Neej.

Noah: Nåå, men hvad hedder det. Skru ned for tjermotaten. Og lad være med at køre så meget i bil, og lad være med at spise så meget oksekød.

Adam: Hehe, jaaer.

Noah: Det er rigtigt. Lad være med at spise så meget kød.

Adam: Jaaer.

Noah: De der okser, de prutter for meget.

Adam: Hehe jaaer

Noah: Så man skal lade være med at spise så meget kød.

Adam: Jaaer, det er totalt klamt.

Noah: ja, ja.

Adam: Jaaer.

Noah: Videre... næste spørgsmål!

Adam: Jaer, Øhh, Bint, Bent spørger.

Noah: Jaa.

Adam: Det her er blevet spurgt før i jeres klogskabsvideo, hvor I ikk' svarede. Hvad er meningen med livet?

Noah: Meningen med livet, Bro.

Adam: Jaaer.

Noah: Meningen med livet. Det er et stort spørgsmål.

Adam: Jaaer.

Noah: Er du gal den bus, den larmer.

Adam: Jaaer, lad vær... med at larm'

Noah: Meningen med livet.

Adam: Jaaer.

Noah: Du skal, du skal sprede din klogskab til verden.

Adam: Jaaer.

Noah: Det er rigtigt. Du skal sprede klogskab til verden. Du skal sprede kærlighed til verden. Og sådan noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Sker der G?

Noah: Folk de kigger.

Adam: Jaaer

Noah: Du skal sprede din klogskab, du skal sprede alt muligt glæde og sådan noget.

Adam: Jaaer

Noah: Du skal være god ved din familie. Du skal, du skal få en karriere og sådan noget.

Adam: Sprede ting.

Noah: Jaa, jaa.

Noah: Det er meningen med livet.

Adam: Jaaer.

Adam: Såh. En der hedder William.

Noah: Jaa.

Adam: Spørger hvordan man bliver rig.

Noah: Hvordan man bliver rig? William, det er faktisk en dum spørgsmål.

Adam: Jaaer.

Noah: For det ved du godt.

Adam: Jaaer.

Noah: Der er tre-fire måder at gøre det på.

Adam: Jaaer.

Noah: Enten, du knokler rigtig meget, arbejder rigtig meget.

Adam: Jaaer.

Noah: Det er en god ting. En anden ting, du opfinder et eller andet.

Adam: Jaaer

Noah: Men folk de tror man bare kan opfinde et eller andet, og så bliver de rige og

så og så bliver de rige sådan lige med det samme.

Adam: Jaaer.

Noah: Det kræver også arbejde. Alt kræver hårdt arbejde.

Adam: Jaaer.

Noah: Bro, tror du at George Clooney og sådan noget, han er sådan en der bare arbejder 5 dage om året eller hvad?

Adam: Neej.

Noah: Han knokler, Bro.

Adam: Han laver arbejde.

Noah: Ornlige meget arbejde.

Adam: Jaaer.

Noah: Så du skal blive rig, skal du bare opfinde et eller andet, eller, eller...

Adam: Jaaer.

Noah: Du ved arbejde rigtig meget.

Adam: Jaaer.

Noah: Få en uddannelse.

Adam: Jaaer.

Noah: Blive advokat eller sådan noget. De tjener gode para.

Adam: Opfinde et arbejde... Det kunne man også.

Noah: Jaa, jaa. Videre, bro

Adam: Øhh. A-M-R, amr

Noah: Amr?

Adam: Jaaer, der står, hvad ville der sker,
hvis du spilled' flabet overfor dine forældre?

Noah: Ved du ikk' det Amr?

Adam: Hehe neej.

Noah: Jeg ved det ikke engang. Fordi jeg tør
ikke at prøve.

Adam: Neej.

Noah: Hvad tror du der vil ske?

Adam: Jaaer.

Noah: Og jeg gider heller ikk', tror du, jeg
gider være flabet over for mine forældre,
eller hvad?

Adam: Nej.

Noah: Så hvad? Min mor hun skal føde mig,
og de skal give mig mad og betale for mig
og give mig et sted at bo. Og opdrage på
mig og så skal jeg spille flabet, eller hvad?

Adam: Jaaer.

Noah: Det er ikke klogskab.

Adam: Nej.

Noah: Vær god ved dine forældre, Bro.

Adam: Det er dumskab.

Noah: Ja!

Adam: Øhh, øhh, der er, der er Louis han
spørger: "har I noget i mod asiatiske
mennesker?"

Adam: Det er de der små nogen, ikk?

Noah: Bro, snak ordentligt om de der...
Men jo, det er dem.

Adam: Jaaer.

Noah: Loui, det er ikke et fedt spørgsmål
det der, for det betyder, at du' racistisk svin.

Adam: Neej.

Noah: Og nej, vi har ikke noget imod
asiater... hvorfor sku vi?

Adam: Jaaer.

Noah: Bro, det er sådan et rigtigt dansker-
sted det her.

Adam: Jaaer.

Noah: Se der er danskere over det hele...
sådan nogen hvide mennesker.

Adam: Arik siger: "jeg har en problem, min
mor hun giver mig shahada hver dag"

Noah: Åh Arik, din mor giver dig shahada
hver dag.

Adam: Årh nedtur.

Noah: Ja det er et problem.

Adam: Ja.

Noah: Og det' har faktisk en meget nem
løsning.

Adam: Jaaer.

Noah: Bro, du skal opføre dig ordentlig.

Adam: Ja.

Noah: Færdig! Du får shahada fordi, at du
ikke er god ved din mor

Adam: Du må ikke lave ballade mand.

Noah: Neej, er du dum eller hvad?

Adam: Neej

Noah: Så vær god ved din mor, så får du
ikke shahada.

Adam: Ja.

Noah: Det' nemt.

Adam: Ja.

Adam: Øhh, Arman spørger: "Hvorfor er
danskere så kolde med deres vikinge-
badning midt om vinteren?"

Noah: Hæhæhæ, jeg ved det ikke, men jeg
sværger, man kan være den klogeste i
verden, men det der er fandme svært at svare
på.

Adam: Det er flækket mand!

Noah: Jeg ved det ikk, jeg forstår det ikk,
hvorfor fanden tager de deres tøj af og
hopper ind i is?

Adam: Hehe ja.

Noah: Idioter.

Adam: Hehe ja.

Noah: Der hvor vi kommer fra!

Adam: Jaaer.

Noah: Der bader man kun og kun, når der
har været 30 grader i en uge i streg

Adam: Jaaer.

Noah: Så går du ud og bader. Før det, så
gider du ikke. Det er sgu da flækket.

Adam: Jaaer. Vi har heller ikke den der
vinter.

Noah: Videre.

Adam: Jaaer. Adam Kristensen han siger:
"Hva', hvis jeg nu spurgte om I ville med
hen og have en cola, hvad ville I så svare?"

Noah: Betaler du? Så kom.

Adam: Jaaer.

Noah: Færdig!

Adam: Jaaer, giv os para!

Noah: Selvfølgelig, vi, vi vil gerne, Bro, det
er ligesom hvis en spørger dig: "Hey jeg
giver en kop kaffe og så skal man sige nej
eller hvad?"

Adam: Åh Bro.

Noah: Man siger ja.

Adam: Bro, der kommer et rigtig dumt spørgsmål.

Noah: Kom.

Adam: Hussein, han siger: ”Tupac eller 50 cent?”

Noah: Er du gal?... Hvordan kan du sammenligne de der to ting?
... Årh businessman! Han ved hvem vi er.

Adam: Jaaer.

Noah: Han kiggede lige og smilte. Sådan der. He he.

Adam: Jaaer

Noah: Men han laver business, så han tror, at han er noget.

Adam: Jaaer, men det er du ikk.

Noah: Nå, 50 cent eller Tupac, hvordan kan du sammenligne de to, bro?

Adam: Jaaer.

Noah: Er du dum eller hvad?

Adam: Jaaer.

Noah: Selvfølgelig, Tupac.

Adam: Jaaer.

Noah: De er slet ikk’ samme kategori jo.

Adam: Neej.

Noah: De er ligesom at sige...

Adam: Tupac kan rappe.

Noah: Det, hvordan er det, hvordan, hvad kan man sammenligne det med?

Adam: Det ka’ man ikk.

Noah: Neej, yallah... videre.

Adam: Jaer, øhh, Philip han siger: ”Hvad skal man vælge durum eller shawarma?”

Noah: Okaay mand, der er mange der stiller de der spørgsmål.

Adam: Jaaer.

Noah: Hvad tror I, vi er arabiske Gordon Ramsey eller sådan noget? Find ud af det selv. Hvad er det for nogle underlige racistiske spørgsmål?

Adam: Jaaer. Man skal ikk’ være racist.

Noah: Hvad sker der, bro?

Adam: Øhh og den sidste spørgsmål.

Noah: Ååh.

Adam: Sebastian. Han siger: ”Hvem er jeres for-forbillede?”

Noah: Hvem vores forbillede er? Det’ mig. Hans forbillede det os’ mig

Adam: Jaaer.

Noah: Nå, dansker. Der er mange der har spurgt sådan noget. Hvor kommer I fra? Hvor gamle er I? Øhh, Hvad kan I bedste

lide og jeg ved ikke hvad, sådan noget mærkeligt noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Vi gider ikk' svare på det.

Adam: Neej.

Noah: Hvor kommer I fra, hvorfra, vi kommer herfra?

Adam: Jaaer.

Noah: Ja.

Adam: Hvad sker der? De vinker.

Noah: Er I kloge?

Piger: Det er vi.

Noah: Er I det? Okay så kom, vi går hen og stiller dem spørgsmål.

Adam: Vi stiller dem spørgsmål.

Noah: Hvad sker der, bro? Er du gal Elvis-hår du har, Bro.

Adam: Det' nice. Jeg digger det.

Noah: Vi har et spørgsmål til jer.

Adam: Jaaer.

Noah: Vi laver lige den der...
Hvad er meningen med livet?

Piger: Hygge.

Noah: Hygge... Er du gal et dumt spørgs...
svar mand.

Adam: Jaaer... Det fordi, det derfor de lavet livet nu. De hygger. Jaaer.

Noah: Det er faktisk rigtig nok. Hygge – ren hygge oppe i huset, ligesom Amr han siger.

Adam: Jaaer, fuldstændig.

Noah: Yallah piger, fuck af, vi ses. Nå bro, lad os bare skride igen.

Adam: Jaaer. Vi har også lavet besvarning på spørgsmål. Årh slap af.

Noah: Årh slap af, den er selvlysende.

Noah: Hendes kjole, den lyser i mørket.

Adam: Åh nu kommer...

Noah: Åh batman! Batman!

Adam: dy-di-dy-di-dy-di-dy-di-Batman

Noah: Hvad sker der, bro?
... Laver lige knockle

Adam: Jaaer.

Adam & Noah: Åhh...

Noah: Vent og se. Vi kommer til at eje det her danskerområde.

Adam: Jaaer.

Noah: Vent og se.

Adam: Vi laver øhh, om i området.

Noah: Nå dansker, nu har vi lavet klogskab til jer.

Adam: Jaaer.

Noah: Håber I kan bruge det til noget.

Adam: Jaaer.

Noah: Og hvis I ikke kan, så er I helt flækket.

Adam: Ja så fuck jer.

Noah: Ja, ja så prøv at huske én ting. Der er en ting vi vil sige.

Adam: Hvad?

Noah: Vi plejer aldrig at lave reklamer og sådan noget. Men det her, det' reklame. De der guldtuben, de har nomineret os til årets trendsætter

Adam: Jaaer

Noah: Og ærligt, ikk' os, Det er os, der skal vinde.

Adam: Jaaer

Noah: De andre, vi ved ikke hvem de er.

Adam: Nej hvem er de?

Noah: Så det er os, der skal vinde.

Adam: Ja.

Noah: Og vis lige Danmark, at I ikke er racister og sådan noget, så stem lige på os

Adam: Ja

Noah: Yallah dansker, fuck af vi ses.

Adam: Jaa.

Bilag 12: Dyrekort!? Slap af keder i jer eller hvad?

Uploadet d. 14 maj 2015

Noah: Hva' sker der dansker'?

Adam: Jaa, mand.

Noah: For et par uger siden, vi hørte om de der dyrekort.

Adam: Jaaer.

Noah: Og så går der en uge, og så snakker I stadig om dyrekort.

Adam: Jaa mand.

Noah: Der er gået 2 uger, mand I snakker stadig om dyrekort.

Adam: Jaaer.

Noah: Kom over det, Bro det sgu da lige meget.

Adam: Jaaer.

Noah: Hende der Bro, hun har klaget over, at hun ikke har fået nok gratis dyrekort.

Adam: Jaaer

Noah: Gratis, og der er 800 mennesker der har underskrevet hendes klage.

Adam: Jaaer.

Noah: Er i helt flækket mand? Har I ikke andet at lave eller hvad?

Adam: Nej.

Noah: Bro, hun har købt for 32.000 kroner mad.

Adam: Jaa, tjotalt sindssygt.

Noah: 32.000.

Adam: Jaaer.

Noah: Hvor meget spiser du dame?

Adam: Jaaer.

Noah: Hvor meget khara laver du?

Adam: Jaaer.

Noah: Ordentlig meget khara hva' dame? Hun går ud fra toilettet ikke også, der er ikke nogen, der genkender hende mand.

Adam: Neej.

Noah: Der hvor vi kommer fra dansker, er der nogen der får noget gratis, så siger du bare: "tak skal du ha".

Adam: Luksus.

Noah: Luksus jaa.

Noah: Du må ha en god dag Bro.

Adam: Jaaer.

Noah: Vi ha det godt. Yallah, Fuck af vi ses.

Adam: Jaaer

Bilag 13: TV: 5 minutters lyn-interview - Se Adam & Noah svare på alt

Uploadet d. 29 september 2015

Noah: Hvor skal vi tage hen bro?

Interviewer: Adam og Noah. Hej, må vi stille jer et par spørgsmål?

Noah: Bare kom.

Interviewer: Hvad fik I til morgenmad?

Noah: En proteinshake. Jeg træner, Bro.

Interviewer: Mac Donalds eller Burger King?

Adam: Til morgenmad?

Interviewer: Nej, hvad kan I bedst lide.

Noah: Burger King mand, Mac Donald er pap.

Interviewer: Hvor mange penge tjener I på YouTube?

Noah: Ikke særlig meget.

Adam: Nej.

Noah: Vi er ligeglade med para. Vi gør det af kærlighed til Danmark, sådan.

Interviewer: Hvem laver flest damer?

Noah: Vi laver ikke damer. Det må man ikke.

Adam: Nej.

Interviewer: Hvem er den klogeste dansker I kender?

Noah: Mig.

Adam: Ja, Noah.

Interviewer: Hvad synes I om City Bois?

Noah: De er da kære nok.

Interviewer: Hvem er jeres yndlingspolitiker?

Noah: Politiker?

Adam: Yndlings?

Noah: Johanne Smith Nielsen.

Adam: Jaaaa, hun er dejlig.

Noah: Hun er noget så sød.

Interviewer: Hvem er Danmarks sjoveste politiker?

Noah: De er så griner Bro. De siger sådan nogle tosset' ting hele tiden.

Adam: Ja, de er helt flækket.

Interviewer: Hvad er jeres yndlingsbus?

Adam: vores tour bus.

Noah: Jaa.

Interviewer: Hvad er jeres livret?

Noah: Mors mad.

Adam: Ja alt sammen.

Noah: Ja, ja.

Interviewer: Hvad synes I om Cathlyn Jenners kønsskifteoperation?

Noah: Hvad?

Interviewer: Cathlyn Jenner?

Noah: Jeg ved ikk' hvem hun er.

Adam: Det er sådan noget sladder noget.

Interviewer: Hvem er jeres yndlingsmedlem i One Direction?

Adam: Det er det der boyband.

Noah: Bro, jeg ved ikke hvad de hedder, jeg ved bare de er flotte drenge.

Adam: Er de ikke lige som City Bois, bare i England?

Interviewer: Hvem holder I med i Vild med dans?

Noah: Hvad snakker du om bro? Jeg ser sgu da ikke Vild med dans.

Adam: Vild med dans, vild med dans HE!

Noah: Åhh.

Interviewer: Hvad er jeres yndlings by i Jylland?

Noah: Det ved jeg ikke. Jylland. De er sådan nogen søde mennesker over det hele.

Adam: Ja, ja de er meget stille.

Interviewer: Hvad er den bedste restaurant i København?

Noah: Jeg ved det ikke... Mors mad... jeg ved det ikke.

Adam: Mac D!

Noah: Aad.

Interviewer: Hvem er Danmarks bedste rapper?

Noah: Åh, der er mange der er syge faktisk Bro.

Adam: Jaaer.

Noah: Danmark har faktisk syge rappere.

Adam: Jaaer.

Noah: L.O.C. han er syg, men der er ikke nogen der er sygere end os.

Adam: Jaaer.

Interviewer: Hvad er det I siger om politiet?

Noah: Det kan man ikke sige på fjernsyn.

Adam: Nej helt sikkert.

Noah: Bro, det er for sjov!

Adam: Ja, ja.

Interviewer: Adam er du jaloux på Noahs skæg?

Adam: Nej, nej, jeg kan også godt få langt skæg. Jeg klipper det bare.

Interviewer: Hvorfor laver I et show?

Noah: Fordi bro – vores facebookside har talt.

Adam: Jaaer.

Noah: Der er brug for klogskab i Danmark.

Adam: Jaaer.

Noah: Så vi deler ud af den.

Adam: Jaaer.

Noah: Ud af klogskab. Pas på den der trappe.

Interviewer: Mørk eller lys pålægschokolade?

Noah: Lys.

Adam: Ja.

Interviewer: Hvorfor?

Noah: Fordi mørkt smager ikke godt. Det er sådan bittert.

Adam: Jaa.

Interviewer: Hvad tror I Helle Thorning laver i dag?

Adam: Kigger på sko.

Noah: ja, ja – åhh, den var grineren Bro.

Interviewer: Hvem er den største stjerne I har mødt?

Adam hvisker til Noah.

Noah: Nej bro, husk jantelov de bliver sure

Noah: Den største stjerne jeg har mødt? Jeg ved det faktisk ikke...

Adam: Jeg ved det ikke.

Interviewer: Hvem er jeres yndlingsperson i Klovn?

Noah: Jeg ser det ikke.

Adam: Han er grineren ham der.

Noah: De er grineren begge to, men jeg ved det ikke – de der to – ham der Frank og den anden Casper.

Adam: De er skøre.

Noah: Ja, ja.

Interviewer: Hvilken hjemmeside tjekker I først om morgenen?

Adam: Adam og Noah.dk

Noah: Ja /tour

Adam: Jaaer.

Noah: Reklame.

Interviewer: Tror I Inger Støjberg farver sit hår?

Adam: Nej hun er naturlig.

Noah: Nej det tror jeg ikke. Der er naturlig ild i hendes hår.

Adam: Jaaer.

Interviewer: Hvilken biograffilm tror I Lars Løkke har set sidst?

Adam: Ved det ikke, men det er i hvertfald ikke Straight outta...

Noah: Klovn?

Noah: Nej det er ikke Straight outta comption.

Adam: Nej.

Interviewer: Hvad synes I om den?

Noah: Jeg har ikke set den, endnu. Jeg vil rigtig gerne... jeg skal se den måske i aften.

Adam: Eller i morgen.

Interviewer: Hvad er jeres yndlings Tupac-nummer?

Adam: Åh, der er mange.

Noah: Ja, det er svært.

Adam: Man kan ikke bare sige sådan der – yndlingsnummer.

Noah: Alt... Alle sammen

Adam: Jaaer... alle sammen.

Interviewer: Hvad synes I om Kim Larsen?

Noah: Jo... han er fin nok.

Interviewer: Hvem holder I med i den store bagedyst?

Noah: Er du helt væk bro? Jeg ved ikke hvad du snakker om.

Noah: Vi laver lige interview – så laver vi billeder bagefter.

Adam: Bagefter.

Interviewer: Hvorfor stiller I ikke op i X-faktor?

Noah: Fordi det har vi ikke lyst til makker.

Adam: De kan ikke tåle vores rap, vi er for store til dem.

Noah: Jaaer.

Interviewer: Hvem er jeres yndlingskarakter i Matador?

Noah: Er det ikke et spil? Matador er sgu da et spil. Napoli eller sådan?

Adam: Er det ikk' noget man spiser... slik?

Interviewer: Jay Z eller Kanye West?

Noah: 100 % Jay Z! Du kan slet ikke sammenligne de to.

Adam: Ha ha.

Noah: Pas på du falder over den der snart.

Interviewer: Hvad er den bedste koncert I har været til?

Adam: Åhh Nordic Teknik den var syg.

Noah: ja, han er syg ham der.

Noah: Ærligt, det er ikke for at lyde som en popdreng og sådan noget, men øhh Bruno Mars han spiller sygt.

Adam: Ja, han spiller sygt.

Noah: Han er sådan ornlig entjertainer og sådan der. Han laver rigtig meget sjov.

Interviewer: Hvad er jeres yndlingsfilm?

Noah: Yndlings hvad?

Interviewer: Yndlingsfilm.

Noah: Der er mange Bro. Godfather eller sådan noget.

Adam: Jaaer. Blood in, Blood out.

Noah: ja ja ... Scarface

Adam: Jaer

Interviewer: Hvad er BNP?

Noah: Bruttonationalprodukt, Bro... Jeg er ikkeligesom hende der, der ikke ved det:
”åhh vi skal måske skære i bnp”

Adam: Ja –det er helt flækket – det kan man ikke.

Interviewer: Hvad er det dyreste I har betalt for en taxa?

Noah: Jeg kører aldrig taxa Bro.

Adam: Neej.

Noah: Slet ikke. Spild af penge.

Interviewer: I må have en god dag.

Noah: Ja vi skal ind her.

Noah: Yallah, vi ses.

Noah: Hvem var ham der bro, som spurgte os om alt muligt?

Adam: Han var journalist tror jeg.

Bilag 14: Tillykke Dronning Margrethe! Vis noget respekt danskere!!!

Uploadet d. 16 april 2015

Noah: Sker der dansker’?

Adam: Jaaer

Noah: Vi.. Vi lige lave sådan en special edition video, fordi Dronning Margrethe har fødselsdag og sån’ noget.

Adam: Jaaer

Noah: Så Tjillykke med fødselsdagen Dronning Margrethe.

Adam: Tjillykke, mand

Noah: Luksus nok. 75, du ved. Du er gammel, men du er også slidt du ved, men hold det ægte.

Adam: Jaaer, olding.

Noah: Men der er faktisk en tjing vi har tjænkt på... som er underlig.

Adam: Ja.

Noah: Her i Danmark, dronning hun kan ikke en skid. Hun må ikke sige noget.

Adam: Neej.

Noah: Hun siger man skal stille krav for flygtning og sån’ noget, og så lige pludselig folk de soger: ”Oh, hun blander sig i politjik”

Adam: Jaaer

Noah: Hey, det er dronningen, mand.

Adam: Jaa, mand.

Noah: Der hvor kommer fra, der kongen han peger bare så bomber de en by... Så Dronning Margrethe, en råd fra os til jer: ”Bomb det her byen, mand”

Adam: Jaaer, hele byen.

Noah: Jaa. Bomb det her byen, så de der journalister, de holder deres kæft mand! Du skal vise respekt.

Adam: Jaaer

Noah: Eller de skal vise... du skal vise dem, du skal, de skal vise respekt! JAA. Vi ses... Fuck af!

Bilag 15: Jyde-man: Bytur?

Uploadet d. 20 december 2015

Kæreste: Se skat. Prøv lige og se, vi kunne tage i byen i aften hernede på vinbaren, og så få sådan et rigtig skønt glas vino.

Jyde-man: (Spilder øl og hoster)

Kæreste: Det bliver rigtig hyggeligt.

Jyde-man Vi... vino... Prøv og hør her, hvis jeg ska i byen, og det ska jeg, så er det gudhjælpemig ikke på vinobar. Så er det på Crazy Daisy med shots og fadbamser.

Harald, L. Ron: Æ fra Jylland og en fra København æ fra Jylland og er stolt din klavn æ fra Jylland.

Bilag 16: Jyden i trafikken.

Uploadet d. 19 januar 2015

Prøv lige og spørg hvem der er ude at nuller'

The Voice for fanden.

Hmm kæft det er fed radio.

Og fed vogn.

Fed trafik.

Københavnerkørsel! det pisse langsom.

Bare 40 kilometer i timen.

Hold kæft det kedelig

60

Hold kæft det går langsomt mand.

Gå nu over for helvede.

Jeg kommer sku da aldrig over 100'er.

Ah men for helvede.

Hold nu kæft den er rød.

Jeg vil køre dørtræk for fanden.

Ud og køre råddent ikk' å'.

Jeg kører krafteddeme bare ind på en tank.

Og køber Morgan og cola.

Hold kæft så bliver det en fed tur.

Kæft jeg savner Jylland.

Bilag 17: Jyden kommer til Nordjylland!!!

Uploadet d. 23 september 2015

Jyden: Det skal være mere skarp. Op på det der. Hvad fanden sker der? Det der det ligner kinesere. Ja det er det, der er det fede. Nej det noget lort. Hold nu kæft med det der, jeg har lige set mig. Har du aldrig været kameramand før? hvad fanden sker der? For helvede. ”Prøv lige at høre her Nordjylland – prøv lige at spørg hvem der kommer og besøger jer. Mig og Jack for fanden. Jack det er min kameramand” Filmer du mig eller hvad? ”Der er statistikker der siger, at alle makkere i Nordjylland, de bare vælter rundt i deres små Golf 3’ere, når de er pisse fulde. Prøv lige at høre her: Det er ikke særlig feed”. Rammer du mig eller hvad. Jeg gider ikke, hvis du ikke filmer mig ordentlig. ”Vi kommer til Nordjylland og det bliver fed nok. Vælter lidt rundt i nogle forskellige byer, bare rigtig hygge ikke os’. Vi kommer og snakker med jer. Tænk noget lort ved at køre spritkørsel. Nr. 1: Du kommer til at ridse din 19”. Nr. 2: Folk de sidder bare og spilder inde i vognen ikke os’, du får bare lige alcantar over det hele. Det er fandme ikke i orden. Nr. 3: De eneste huller du får, det er sku i hovedet og i dit kørekort... Dem kan du fandme da ikke kneppe – med mindre du har en tynd pik. HA HA” Kom nu! Hvad sker der for kameramakkeren? ”Vi lover når vi kommer til Nordjylland – så har vi styr på det med kameraet. Vi har styr på det med damer, og vi har styr på det med spritkørsel. Så prøv lige at spørg om det bliver feed?” JA, for fanden! Er det ikke rigtig Jack?

Jack: JO

Jyden: Hold kæft – det bliver fed. Det kan være vi kommer i Gaden. Hold kæft vi skal i Gaden. Har du været i Gaden før?

Jack: ikke rigtig.

Jyden: Vi skal bare ned og hygge os der. Hold kæft vi skal bare ned og hamre tjik –tjik. Vi skal lige have pakket. Har du ekstra underbukser for jeg har kun 4 par.

Jack: Ja, jeg har nogen.

Jyden: Helt ærligt! Skal man have strømper med eller? Har du batteri på den der.

Jack: Ja

Jyden: Har du strøm på?

Jack: Ja, ja.

Jyden: Fed, vi ses i Nordjylland. Kæft det bliver feed.

Kom nu med for fanden.

Bilag 18: I ødelægger det for folk som mig

Hentet fra tv2 d. 26. april 2016

Det er Tom Andkjær, der taler igennem hele videoen.

Opfører du dig som en idiot, så bliver du *behandlet* som en idiot! Så det har ikke noget at gøre med din hudfarve eller din religion! Så hvis I hører mig, I fem snothvalpe ude fra Fona: ”Opfør jer ordentligt, for i ødelægger det for rigtig mange mennesker med en anden hudfarve som mig og som er muslimer! Lad være med det, det er simpelthen for dumt!

Hej alle sammen. Jeg har lige brug for at komme af med lidt luft, for jeg har lige været ude i Kolding Storcenter. Der er altid sådan nogle kø tilbud hos Fona – der var 40% - jeg tænker, jeg stiller mig op i køen og venter selvfølgelig til det bliver min tur. De lukker lidt ind af gangen og da jeg så kommer hen, og det er ved at blive min tur til at blive lukket ind da kommer der 5 drenge af anden etnisk herkomst og går ind foran og bare vader ind. Jeg tillader mig så, ubehøvlet som jeg er, at sige til dem: ”Hey drenge kan I ikke lige smutte om i køen. Bag i køen som alle os andre”. Det medførte så en shitstorm af den anden verden. De klassiske gloser som ”fuck dig” og ”fuck din mor”, ”du en nar”, ”abekat” og selvfølgelig også den der med ” du kan bare gå med udenfor mand så skal jeg smadre dig ” og selvfølgelig skal vi da gå udenfor og slås fordi du er en idiot og snyder dig foran. Det er da klart. Nej, det er det ikke. Jeg gider ikke slås med dig og jeg gider ikke slås med andre idioter som dig. Men jeg tillader mig at sige til dig og de mange andre der gemmer sig bag sin hudfarve, sin religion og alle mulige andre ting. Alle jer derude der synes det er så svært at være i Danmark fordi, at alle danskere er racister. Hør det fra en mand som har en anden hudfarve og som har masser af venner som er muslimer og som også har en anden hudfarve, alle os som aldrig oplever noget racistisk fordi vi opfører os ordentlig. Hør fra os at det er ganske simpelt: ”Opfør dig som en idiot, så vil du blive behandlet som en idiot, og det har ikke noget at gøre med din hudfarve eller din religion. Nej, det har noget at gøre med hvordan du opfører dig”. Så hvis I hører mig I fem snothvalpe ude fra Fona: ”Jeg gider ikke slås med jer, men et godt råd til jer. Opfør jer ordentlig for I ødelægger det for rigtig rigtig mange mennesker med en anden hudfarve som mig og som er muslimer. Lad være med det – det er simpelt hen for dumt”. Det var alt fra mig, bare lige lidt luft jeg skulle af med. Jeg var faktisk ret rasende for jeg synes simpelthen det er så respektløs, men nu er jeg af med det. Kan I have en god dag. Hej.